

Giới thiệu Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ

Truyện Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ của tác giả Thiên Dạng thuộc thể loại truyện ngôn tình - xuyên không. Nói về một đích nữ thừa tướng tiền nhiệm Đông Lăng quốc khuyhnh quốc khuyhnh thành, bất quá đáng tiếc trời sinh là si nhi (đứu ngốc), hơn nữa thích quần lấy nam nhân, cho dù là nhìn thấy đại ca của nàng, nàng xem cũng sẽ chảy nước miếng, bởi vậy, nàng được gọi là Đệ nhất háo sắc!

Nàng - trời sanh tính tình tiêu sái lạnh nhạt xuyên qua đến trên người của nàng... Ngạch, được rồi, mỹ nam quả thật rất đẹp mắt, trông cây si cũng không sao cả, bất quá, chảy nước miếng là không được.

Xuyên không đến một quốc gia khác, thì đích nữ thừa tướng còn có thể an tâm tiếp tục làm sâu gạo? Cuộc sống của cô ấy sẽ thay đổi như thế nào.

Mời các bạn cùng đón đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Sinh Hoạt Ở Cổ Đại

Editor : La Mạn Văn Linh

Lạnh quá a, Lý Nhượng Hi cảm giác hình như mình đang tiến vào hầm băng, được một lát lại cảm thấy nóng quá, giống như đặt mình trong dung nham.

Liều mạng mở to mắt, tất cả cảm giác không khỏe vừa rồi toàn bộ biến mất, giống như hết thảy cũng chỉ là ảo giác của nàng, trời đã sắp sáng.

Tiếng vang rất nhỏ thức tỉnh tiểu nha hoàn bên cạnh đang ngủ gà ngủ gật, nha hoàn vừa thấy nàng tỉnh lại, cao hứng nở nụ cười, “Tiểu thư, người cuối cùng cũng tỉnh, Thái y nói người nếu không tỉnh lại rất có thể nguy hiểm đến tính mạng, hoàn hảo, người đã tỉnh.”

“Người là ai a?” Lý Nhượng Hi nghi hoặc nhìn tiểu nha hoàn một thân cổ trang cho rằng trước mắt, bộ dạng của nàng thật làm người thích, trên gương mặt non nớt đã tràn ngập tinh thần phấn chấn, không phải là cầu huyết xuyên qua chứ?

“Tiểu thư, người, người không nhớ rõ ta sao? Ta là Tiểu Đào a.” Tiểu Đào kỳ quái nhìn nàng, tuy rằng tiểu thư ngu dại, bất quá luôn luôn vẫn nhớ rõ người bên cạnh.

“Ta...không nhớ rõ.” Lý Nhượng Hi một bộ đương nhiên nói.

Tiểu Đào tròn to mắt nhìn nàng, thấy nàng tựa hồ cái gì đều nhớ không rõ, thế này mới thật sự tin lời của nàng, liên tục không ngừng bắt đầu kể chuyện giúp nàng nhớ lại đến.

Nghe Tiểu Đào nói chuyện, Lý Nhượng Hi rốt cục xác định được một sự thật, chính là mình thật sự xuyên qua. Xuyên đến một triều đại không có trong lịch sử, tên quốc là Đông Lăng quốc...

Nghe Tiểu Đào lao thao nói một hồi, nàng còn chưa có từ trong khiếp sợ khôi phục lại, chỉ nhớ rõ nàng hiện tại tên gọi Thượng Quan Nhượng Hi, là đích nữ Thừa tướng tiền nhiệm.

Đích nữ Thừa tướng? Thì phải là không lo ăn không lo mặc, oa ha ha, rốt cục có thể làm một con sâu gạo yên vui.

“Tiểu thư, người hình như đột nhiên giống như không ngốc?” Tiểu Đào nhìn không được hỏi ra nghi hoặc của bản thân, tiểu thư trước mắt tại sao không còn ngu dần như trước?

“Nga, ngốc chán rồi, hiện tại không ngốc nữa.” Nhượng Hi vân đạm phong khinh đáp lại, từ giờ trở đi, mình chính là Thượng Quan Nhượng Hi, cảm giác còn không ổn định, nhưng mà, vì sao người khác xuyên qua đều mang theo trí nhớ, mà nàng cái gì cũng không biết, cái gì cũng không nhớ rõ.

Tiểu Đào vui vẻ mặt mày hớn hở, thật không nghĩ tới tiểu thư bệnh nặng một hồi, cư nhiên liền chuyển biến tốt lắm, thiếu gia nếu như biết, nhất định thật cao hứng, nàng đi qua giúp đỡ Thượng Quan Nhượng Hi đứng lên, lại giúp nàng mặc quần áo, sắc mặt tiểu thư tuy tái nhợt một chút, bất quá tinh thần thoạt nhìn tốt lắm.

Một nha hoàn khác tên Tiểu Lan hé ra gương mặt bánh bao mũm mĩm, cùng Tiểu Đào giống nhau, bộ dạng thật làm người thích, nàng thu xếp nước rửa mặt.

Ngồi vào trước gương, Thượng Quan Nhượng Hi có chút buồn cười nhìn chăm chăm chính mình trong gương, bộ dạng thật là đẹp mắt, làn da này thủy nộn đến mức có thể khấp ra nước dãi, ánh mắt lại vừa to vừa lượng, cái mũi thẳng thắn, môi gọi cảm mà lại xinh đẹp, trời ạ, nàng đều thiếu chút nữa yêu chính mình trong gương, xem ra đi vào cổ đại, kiếm được lời, hắc hắc!

Ăn qua điểm tâm, Thượng Quan Nhược Hi kiên trì muốn Tiểu Đào cùng Tiểu Lan mang nàng ra ngoài đi dạo, các nàng ngay từ đầu không đồng ý, lý do rất đơn giản, bởi vì nàng vừa mới tỉnh lại, thân thể còn suy yếu, không thể đi ra bên ngoài.

Giờ phút này, Thượng Quan Nhược Hi ngồi ở trong đình, cảm thụ được gió từ mặt hồ thổi tới, mùa xuân nha!

Tiểu Đào ngơ ngác nhìn Thượng Quan Nhược Hi mặt mang mỉm cười, ai nói tiểu thư không xứng với Tứ vương gia? Trước kia lúc tiểu thư ngu dại cũng rất mỹ, hiện tại lại không chảy nước miếng, liền đẹp hơn.

Lúc này, Tiểu Lan đã chuẩn bị tốt nước trà điểm tâm, Thượng Quan Nhược Hi thân nhiên uống một ngụm trà, cảm thán kẻ có tiền ở cổ đại sinh hoạt xa hoa, từ lúc tỉnh lại đến bây giờ, nàng đều có người hầu hạ sinh hoạt, nếu vẫn có thể như vậy thân nhiên tự tại cũng không sai.

Hành lang dài đối diện truyền đến một trận thanh âm vui cười, một đám người chậm rãi hướng đình đi tới, đi ở phía trước là hai nữ tử tuổi chừng mười sáu mười bảy, bộ dạng rất xinh đẹp.

Nàng có điểm lý giải được tâm tình của Hà Hồng Ngọc bây giờ, Thượng Quan Nhược Hi này quả nhiên so với trước kia càng thêm làm cho người ta chán ghét!

Hay là nàng ta trước kia vẫn đều giả trang? Tần Phấn Diệp âm thầm kinh hãi, bất quá bộ dáng nàng ta xem đến nam nhân liền chảy nước miếng thật đúng là giống ngọc tử, nếu như nàng ta thật sự luôn luôn đóng kịch, như vậy, tâm cơ của nàng ta cũng không dưới mình, sẽ là kình địch nguy hiểm nhất cạnh tranh chức Tứ Vương phi với nàng!

”Ngươi nói cái gì?” Hà Hồng Ngọc mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, trên gương mặt xinh đẹp trướng đỏ bừng, chưa từng có nghĩ tới một ngày, nàng sẽ bị một kẻ ngu mắng!

Thượng Quan Nhược Hi cũng không có đáp lời, Tiểu Đào cùng Tiểu Lan tuy rằng cũng kinh ngạc phản ứng của tiểu thư, nhưng mà các nàng cũng thật sự rất vui vẻ, tiểu thư chẳng những không ngốc, giờ lại không để cho người khi dễ. Hơn nữa trong lòng các nàng đều âm thầm nén cười, nếu tiểu thư nói hai vị kia là cầu, các nàng tự nhiên cũng không cần để ý tới.

”Nơi này rất ẩm ỹ, chúng ta đi dạo chỗ khác đi.” Thượng Quan Nhược Hi nói xong đứng lên, Tiểu Đào vội vàng giúp đỡ nàng, Tiểu Lan ở phía sau thu dọn đồ đạc, thu thập xong còn lớn tiếng hướng phía Hà Hồng Ngọc làm cái mặt quỷ!

”Đứng lại! Ngươi là gì mà dám thân nhiên mắng ta!” Hà Hồng Ngọc lập tức đẩy nha hoàn diu dắt nàng ra, hướng phía trước đi, ý định ngăn lại Thượng Quan Nhược Hi.

Tần Phấn Diệp đưa tay ngăn cản nàng, “Hồng Ngọc, quên đi.” Mới nói xong, nàng thấy phương hướng Thượng Quan Nhược Hi muốn đi, đột nhiên lại thu hồi tay ngăn cản Hà Hồng Ngọc.

”Nhưng mà... Diệp tỷ tỷ, nàng vừa mới mắng chúng ta!” Hà Hồng Ngọc tuy về mặt không cam lòng dậm chân, nhưng cũng không có thật sự đuổi theo đi, nàng cũng không phải ngốc tử, làm sao có thể tiện nghi Tần Phấn Diệp chờ xem cuộc vui này!

”Ha ha, tiểu thư, hôm nay thời tiết thật đúng là tốt oa!” Tiểu Lan bước nhanh theo đuôi Nhược Hi, miệng thỉnh thoảng cười khanh khách, hiển nhiên chuyện vừa rồi làm cho tâm tình của nàng tốt lắm.

Thượng Quan Nhược Hi chỉ mỉm cười không đáp, hỏi lại: “Hai nữ nhân vừa rồi là ai a?” Hành động của hai người vừa rồi cũng không có làm cho nàng không vui, tuy rằng đoán qua các nàng có thể là “Muội muội” của nàng, bất quá phải hỏi rõ ràng một chút mới có vẻ tốt.

Tiểu Lan từ miệng của Tiểu Đào cũng biết việc tiểu thư “Mất trí nhớ” chuyện, cho nên cũng không kỳ quái, thành thật trả lời, “Hai nàng một người là nữ nhi Tần thượng thư Tần Phấn Diệp, một người là nữ nhi kinh thành thủ phủ Hà lão gia Hà Hồng Ngọc.”

”Ngà? Các nàng như thế nào lại ở trong nhà của ta?” Thượng Quan Nhược Hi dừng bước, các nàng chỉ là khách nhân cư nhiên dám to gan cười nhạo nàng như vậy sao?

Tiểu Lan cùng Tiểu Đào há to mồm, đứng hình trong chốc lát, Tiểu Đào mới đáp: “Tiểu thư, nơi này không phải Thượng Quan phủ, là Tứ vương phủ, tiểu thư giống như các nàng, đều là khách của Tứ vương phủ.”

Khách? Lúc này Thượng Quan Nhược Hi há to miệng, “Vì sao không phải ở nhà của ta a?”

Tiểu Đào còn không kịp trả lời, một cái thanh âm ngả ngón truyền tới, “A, đây không phải là Thượng Quan tiểu thư sao?” Nam nhân nói chuyện đang dùng một đôi mắt hoa đào nhìn Thượng Quan Nhược Hi.

Thượng Quan Nhược Hi nhú nhú mày, phiền nhất là loại nam nhân có giọng điệu này! Mà Hà Hồng Ngọc vứ đi vào trong đình cũng đuổi thẳng lỗ tai nghe động tĩnh bên này, Tần Phấn Diệp nhìn thoáng qua dường như không có việc gì, khóa miệng buộc vòng quanh một chút cười lạnh, nàng ta quả nhiên so với chính mình bảo trì bình thân hơn.

”Diệp tỷ tỷ, ngươi xem nha đầu kia, trời sinh chính là làm ngốc tử!” Nữ tử bộ dạng có vẻ xinh đẹp ra tiếng, ngón tay chính chỉ vào Thượng Quan Nhược Hi trong đình. Cho dù là nói lời chanh chua nhưng mà thanh âm của nàng kia rất êm tai, cảm giác có điểm giống làm nũng.

Tiểu Đào cùng Tiểu Lan vội vàng hộ ở bên cạnh Nhượng Hi, giống như rất sợ các nàng (2 nàng kia) sẽ gây bất lợi cho nàng (Nhượng Hi) . Tuy rằng Thượng Quan Nhượng Hi rất thất vọng, bất quá cũng hiểu được giờ phút này không phải thời điểm hỏi vấn đề.

”Hong Ngọc!” Tần Phấn Điệp oán trách nhìn Hà Hồng Ngọc, kỳ thật trong lòng của nàng cũng không có nửa điểm trách cứ , ánh mắt dừng ở trên mặt Thượng Quan Nhượng Hi, nữ nhân này tuy rằng ngu dại, nhưng nàng vẫn đang là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân. Nghĩ đến đây, Tần Phấn Điệp lại nhìn thoáng qua Hà Hồng Ngọc bên cạnh, nàng ta (Hồng Ngọc) sợ là hận không thể lập tức tiến lên đi xé nát mặt của nàng (Nhượng Hi) đi!

Tâm tư bách chuyển, ánh mắt lại lần nữa dừng ở trên mặt Thượng Quan Nhượng Hi, cảm thán ngốc tử mạng lớn, hồ nước sâu như vậy mà không làm nàng ta chết, chỉ cần nằm vài ngày là tốt rồi.

Biểu tình của Thượng Quan Nhượng Hi không thay đổi, tiếp tục nhai uống trà của nàng, trong lòng âm thầm đoán thân phận hai nữ nhân này, mình là đích nữ, chẳng lẽ những người này chính là “Muội muội” của mình?

Tiểu Lan bỗng nhiên tức giận,dậm chân trên mặt đất trước từng bước, nàng rất không muốn nhìn cảnh tượng các nàng khi dễ tiểu thư! Tiểu Đào nhẹ nhàng giữ tay Tiểu Lan lại, ý bảo nàng không cần gây chuyện, tiểu thư vừa mới tốt, hơn nữa đã không còn ngốc , tin tưởng Tứ vương gia nhất định sẽ thay đổi chủ ý, đến lúc đó tiểu thư có thể bật hơi như rồng mây , hiện tại các nàng nhiều người, nếu như cùng các nàng âm ỷ, chịu thiệt vẫn là tiểu thư.

”Điệp tỷ tỷ, ta lại không có nói gì sai! Nàng vốn chính là ngốc tử chỉ biết chảy nước miếng!” Hà Hồng Ngọc oán hận trừng mắt Thượng Quan Nhượng Hi, càng xem nàng ta càng cảm thấy chán ghét!

”Hong Ngọc, không được vô lễ, nói như thế nào nàng cũng là...” Tần Phấn Điệp tăng thêm giọng điệu, giọng điệu làm như không cam lòng cũng là không muốn, biểu tình khó dễ vừa đúng, chỉ nói một nửa lưu một nửa!

Hà Hồng Ngọc rõ ràng khinh thường nói: “Hừ, nàng xứng sao! Một cái háo sắc ngốc tử cũng vọng tưởng trở thành Tứ Vương phi? Nơi này là Triệt ca ca định đoạt!”

”Tốt lắm, Hồng Ngọc, không cần nói nữa.” Phấn Điệp ra tiếng ngăn lại nàng, rõ ràng không nghĩ tiếp tục đề tài thượng này, thân phận của Thượng Quan Nhượng Hi thủy chung là nỗi đau trong lòng nàng.

”Ta không có nói vậy, người nào cũng biết Triệt ca ca thích Điệp tỷ tỷ, chỉ có kẻ ngu này không biết!” Hà Hồng Ngọc không phục bầu môi, biểu tình có vẻ vừa thiên chân vừa đáng yêu, nhưng trong lòng là lãnh hừ lạnh một tiếng, nếu như không phải vì Triệt ca ca, nàng cũng không cần đến nhìn bộ Tần Phấn Điệp này!

Tiểu Lan tức giận đến trợn tròn mắt, các nàng rất quá phận, mở miệng một ngụm là kẻ ngu, một ngụm là không xứng, hừ, các nàng mới không xứng đâu!

Tiểu Đào rõ ràng đã không thể ngăn cản được Tiểu Lan trong cơn tức giận, Tiểu Lan đang muốn lao ra đình, chuẩn bị cùng các nàng đánh mắng một phen, lại bị Thượng Quan Nhượng Hi kéo tay áo, Tiểu Lan có lớn mật cũng không dám ngỗ nghịch tiểu thư, đành phải đem cơn giận nuốt trở lại trong bụng.

Thượng Quan Nhượng Hi xem như nghe rõ, nguyên chủ khối thân thể này hẳn là cái đầu không quá linh quang, bất quá nàng thật cảm động, bởi vì cư nhiên có hai nha hoàn hết lòng che chở nha cho nàng như vậy.

Nàng trấn an vỗ vỗ mu bàn tay của Tiểu Lan, tựa tiểu phi tiểu nhìn Tần Phấn Điệp, “Chẳng qua là mấy con chó sủa thôi, không cần để ý tới.”

Tần Phấn Điệp nghe vậy biến sắc, đồng tử hơi co lại, khó trách nàng vừa rồi cảm giác được Thượng Quan Nhượng Hi thay đổi, hiện tại nàng ta mở miệng nói chuyện, chứng thật phán đoán của nàng, nàng ta không ngốc ! Nàng ta chẳng những không ngốc , trong ánh mắt đều lộ ra một loại trí tuệ lạnh nhạt, hơn nữa nàng ta vốn liền thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, hai thứ hỗn hợp cùng một chỗ, nhưng lại có một loại cảm giác nữ kinh tâm động phách.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dục Đồ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Ta Có Ca Ca

Editor : La Mạn Văn Linh

”Nô tỳ gặp qua Tứ vương gia, Thất vương gia.” Tiểu Đào cùng Tiểu Lan đồng thời hành lễ, sau đó Tiểu Đào vội vàng nhỏ giọng nhắc nhở Thượng Quan Nhượng Hi thân phận của hai người bọn họ.

Ai! Nguyên lai người ta là Vương gia nha! Nhập gia tùy tục đi, bắt đầu đi, Thượng Quan Nhượng Hi cũng quay người lại, hướng bọn họ thân nhiên lên tiếng chào hỏi, “Thượng Quan Nhượng Hi gặp qua hai vị Vương gia!”

”Ha ha, Nhượng Hi, giờ gặp bốn vương gia không chảy nước miếng nữa sao?” Thanh âm này đúng là của cái tên hỏi vừa rồi, trên mặt tràn đầy ý cười ngả ngớn, hoàn toàn không giống tên mặt băng Tứ vương gia, một đôi mắt hoa đào nhìn chằm chằm Thượng Quan Nhượng Hi.

”A, hiện tại không thích chảy nước miếng.” Thượng Quan Nhục Hi cũng không thèm để ý Thất vương gia không chút khách khí trêu đùa, chính là không sao cả nhìn hần một cái, bộ dạng thật suýt, đáng tiếc làm cho người ta cảm giác rất ngả ngớn, cho nên nàng đối hần cũng không có rất khách khí!

Thất vương gia Dạ Thiên Lăng rõ ràng sừng sốt, không thể tưởng được vài ngày không thấy, mỹ nhân hảo sắc này bỗng nhiên miệng biến lợi hại, vừa mới nghe được nàng mắng Hồng Ngọc, hần còn tưởng rằng chính là trùng hợp, không thể tưởng được bị chìm hồ nước, đầu của nàng lại thông suốt.

Tứ vương gia Dạ Thiên Triệt cũng lặng đi một chút, chỉ thấy trên khuôn mặt tuần tú của hần căng thẳng, ánh mắt chính thức đánh giá đến trên mặt Thượng Quan Nhục Hi, trong lòng cũng khó hiểu trước biến hóa của nàng.

”Ha, nói cho cùng, lúc trước bộ dạng người hảo sắc đối với bốn vương gia chảy nước miếng, bốn vương thật là hoài niệm.” Dạ Thiên Lăng nói được thật hào khí, không làm người tức giận được cũng muốn làm người xấu hổ chết!

Đáng tiếc Thượng Quan Nhục Hi thần sắc bình thường, một chút cũng không có biểu tình tức chết, cũng không có bị xấu hổ từ, ”Phải không? Ngượng ngùng, ta cho rằng chảy nước miếng chính là biểu hiện chán ghét, Nhục Hi không chậm trễ hai vị Vương gia làm chính sự, cáo từ.”

Nàng rõ ràng cảm giác được hai vị Vương gia này không muốn thấy nàng, một khi đã như vậy, nàng cũng không muốn gặp bọn họ! Bất quá, bọn họ cùng hai nàng kia bất đồng, người ta là Vương gia, đặc tội không nổi, nhưng mà, chộc chút cũng có thể chứ!

Dạ Thiên Lăng rút trều khoe miệng, như nghĩ tới cái gì nhìn Thượng Quan Nhục Hi, cảm tình hần là một quyền đánh tới trên bông, chẳng những không có kích thích đến nàng, mặt khác còn bị nàng chán ghét.

”Thượng Quan tiểu thư, xin dừng bước.” Dạ Thiên Triệt vẫn không có mở miệng đột nhiên gọi lại Thượng Quan Nhục Hi chuẩn bị đi ngang qua bên cạnh hần, khác với Dạ Thiên Lăng tà mị, hần so với Dạ Thiên Lăng càng thêm tuấn mỹ, cũng càng thêm lãnh khốc.

”Tứ vương gia có gì phân phó?” Thượng Quan Nhục Hi xoay người, con người giống thu thủy thẳng tắp nhìn Dạ Thiên Triệt.

Dạ Thiên Triệt giật mình một cái, nói thật, đây là lần đầu tiên với khoảng cách gần như vậy, hần tận mắt nhìn Thượng Quan Nhục Hi, tuy rằng bộ dạng nàng rất đẹp, đáng tiếc bằng danh hiệu hảo sắc bên ngoài của nàng thì không thể nhập được vào mắt hần, huống chi, cho tới bây giờ căn bản không một nữ tử nào có thể khiến cho hần chú ý. Nhưng mà giờ phút này ánh mắt Thượng Quan Nhục Hi không né không tránh, liền như vậy nhìn chằm chằm nhìn hần, tựa như một tia chớp bổ trúng hần.

”Thượng Quan phủ vừa rồi phái người tới báo, nói xế chiều hôm nay Thượng Quan công tử sẽ đến, người nếu không có chuyện gì quan trọng, liền tận lực đứng ra ngoài.” Dạ Thiên Triệt cũng không biết vì sao sẽ nói câu sau kia, có lẽ hần thật sự thấy chán ghét những tranh đấu giữa nữ nhân đi!

Tuy nói Thượng Quan Nhục Hi vốn cũng rất ít đi lại, nhưng mà mấy ngày hôm trước đi ra liền rớt xuống hồ, may mắn nàng chưa đánh mất tánh mạng, bằng không hần cũng khó có thể hướng Thượng Quan gia công đạo.

”Đa tạ Tứ vương gia căn dặn.” Thượng Quan Nhục Hi cũng không để ý lời của Dạ Thiên Triệt, chính là biểu tình trên mặt trở nên nhu hòa không ít, khi xoay người khoe miệng còn hơi hơi nhếch lên.

”Thiệt!” Dạ Thiên Lăng không cho là đúng xuy cười một tiếng, không rõ Thượng Quan Nhục Ngôn vì sao coi trọng muội muội hảo sắc này như vậy, càng không nghĩ ra Thượng Quan Nhục Hi trước kia vừa thấy được nam nhân tuần mỹ sẽ chảy nước miếng như thế nào trở nên bình thường?

Chẳng lẽ, hồ nước thật sự đem nàng đánh tỉnh?

*

Ăn qua cơm trưa, con buồn ngủ ập đến, Thượng Quan Nhục Hi ngáp liên tục, nhưng mà nghe nói Thượng Quan công tử kia tới, nàng cũng không thể bỏ lên giường ngủ.

Theo như lời Tiểu đào, Thượng Quan Nhục Ngôn là người hiểu rõ nàng nhất trên thế giới này, tuy rằng không phải cùng mẫu thân sinh ra, nhưng đối với Thượng Quan Nhục Hi mà nói, cha đã chết, nương bỏ rơi, nàng lại là gốc từ, nếu như không phải hần này đại ca vẫn che chở nàng, nàng sớm đã chết không biết bao nhiêu lần!

Nghe nói, Thượng Quan Thừa tướng này cũng coi như đa tình, tại cô đại lưu hành hình thức ba vợ bốn nàng hầu đây hần cũng chỉ cười mẩu thân Thượng Quan Nhục Ngôn cùng mẫu thân Thượng Quan Nhục Hi, lúc ấy mẫu thân Nhục Ngôn cũng chỉ là tiểu thiếp, khi sinh hần vì khó sinh mà chết, sau này mới lại cưới mẫu thân Nhục Hi làm phu nhân, Nhục Hi bảy tuổi thì Thượng Quan Thừa tướng tráng niên mất sớm, mẫu thân Nhục Hi chịu không nổi kích thích, rời nhà đi ra ngoài, sau liền vẫn là Thượng Quan Nhục Ngôn này làm ca ca chiếu cố nàng.

Theo đạo lý mà nói, không ai sẽ đi cố ý khi dễ một nha đầu ngốc như nàng, nhưng khuôn mặt Thượng Quan Nhục Hi càng ngày càng trở nên xinh đẹp, tất cả thiên kim, trong kinh thành liền nổi lên lòng ganh tỵ, một lần lại một lần khi dễ Nhục Hi, đều là Thượng Quan Nhục Ngôn ca ca giúp nàng.

Nghĩ đến đây, trong lòng Thượng Quan Nhục Hi lại ảm áp, đời trước là cô nhi, nàng rất mong có một cái ca ca a. Đời này thật là có cái ca ca thương nàng yêu nàng, nàng nhất định phải ngoan ngoãn làm hảo muội muội, quyết không chộc ca ca sinh khí.

Đáng tiếc, nàng làm hảo muội muội cũng không thể kiên trì chờ ca ca tốt đến, liền ghé vào trên bàn cùng Chu Công đánh cờ. Cũng không phải Thượng Quan Nhục Ngôn tới muộn, mà là người hần mời đến thể diện quá lớn, cầu xin một trận mới chậm rì rì đi theo hần đến Tứ vương phủ.

Thượng Quan Nhược Ngôn sáng nay thu được tin tức Tiểu Đào truyền đến, nói Nhược Hi không chỉ có tính, khôi ngô mà còn mất trí nhớ, hẳn không thể không đi tìm Bạch thần y đến hỗ trợ nhìn xem.

Bạch thần y tên là Bạch Dật, hẳn cũng không phải cái loại lão nhân đầu bạc phiêu phiêu, râu thật dài, nếu như không phải nhìn đến hắn đeo một cái hòm thuốc lớn, rất nhiều người đều cho rằng hắn chỉ là một vị công tử tao nhã, tuấn mỹ vô song.

Cùng người hiện đại giống nhau, có chút giống người có bản lĩnh đều thích đùa giỡn tính cách, huống chi, hắn là người có bản lĩnh, nếu như không phải Thượng Quan Nhược Ngôn cùng hắn có quan hệ cá nhân, cho dù có người quỳ trước mặt hắn cầu hắn, hắn cũng sẽ không ra tay cứu giúp.

Bởi vì có Tứ vương gia phân phó, bọn họ một đường đồng hành không bị ngăn trở đi vào Lâm Nguyệt các Thượng Quan Nhược Hi ở, Tiểu Đào thủ ở trong sân, giờ phút này nàng đang ngủ gục ngủ gật, thẳng đến hai người tới gần, nàng mới lập tức giật mình tỉnh lại, chạy nhanh thỉnh an, sau đó đi vào đánh thức Thượng Quan Nhược Hi.

Trong mắt Bạch Dật hắn căn bản không có nam nhân, nữ nhân nào khác nhau, có chi là bệnh nhân, muốn hắn chờ, không có khả năng! Vì thế, hắn lập tức đi theo phía sau Tiểu Đào vào phòng.

Tiểu Đào có chút phát mộng, người này cùng Thái y lúc trước được Tứ vương gia mời đến Thái y bất đồng, hắn còn trẻ như vậy... Tiểu Đào có chút khó xử nhìn Thượng Quan Nhược Ngôn.

Thượng Quan Nhược Ngôn nhũ mày, nhưng không có lên tiếng ngăn cản, hắn tự nhiên cũng biết như thế không hợp lễ nghi, lại nói như thế nào cũng là nam nữ có khác, Nhược Hi còn ở bên trong ngủ, nhưng, hắn càng sợ lão bằng hữu kia sinh khí vỗ vỗ mông chạy lấy người, đến lúc đó còn muốn mời hắn ra tay cứu giúp, chỉ sợ sẽ khó càng thêm khó hơn.

Bạch Dật không khách khí đem Tiểu Đào che ở cửa đẩy ra, mình là đến chẩn bệnh, không có nghĩa vụ phải chờ, nhìn không tới bệnh nhân thì làm sao chẩn bệnh a! Nhưng khi hắn nhìn đến nàng kia thì cả người ngây dại.

Hắn đã nhận thức Thượng Quan Nhược Ngôn từ lâu, cũng sớm nghe nói hắn có cái muội muội háo sắc nhất thiên hạ, càng sớm biết rằng Thượng Quan Nhược Ngôn bộ dạng tuấn kiệt bất phàm, mặc dù muội muội hắn háo sắc nhưng chắc là cũng rất đẹp, lại thật không ngờ sẽ mỹ đến cái dạng này, tiên nữ đại khái chính là bộ dáng này đi.

Giờ phút này Thượng Quan Nhược Hi ngủ rất vô tội, không hề phòng bị, tiểu tâm can của Bạch Dật đều nhanh bị hòa tan, giờ phút này nàng không biết mình đáng yêu cỡ nào a, cái miệng trưng cây anh đào nhỏ nhắn càng mê người a, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, rất... Làm cho người ta nhìn không được muốn cắn một ngụm.

Muội muội Thượng Quan Nhược Ngôn cư nhiên mỹ như vậy, sao cho tới bây giờ không có nghe ca ca nàng khen ngợi qua đâu? Được rồi, Thượng Quan Nhược Ngôn đã từng nói qua muội muội của hắn xinh đẹp thiên tiên, đáng tiếc đều bị hắn tự động che chắn.

Thượng Quan Nhược Ngôn nhìn Bạch Dật đứng ở cửa ngăn người, cũng chạy nhanh vào cửa, nhìn đến Thượng Quan Nhược Hi đang ngủ trên bàn cũng lặng đi một chút, tưởng đưa tay ngăn trở ánh mắt của Bạch Dật, lại tựa hồ cảm thấy không ổn, không làm cũng không xong.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Ai Thích Thì Lấy!

Editor : La Mạn Văn Linh

Thượng Quan Nhược Hi tuy ngủ, nhưng dù sao cũng là ban ngày, kỳ thật ngủ cũng không sâu, nhất là trong mơ hồ có cảm giác ai đó đang nhìn chăm chăm nàng, lông mi nàng giật giật, vừa trợn mắt chống lại con ngươi đen như mực của Bạch Dật.

Nhất thời Bạch Dật cảm thấy linh hồn của hắn đều có thể xuất khiếu, trong lòng tiếc hận, nữ tử đẹp như vậy cư nhiên là một người háo sắc, khó trách sẽ rơi xuống hồ, bộ dạng nàng đẹp thế mà người khác không trực tiếp giết nàng thì đã rất tốt.

Thượng Quan Nhược Hi ngờ ngác nhìn hai vị soái ca đứng ở cửa, tuy rằng bọn họ không có gương mặt yêu nghiệt như Thất vương gia, cũng không tuyệt mỹ như Tứ vương gia, nhưng lại có khí chất độc đáo của riêng mình, thuộc loại văn nhã tuấn kiệt, đồng dạng mắt hoa đào mỉm cười hoa nhìn chính nàng.

Nàng cố gắng nhìn, muốn xem ai mới là ca ca của nàng - Thượng Quan Nhược Ngôn, đáng tiếc, thất bại. Bất quá nàng biết một trong hai soái ca này nhất định có một người là ca ca của khối này thân thể này, nhưng mà nàng cũng không dám khẳng định, đành phải nhìn về phía Tiểu Đào, “Tiểu Đào, ca ca đến đây?”

”Nhược Hi, ta mời Bạch thần y tới đây nhìn ngươi.” Trong lòng Thượng Quan Nhược Ngôn mừng như điên, phản ứng vừa rồi của muội muội bảo rất bình thường, chẳng lẽ thật sự trở thành người bình thường?

Hắn vội nhanh tiến lên chặn ánh mắt của Bạch Dật, tuy rằng biết Bạch Dật thiên tính cuồng vọng, không câu nệ tiểu tiết, nhưng mà cái loại biểu tình hận không thể đem Nhượng Hi ăn vào bụng của hắn (BD) làm cho hắn (TQNN) nhìn xem rất không thích!

”Nga, cảm ơn ca ca, làm phiền Bạch thần y.” Thượng Quan Nhượng Hi cười ngọt ngào, ca ca này của nàng bộ dạng thật suât đầu! Nàng kỳ thật cũng không ngại Bạch Dật nhìn chằm chằm nàng như vậy, ngay từ đầu chính là cảm thấy có chút kỳ quái, bất quá hiện tại người ta là đại phu, đó là đáp án tốt nhất cho hành động kia, đại phu kiêu ngạo đại khái cũng là cái dạng này đi.

Thượng Quan Nhượng Ngôn cười nhẹ, hoàn hảo, Nhượng Hi còn nhớ rõ hắn này ca ca, còn có thể vô cùng thân thiết kêu hắn ca ca.

Tuy rằng Bạch Dật làm người cuồng vọng không kèm chế được, nhưng đối với công việc hắn rất chuyên nghiệp cùng nghiêm túc, hắn cẩn thận quan sát bắt mạch Nhượng Hi, lại hỏi ít chuyện xong đưa ra một kết luận là Thượng Quan Nhượng Hi quả thật đã trở thành người bình thường, chỉ là thân thể năm vài ngày có chút suy yếu, gần nhất không thể cần mệt mỏi như vậy, phải hảo hảo nghỉ ngơi...

Thượng Quan Nhượng Ngôn hỏi nàng vì sao mất trí nhớ, Bạch Dật giải thích rằng lúc trước Nhượng Hi là một si nhi, căn bản không giống người bình thường có trí nhớ tốt, nay biến bình thường, không có trí nhớ trước kia cũng thật bình thường.

Thượng Quan Nhượng Hi nhìn Bạch Dật ăn nói có bài bản hẳn hoi, không khỏi buồn cười, bất quá cũng không muốn chọc thủng hắn, dù sao nếu Nhượng Ngôn biết bản thân mình là mượn xác hoàn hồn thì nghe rất rợn người, hơn nữa, bộ dáng ca ca tuần tú như thế, nếu nói cho Nhượng Ngôn biết, muối muối của hắn đã chết chắc sẽ là một loại đá kích rất lớn, quên đi, dù sao nàng chính là Thượng Quan Nhượng Hi, về sau thay nàng hảo hảo hiếu thuận ca ca là được.

Bởi vì đứng trong khuê phòng của một cô nương chưa gả cũng không tốt, cho nên hiện tại bọn họ đều ngồi ở trong sân, ngày xuân dương quang thật ấm, chỉ chốc lát sau Thượng Quan Nhượng Hi đã bị hun nóng ra một tầng mồ hôi mỏng.

Bạch Dật nhìn đến Thượng Quan Nhượng Hi đang lau mồ hôi, không khỏi đầy cõi lòng chờ mong đuổi thẳng cổ hướng Thượng Quan Nhượng Hi, tựa hồ chờ nàng lấy ra khăn tay vì hắn chà lau mồ hôi.

Thượng Quan Nhượng Hi đúng là mồn lấy khăn tay, đáng tiếc khăn tay bị nàng để trong phòng, nhìn đến bộ dạng Bạch Dật chờ mong, không khỏi “Xì” bật cười ra tiếng, có lẽ đây chính là khác biệt giữa nữ tử hiện đại cùng nữ tử cổ đại đi, nữ tử cổ đại chắc chắn sẽ bởi vì thế này mà xấu hổ đỏ mặt, nữ tử hiện đại thì lại cảm thấy như vậy thật bình thường, hơn nữa, nàng bỗng nhiên cảm thấy Bạch Dật rất có khiếu hài hước đầu.

Trong khi Tiểu Đào cẩn thận chạy nhanh về phòng lấy khăn đưa tận tay cho Thượng Quan Nhượng Hi, Bạch Dật vẫn còn duy trì động tác kia, đáng tiếc Thượng Quan Nhượng Hi cũng không để ý đến hắn, “Ca ca, người nhất định cũng nóng đi.” Nói xong, nàng giờ khăn tay cấp Thượng Quan Nhượng Ngôn lau mồ hôi.

”Hừ, là ta xem bệnh cho người, cũng không phải ca ca người xem cho người, hắn nóng cái gì!” Bạch Dật một phen đoạt qua khăn tay của Nhượng Hi.

Mặt Thượng Quan Nhượng Ngôn nhất thời biến sắc, Bạch Dật này thật quá đáng, cư nhiên dám đoạt khăn tay muối muối của hắn đưa của hắn!

”Thiếu gia, Bạch thần y, trà chiều chuẩn bị tốt, thỉnh dời bước.” Tiểu Lan hợp thời xen mồm tiến vào, tiểu thư toát mồ hôi, hẳn là muốn về phòng trước đổi bộ quần áo đầu!

Bạch dật vừa đi vừa than thở nói dối bụng, cũng nhân cơ hội đem khăn tay của Thượng Quan Nhượng Hi nhét vào trong lòng, Thượng Quan Nhượng Ngôn sắc mặt âm trầm sắc nhìn động tác nhỏ của Bạch Dật.

*

Sau khi uống xong trà chiều, ăn qua điểm tâm, Bạch Dật lại đưa mấy tên vị thuốc cho Thượng Quan Nhượng Hi, cũng nói về sau cứ khoảng ba ngày sẽ đến vì nàng chẩn mạch một lần, trong lời nói không có gì bất ổn, liên xác định nàng đã biến trở về người bình thường, bất quá tình huống cụ thể còn phải chờ hắn theo dõi trị liệu mới biết được.

Thượng Quan Nhượng Hi chỉ cười cười, nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng nàng không bệnh, nhưng phải nói như thế nào đâu, nàng đối với Bạch Dật cũng không chán ghét, cho nên, nếu hắn nghĩ đến vì mình bắt mạch, vậy theo hắn đi!

Thượng Quan Nhượng Ngôn tiến bước Bạch Dật xong lại quay trở về Lâm Nguyệt các, tuy rằng hắn xác định Nhượng Hi đối sự tình trước kia không có ấn tượng, nhưng bọn họ cứ như vậy xuất nhập Tứ vương phủ cũng không phải biện pháp, muốn đem Nhượng Hi đón về nhà lại sợ Nhượng Hi đối Tứ vương gia chấp niệm quá sâu, cho nên, hắn rất do dự có nên nói hay không.

”Nhượng Hi, muốn cùng ca ca về nhà không? Như vậy Bạch thần y cũng có thể tùy thời ra vào.” Nơi này dù sao cũng là Tứ vương phủ, Bạch Dật thuộc loại tính tình tùy tâm tùy hứng, thật sợ có một ngày hắn sẽ đắc tội với người ta, đối với Nhượng Hi mà nói cũng không có lợi, về Thượng Quan phủ, ít nhất còn có chính mình bảo hộ nàng.

”Hảo, ta nghe ca ca an bài.” Thượng Quan Nhượng Hi vẫn là vẻ mặt lạnh nhạt cười.

Thời điểm ăn cơm trưa chợt nghe Tiểu Đào nói qua, phong tục của Đông Lăng quốc rất kỳ quái, nữ tử chưa lập gia đình có thể yêu cầu đến nhà trai, người mà mình ngưỡng mộ trong lòng làm khách, Tứ vương gia lại là nam nhân tuần mỹ vô song nhất thiên hạ, cho nên nhà hắn ở rất nhiều nữ tử chưa lập gia đình, mà nàng Thượng Quan Nhượng Hi, phụ thân từng là Thừa tướng đương triều, cho nên ngay từ khi nàng mới sinh ra cũng đã chỉ được ban hôn

với Tứ vương gia làm Vương phi, cho nên, nàng tự nhiên cũng có thể ở tại Tứ vương phủ.

Trước đây cũng không có người biết Thượng Quan Nhược Hi ngu dại, đến khi bị phát hiện, Thượng Quan Thừa tướng đã qua đời, hoàng đế cũng không thể đơn phương giải trừ hôn ước, cho nên, hiện tại Thượng Quan Nhược Hi vẫn như cũ là vị hôn thê của Tứ vương gia Dạ Thiên Triệt.

”A? Nga, tốt, vậy chờ ngày mai ca ca chính thức tới bãi phòng Tứ vương gia sẽ đón người về nhà.” Thượng Quan Nhược Ngôn có chút kỳ quái, hẳn không ngờ rằng Nhược Hi sẽ đáp ứng sáng khoái vậy, nguyên bản một đồng lí do thoái thác vừa nghĩ ra không có chỗ phát huy, trong lúc nhất thời phản ứng có chút không kịp.

Tuy rằng muội muội của hắn ngốc nghếch, tuy rằng nàng xem đến nam tử sẽ chảy nước miếng, nhưng mà trong lòng của nàng, trong mắt của nàng kỳ thật đều là vị hôn phu của nàng - Tứ vương gia, nay tuy nói nàng đổi chuyện trước kia không có ấn tượng gì, nhưng dù sao cũng là vị hôn phu nàng tâm tâm niệm niệm, hẳn là cũng có chút ấn tượng đi. Hiện tại xem ra, là mình suy nghĩ quá nhiều, muội muội của hắn quả nhiên bất đồng.

”Uh, phiền toái ca ca.” Thượng Quan Nhược Hi không biết ý nghĩ trong lòng của hắn, chỉ có một ý nghĩ tinh khiết là có ca ca yêu thương quả nhiên bất đồng, ha ha, có thụ hảo thừa lương, về phần Tứ vương gia kia, thôi, ai thích thì lấy!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Tranh Đoạt

Editor : La Mạn Văn Linh

Khi Thượng Quan Nhược Ngôn chuẩn bị rời đi thuận tiện cùng Tứ vương gia ước định thời gian gặp mặt ngày mai, Tứ vương gia giữ lại hắn ăn cơm chiều nhưng Thượng Quan Nhược Ngôn khéo léo từ chối, loại hư tình giả ý giữ lại này hắn cho tới bây giờ đều khinh thường.

Tứ vương gia mặc dù có chút khó hiểu vì mục đích hẹn gặp của Thượng Quan Nhược Ngôn, bất quá ngẫm lại đơn giản là vì chuyện về muội muội bảo bối kia đi, chê cười, chẳng lẽ hắn - đường đường một cái Vương gia còn cần phải sợ hắn (TQNN) - một cái Công bộ thị lang nhỏ nhoi sao!

Tuy rằng, Thượng Quan Nhược Ngôn quan chức không cao, nhưng tuổi còn trẻ nên thấy bất phàm, hơn nữa còn là con Thừa tướng tiền nhiệm, cho nên đương kim hoàng thượng cũng có tâm giúp đỡ, mình thì là đương kim Tứ vương gia, thân đệ đệ hoàng thượng, hẳn Thượng Quan Nhược Ngôn đi được cao tới đâu cũng không cao hơn chính mình.

Bất quá, có lẽ chính mình thật sự nên đi xem Thượng Quan Nhược Hi, vị hôn thê trên danh nghĩa đó từ lúc tiến Tứ vương phủ, hắn liền chưa bao giờ xem qua nàng, tuy ý nàng bị tiểu thư khác khi dễ cười nhạo, mặc dù nàng rơi xuống hồ, mình cũng chỉ mời Thái y tới vì nàng khám và chữa bệnh, nghĩ đến cũng có chút quá đáng.

May mà, hắn còn biết Thượng Quan Nhược Hi trú tại Lâm Nguyệt các, nhưng mà giờ phút này Lâm Nguyệt các sao im ắng như vậy? Hiện tại ăn cơm chiều đều ngại có điểm sớm, nàng sẽ không ngủ sớm thế đi?

Đang suy nghĩ, ánh mắt bị một cái bóng dáng tinh tế xinh đẹp trong viện hấp dẫn, tuy rằng hơi có vẻ cô độc, nhưng lại có một loại ngạo khí không thể che lấp được.

Dạ Thiên Triệt chưa bao giờ biết tại quý phủ của hắn sẽ có nữ tử thế kia, hắn thu lại hơi thở, nhẹ nhàng nhảy đến trên cây trong viện, nữ tử đứng thẳng hướng mặt trời chiều, xiêm y màu lam giờ đây bị nhuộm thêm một tầng kim phấn tinh tế, mặt trời chiều chiếu trên gương mặt tuyệt mỹ nhuộm thượng một chút rặng mây đỏ, nàng đang suy nghĩ gì vậy? Hai mắt lẳng lẳng thật to nhìn mặt trời chiều, lại tựa hồ không phải...

Dạ Thiên Triệt nhìn xem choáng váng, tim của hắn hung hăng bị đập một chút, đây là một loại mỹ khó có thể dùng bút vẽ hình dung, mà nữ tử này thế nhưng chính là Thượng Quan Nhược Hi!

Thật lâu sau, Thượng Quan Nhược Hi mới thở dài, “Mặt trời chiều đẹp thật, nhưng mà lại gần hoàng hôn.”

Phục hồi tinh thần lại, Thượng Quan Nhược Hi nghi hoặc nhìn chung quanh một chút, Tiểu Đào đi chuẩn bị cơm chiều, Tiểu Lan đi chuẩn bị nước tắm, giờ phút này Lâm Nguyệt các chỉ còn có chính mình một người, nhưng vì sao giờ phút này nàng có cảm giác bị người khác nhìn chằm chằm đâu?

Dạ Thiên Triệt trên cây hoảng sợ, cho rằng Thượng Quan Nhược Hi đã phát hiện ra mình, đang nghĩ nên giải thích hành động hắn ở trên cây như thế nào thì Thượng Quan Nhược Hi đã trở về phòng.

Ăn qua cơm chiều, Thượng Quan Nhược Hi sớm tắm rửa ngủ, tuy nói hôm nay là ngày đầu tiên xuyên qua, nhưng là qua được thật phần khích, nhìn mỹ nữ, cũng nhìn soái ca, cũng có một cái ca ca.

Phong uyển, Dạ Thiên Triệt ở trong thư phòng ngăn người, vẽ nhiều bức họa đến vậy lại không thể nào vẽ ra thần vận của nàng, trên mặt đất đã toàn là một đồng giấy, trong lòng ảo não, vừa rồi tại sao mình không thoải mái đi ra ngoài? Vì sao muốn lên lút trốn trên cây đâu?

Nhưng nếu như chuyện có lặp lại lần nữa, hấn sẽ làm sao?

Hào phóng đi ra ngoài, hỏi nàng vì sao nhìn mặt trời chiều ngẩn người? Hay là hỏi nàng suy nghĩ cái gì? Có lẽ hấn nên quan tâm một chút thân thể của nàng có tốt hay không, nàng không phải rớt xuống hồ sao?

Nếu như mình đi quan tâm nàng, nàng có thể thụ sủng nhược kinh hay không? Nàng từng thích chính mình như vậy, tuy rằng vẫn chảy nước miếng, miệng nàng vẫn luôn nói thích Triệt ca ca nhất.

Nhưng vì sao là đã từng đâu? Chẳng lẽ hiện tại đâu bình thường liền không thích chính mình sao?

Đêm nay, Thượng Quan Nhượng Hi một đêm hảo miên, người nào đó một đêm khó ngủ.

*

Ngày hôm sau, dựa theo thời gian ước định, Thượng Quan Nhượng Ngôn mang theo rất nhiều lễ vật đi tới Tứ vương phủ, Dạ Thiên Triệt cũng không có cố ý làm khó dễ, chỉ là nhìn Thượng Quan Nhượng Ngôn mang đến lễ vật khê nhủ mày, hấn không phải đến khỏi binh vắn tội sao? Khỏi binh vắn tội yêu cầu mang lễ vật sao?

”Ha ha, ta nói Nhượng Ngôn, ngươi lấy mấy thứ này đến cùng Tứ ca cầu hôn, cũng quá khó coi đi!” Thất vương gia Dạ Thiên Lăng làm bộ e sợ cho thiên hạ bất loạn, không để ý lắm lễ vật trong tay Thượng Quan Nhượng Ngôn.

”Ha ha, Thất vương gia nói đùa, ta tự nhiên biết cho dù là đem toàn bộ Thượng Quan gia đưa đến, cũng không nhập được mắt Tứ vương gia, càng chưa từng có nghĩ tới tèo cao, lần này đến là vì đón Nhượng Hi về nhà, nàng ở trong Tứ vương phủ quấy rầy thời gian dài như vậy, đây là chút lòng thành hồi báo, mong rằng hai vị Vương gia không cần chê cười.” Thượng Quan Nhượng Ngôn nói được một phen không kiêu ngạo không siểm nịnh.

”Ngà? Nhượng Hi phải về nhà? Thời gian trước, nàng từ xa còn nhìn tứ ca chảy nước miếng, la hét thích Triệt ca ca nhất đấy, như thế nào bỏ được trở về! Không phải là Nhượng Ngôn ngươi tự chủ trương đi!” Dạ Thiên Lăng vẫn là một bộ e sợ cho thiên hạ bất loạn, chánh chủ Tứ vương gia Dạ Thiên Triệt một chữ cũng chưa nói, hấn trước hết đoạt lấy mà đáp.

”Là tiểu muội lúc trước trước còn trẻ không hiểu chuyện, nếu như không phải ngoài ý muốn rơi xuống hồ, nàng chỉ sợ cả đời cũng sẽ không tỉnh táo lại, hiện tại đâu nàng đã bình thường, tự nhiên là phải về nhà.” Thượng Quan Nhượng Ngôn bị Dạ Thiên Lăng chọc cho tức giận đến quá mức, nhưng hiện tại không thích hợp để phát tác, hấn không thích nghe người ta nói bậy về muội muội bảo bối của hấn, Vương gia cũng không được!

Dạ Thiên Triệt nghe vậy sắc mặt trầm xuống, trừng mắt liếc Dạ Thiên Lăng vui sướng khi người gặp họa, quay đầu nhìn Thượng Quan Nhượng Ngôn, ”Ngoài ý muốn? Nói như vậy, Thượng Quan gia là chuẩn bị hướng bốn vương đòi công đạo?”

”Nhượng Ngôn không dám! Nhượng Ngôn hôm nay chỉ muốn đón muội muội về nhà, cũng thay mặt muội muội xin lỗi vì việc mang đến nhiều phiền toái cho Tứ vương phủ.” Thượng Quan Nhượng Ngôn vẫn như cũ một bộ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

”Nói như vậy, ngươi xác định lệnh muội muốn cùng ngươi về nhà?” Dạ Thiên Triệt thấy Thượng Quan Nhượng Ngôn đã muốn bày ra tư thái thấp như vậy, cũng khó mà to tiếng, nói như thế nào, Thượng Quan Nhượng Hi cũng là gặp nạn ở Tứ vương phủ, Thượng Quan Nhượng Ngôn nếu như thật muốn một cái công đạo cũng là hợp tình hợp lý.

Nhưng không biết vì sao, vừa nghĩ tới hình ảnh ngày hôm qua Thượng Quan Nhượng Hi ngơ ngác nhìn mặt trời chiều, còn nghĩ đến nàng phải đi về, trong lòng cảm thấy là lạ.

”Ta xem không bằng như vậy đi, chúng ta mời Nhượng Hi đến, hỏi một chút ý nàng, không cần chờ về tới nhà mới lại hỏi hấn, quý phủ Tứ ca ta dường như thêm một nữ nhân cũng không có vấn đề gì.” Dạ Thiên Lăng ước gì được nhìn cảnh Nhượng Hi nào loạn để cười nhạo nàng, tuy rằng hấn và Nhượng Hi cũng không thân thiết nhưng ai bảo trời sinh cho hấn tính thích xem náo nhiệt đâu!

”Bẩm Thất vương gia, Nhượng Ngôn cho tới bây giờ đều không có hoài nghi qua năng lực dưỡng nữ nhân của Tứ vương gia.” Thượng Quan Nhượng Ngôn bị lời nói từ Dạ Thiên Lăng tức chết rồi, Dạ Thiên Triệt cũng không nói gì, hấn (DTL) - một ngoại nhân đến nháo cái gì! Hấn (TQNN) tự nhiên biết Tứ vương phủ dường như thêm một nữ nhân cũng không thành vấn đề, chẳng lẽ hấn - Thượng Quan Nhượng Ngôn liền nuôi không nổi muội muội của mình sao!

Nghĩ đến đây, đầu hấn nóng lên, không nghĩ kỹ liền thốt ra, ”Chẳng qua, Tứ vương gia nay còn không có đại hôn, tuy rằng phong tục Đông Lăng quốc như thế, nhưng trong vương phủ nuôi nhiều nữ tử chưa lập gia đình chỉ sợ cũng không tốt đi?”

Hừ, tuy rằng ở Đông Lăng quốc, nữ tử chưa lập gia đình có thể yêu cầu ở đến quý phủ nam tử mình ngưỡng mộ trong lòng nhưng không có phong tục một đoàn nữ nhân tranh một người nam nhân, Dạ Thiên Triệt nuôi nhiều nữ nhân thế thì có ý tứ gì?

Dạ Thiên Triệt nghe được ám phúng (âm chi + trào phúng) trong lời nói của Thượng Quan Nhượng Ngôn, sắc mặt trầm xuống, vốn hấn đối với đề nghị của Thiên Lăng không hứng thú, huynh muội bọn họ muốn đi thì đi, chẳng lẽ hấn còn luyến tiếc?

Bất quá hiện tại nghe Thượng Quan Nhượng Ngôn nói xong, hấn thay đổi chủ ý, nghĩ muốn làm cho Thượng Quan Nhượng Ngôn mất mặt một lần!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Mưa Gió Cùng Đến

Editor : La Mạn Vân Linh

Lâm Nguyệt các là sân viện xa nhất trong Tứ trong vương phủ, cho nên muốn mời Thượng Quan Nhược Hi tới phải cần chút thời gian.

Trong đại sảnh, Dạ Thiên Triệt ngồi thẳng tắp, hơn nữa mặt không chút thay đổi, một bộ người khác chớ gần, Thượng Quan Nhược Ngôn thỉnh thoảng ngẩng đầu uống một miếng trà, ngẫu nhiên còn có thể không chút để ý nhìn xung qua để che dấu nội tâm bất an, còn Dạ Thiên Lăng thì thật sự nghiên cứu ngón tay mình, ai, móng tay lại dài quá.

Có thể là bởi vì ba người chờ lâu đến phiền chán, cho nên khi Thượng Quan Nhược Hi xuất hiện ở cửa đại sảnh, ánh mắt ba người đồng thời chặt chẽ khóa tại trên người nàng.

Thượng Quan Nhược Hi trực tiếp không nhìn hai vị Vương gia mới gặp hôm qua, hướng về phía Thượng Quan Nhược Ngôn cười ngọt ngào, “Ca ca.”

”Nhược Hi.” Thượng Quan Nhược Ngôn vội vàng đứng lên, ở trong tiềm thức của hắn, muội muội vừa mới trở lại “Bình thường”, thân thể nhất định rất suy yếu, cho nên hắn lập tức đi qua giúp đỡ Nhược Hi.

Dạ Thiên Triệt nhìn bóng dáng chậm rãi đến gần, cảm giác kỳ quái ngày hôm qua lại trở về, nàng thấy thế nào cũng không phải trở nên “Bình thường” đơn giản như thế, tựa hồ là hết thảy đều trở nên bất đồng.

Ở mặt ngoài, Dạ Thiên Lăng còn giơ ngón tay nghiên cứu, trên thực tế từ lúc Thượng Quan Nhược Hi vừa xuất hiện, hắn vốn không có lại nhìn qua ngón tay của hắn, ánh mắt vẫn đuổi theo bóng dáng của nàng, trong mắt ánh lên sự kinh diễm không che dấu chút nào, nàng, tại sao so với ngày hôm qua càng đẹp hơn rồi?

Thượng Quan Nhược Hi cũng không có ngồi xuống, làm nũng ôm cánh tay Thượng Quan Nhược Ngôn, một bộ dạng khẩn cấp “Ca ca, chúng ta hiện tại có thể về chưa?”

”Chúng ta chờ một chút rồi đi.” Thượng Quan Nhược Ngôn trấn an vỗ vỗ tay nhỏ bé của nàng, nhìn đến Nhược Hi cái dạng này, cuối cùng tim của hắn mới yên ổn được, mới khi này còn thật lo lắng nàng sẽ đột nhiên đổi chủ ý, thấy nàng bộ dáng khẩn cấp vậy, hắn liền âm thầm thở, hôm nay mặc kệ khó cỡ nào đều nhất định phải mang muội muội rời khỏi Tứ vương phủ.

”Nga.” Thượng Quan Nhược Hi hiếm có chút nghi hoặc cong lên khóe miệng, không rõ vì sao còn phải chờ, hôm nay nàng đã sớm rời giường, còn kêu Tiểu Đào cùng Tiểu Lan thu thập xong mọi thứ, bất quá nếu nàng đã tự nhủ qua phải làm một hảo muội muội, đương nhiên, chuyện quan trọng đều nghe ca ca.

”Nhược Hi, ngươi thật sự muốn rời khỏi sao?” Dạ Thiên Lăng đột nhiên mặc kệ tất cả hỏi ra nghi vấn, hắn thật không ngờ nàng phải rời khỏi.

”Tất nhiên.” Thượng Quan Nhược Hi vẫn như cũ ôm cánh tay Thượng Quan Nhược Ngôn, hừ, hiện tại có ca ca, mới không thêm sợ các người này đó Vương gia đâu!

Nhìn đến Thượng Quan Nhược Hi nhìn cũng không nhìn chính mình một cái, Dạ Thiên Lăng tức trắng mặt, “Ngươi, ngươi... thời gian trước rõ ràng còn muốn ở lại Tứ vương phủ! Ta xem ngươi là muốn học người khác diễn trò lạt mềm buộc chặt đi.”

Vốn Thượng Quan Nhược Hi cũng không có tính muốn cùng hắn so đo, dù sao người ta là Vương gia, nhưng nay nhìn đến hắn khí thế bức người như thế, nàng tức giận, lạnh lùng cười, “Thất vương gia, Nhược Hi rốt cuộc là thiệt tình thực lòng muốn rời khỏi, hay là đang chơi trò lạt mềm buộc chặt, chẳng lẽ ngươi còn đoán không ra sao!”

Ghét nhất loại nam nhân luôn tự cho mình là đúng!

”Ngươi!” Dạ Thiên Lăng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lại không thể cùng một nữ nhân so đo tính toán, sợ mất thân phận.

Thấy đến hắn như vậy, Thượng Quan Nhược Hi hướng bên người Thượng Quan Nhược Ngôn nhích lại gần, nhu nhược nói câu, “Ca ca, ta sợ.” Nhưng mà miệng thì nói sợ, kỳ thật ánh mắt còn khiêu khích nhìn Dạ Thiên Lăng, thế nào, cho người tức chết!

”Nhược Hi, đừng sợ, có ca ca đây.” Thượng Quan Nhược Ngôn nhìn bộ dáng Thất vương gia nghiêng răng nghiêng lợi liền nhịn không được muốn cười, hắn như thế nào cảm thấy nhà đầu Nhược Hi là có ý đâu!

Đương nhiên, người có loại cảm giác này không đơn giản chỉ là Thượng Quan Nhược Ngôn, Dạ Thiên Triệt như nghĩ tới cái gì nhìn chằm chằm Thượng Quan Nhược Hi, không rõ vì sao đầu óc người bị hồ nước nhúng qua bỗng nhiên trở về bình thường, không, không phải bình thường mà là trở nên tương đương giáo hoạt.

”Uh, hết thầy Nhực Hi đều nghe ca ca .” Thượng Quan Nhực Hi quay đầu, lấy lòng nhìn Thượng Quan Nhực Ngôn.

Thượng Quan Nhực Ngôn không khỏi tim đập gia tốc, nếu Nhực Ngôn ngày hôm qua không có đề ý Nhực Hi đột nhiên thay đổi như thế nào, vậy hiện tại hẳn nghĩ làm bộ không phát hiện đều rất khó, muốn nói trên thế giới này ai hiểu biết Thượng Quan Nhực Hi nhất, kia chính là Thượng Quan Nhực Ngôn hẳn!

Một năm kia khi phụ thân qua đời, Nhực Hi bảy tuổi, hẳn mười một tuổi, đại nương (mẫu thân Nhực Hi) trốn đi, chính hẳn - một đứa bé gồng mình gánh vác toàn bộ Thượng Quan phủ, một bên cố gắng học tập, một bên còn muốn chiếu cố si nhi muội muội này. Tuy nói Nhực Hi là một si nhi, nhưng tâm địa thiện lương, cho dù hiện tại đầu đột nhiên trở nên bình thường cũng không có khả năng biến hóa lớn như vậy ... Nếu như không phải đã xem qua khóa mỹ nhân chí (Linh: nốt ruồi thì phải, ta cũng không rõ lắm) màu đỏ sau lỗ tai nâng thì hẳn cũng nhanh cảm thấy cô muội muội này khẳng định bị người đánh tráo .

Thần sắc của Thượng Quan Nhực Ngôn có chút phức tạp nhìn Thượng Quan Nhực Hi, bất quá hiện tại không phải lúc nói chuyện này, hai vị Vương gia kia còn đang nhìn chăm chăm huynh muội hẳn đâu!

Dạ Thiên Triệt híp mắt nhìn nhìn Thượng Quan Nhực Hi, hẳn có thể khẳng định một người không có khả năng rơi xuống hồ đầu liền trở lại bình thường, nàng trước kia chảy nước miếng tuyệt đối đều là cố ý trang, hẳn đột nhiên cảm thấy chính mình bị nàng lừa gạt , tôn nghiêm cao quý của hẳn bị người giẫm lên !

Dạ Thiên Triệt trầm tư nhìn huynh muội bọn họ, bỗng nhiên mở miệng nói “Bốn vương cũng từng nghĩ qua, bỗng nhiên cảm thấy chuyện Nhực Hi rơi xuống hồ có thể là có người hãm hại, cũng không phải cái gì ngoài ý muốn, cho nên, bốn vương hẳn là phải cho Thượng Quan gia các người một công đạo, bằng không người khác sẽ nghĩ rằng Tứ vương phủ ý thể hiếp người.”

Nàng muốn rời khỏi Tứ vương phủ? Vốn là có thể , bất quá hiện tại, hẳn không nghĩ cho nàng toại nguyện!

”Tứ vương gia quá lời, Nhực Ngôn cho rằng, nay quan trọng nhất là đón muội muội về nhà tỉnh dưỡng, về phần chuyện khác, cái gì đều không quan trọng.” Thượng Quan Nhực Ngôn nâng mắt nhìn Dạ Thiên Triệt, không quá xác định trong lời nói của hẳn rốt cuộc có ý gì, hẳn (TQNN) khi nào thì yêu cầu hẳn (DTT) cấp một cái công đạo ? Hẳn dám sao? Dù sao thì Nhực Hi nay coi như là nhân họa đắc phúc, mất đi trí nhớ lúc trước, biến thành một người hoàn toàn mới.

”Thượng Quan thị lang nói cực kỳ đúng, bất quá Nhực Hi nếu là ở trong Tứ vương phủ rơi xuống hồ , tự nhiên Tứ vương phủ có trách nhiệm chiếu cố tốt nàng.” Nói xong, Dạ Thiên Triệt nhú mày nhìn Thượng Quan Nhực Hi.

Huynh muội bọn họ hôm nay chọc hẳn mất hứng , hẳn cũng sẽ không thông khoái như thế phóng nàng rời đi, lại nói Thái y mình mời đến cũng không phải trang trí, tên Thái y kia từng nói qua nếu như Nhực Hi tỉnh lại cũng sẽ không có chuyện gì nguy hiểm đến tánh mạng, liền tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm, tỉnh dưỡng? Trong Tứ vương phủ không thể tỉnh dưỡng được sao?

Thượng Quan Nhực Ngôn tròn tròn mắt, không phải lúc trước Tứ vương gia này rất chán ghét Nhực Hi sao? Vậy sao hiện tại giống như không nghĩ thả nàng rời đi đâu?

”Nhực Hi, ý của người như thế nào?” Dạ Thiên Triệt không có ý định cứ như vậy buông tha Thượng Quan Nhực Hi, cứng rắn muốn ép nàng mở miệng nói chuyện.

Thượng Quan Nhực Ngôn cũng nhìn thấu điểm này, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên cánh tay bị người nhẹ nhàng kháp một chút, đành phải bắt đắc dĩ câm miệng, nói thật, nàng biến hóa ngay cả hẳn đều cảm thấy kinh hãi, hẳn không muốn làm cho Nhực Hi cùng này đó Vương gia có nhiều tiếp xúc, nhưng nay Tứ vương gia nhìn chăm chăm nàng không buông, hẳn cũng không thể vẫn làm người phát ngôn.

Dạ Thiên Lăng ở một bên dần dần cảm giác được một cỗ mưa gió cùng đến , bất quá, giờ phút này hẳn đồng dạng cũng chờ mong Thượng Quan Nhực Hi trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Dừng Ở Đây

Editor : La Mạn Văn Linh

”Nhực Hi cảm thấy, Tứ vương gia nói không sai, ta đúng là ở Tứ vương phủ rơi xuống hồ , về phần có phải là người khác làm hay không cũng đã không quan trọng, dù sao lần này Nhực Hi coi như là nhân họa đắc phúc, không phải sao.” Thượng Quan Nhực Hi nói xong, hơi hơi hướng Dạ Thiên Triệt cười cười, tiếp tục nói tiếp, “Tứ vương gia là một nam nhân có trách nhiệm, nếu như Nhực Hi cứ thế về nhà, Tứ vương gia nhất định khó an tâm.”

Nói tới đây, Thượng Quan Nhực Hi cố ý tạm dừng một chút, “Bất quá, ca ca đã thỉnh Bạch thân y đến chuyên môn chăm sóc thân thể Nhực Hi, vì

không để ca ca thất tín với người khác, cũng không làm cho Tứ vương gia cảm thấy bất an, không bằng phí chữa bệnh đưa Bạch thần y liền do Tứ vương gia trả đi, người nói như vậy có được không?” Ha ha, có người coi tiền như rác đưa lên cửa, nàng không có lý do gì từ chối.

”Nhược Hi, biện pháp này cũng có thể xem là đẹp cả đôi đường, nhưng...”

Dạ Thiên Triệt lời còn chưa nói hết, Thượng Quan Nhược Hi đã đánh gãy lời của hắn, “Nhược Hi ở trong này trước tạ ơn Tứ vương gia, ca ca, ngày hôm qua Bạch thần y nói hắc chẩn kim là ba vạn vẫn là bốn vạn?” Nói xong, nàng quay đầu nhìn Thượng Quan Nhược Ngôn trát trát nhãn tình, hy vọng ca ca này sẽ không quá ngốc, có thể hiểu được ý của nàng.

Thượng Quan Nhược Ngôn ngăn người, Bạch Dật khi nào thì nói qua chuyện phí chẩn? Ba, bốn vạn cũng nhiều quá đi? Bất quá nếu Nhược Hi hỏi như vậy, hắn cũng chỉ hảo phối hợp, “Chẩn kim là ba vạn.”

”Vay phiền tới Tứ vương gia ngày mai đem tiền đưa tới Thượng Quan phủ, Bạch thần y người này tính tình có vẻ cổ quái, nói vậy Tứ vương gia cũng có nghe thấy đi, hắn vẫn là xem người thu phí, nếu như biết là Tứ vương gia trả, phỏng chừng muốn đòi mười vạn đâu.” Ha ha, cái này còn không hổ từ người, coi như là thay Thượng Quan Nhược Hi trước đòi chút phí tồn thất tinh thần đi!

Dạ Thiên Triệt ánh mắt lóe lên, trong lòng có chút cảm tức, Thượng Quan Nhược Hi này cũng dám đánh gãy lời của hắn, đối mặt với chuyện nàng xích lỏa lỏa bịp tổng tiền, hắn không giận ngược lại cười, “Nhược Hi không cần lo lắng, việc trả phí bốn vương còn ứng phó được rất tốt!”

”Đó là tự nhiên, như vậy Nhược Hi ở trong này hướng Tứ vương gia cùng Thất vương gia từ biệt, đa tạ mấy ngày qua Tứ vương gia thịnh tình khoản đãi.” Thượng Quan Nhược Hi theo trong lời nói của Dạ Thiên Triệt nói tiếp.

”A, kỳ thật, bốn vương cảm thấy, Nhược Hi nếu như có thể ở tại Tứ vương phủ dưỡng tốt thân thể càng có thể thể hiện ra thành ý của bốn vương, đến lúc đó trả lại cho Thượng Quan thị lang một muội muội khỏe mạnh xinh đẹp, không phải càng tốt hơn sao.” Dạ Thiên Triệt trong lòng cười lạnh một tiếng, còn muốn chạy, không dễ dàng như vậy!

”Tứ vương gia ân cần như vậy, huynh muội chúng ta rất cảm kích, chẳng qua Tứ vương phủ nữ quyến phần đông, ca ca ta cùng Bạch thần y thường xuyên xuất nhập, giống như không được tốt.” Thượng Quan Nhược Hi có chút không rõ ý tứ của Dạ Thiên Triệt, hắn không phải không thích thấy mình sao? Như thế nào giờ lại không để cho mình đi rồi?

”Nhược Hi, không thể tưởng được, người rơi vào hồ chẳng những đầu biến bình thường, còn trở nên miệng lưỡi lợi hại!” Dạ Thiên Lăng ở một bên âm hiểm cười cười, nếu như để Thượng Quan Nhược Hi rời đi, kia mặt mũi của Tứ vương phủ sẽ mất.

”Lời này của Thất vương gia là có ý gì? Chẳng lẽ trước kia người lên khi dễ qua ta kìa?” Thượng Quan Nhược Hi trong lời nói đã tràn ngập mùi thuốc súng, nàng thật sự là không rõ, hai người huynh đệ bọn họ như thế nào đột nhiên trở nên khó đối phó như vậy, ngày hôm qua cảm giác được bọn họ cũng không muốn thấy mình, hôm nay lại không chịu buông tha chính mình, mặc danh kỳ diệu!

”Nhược Hi, không được vô lễ!” Thượng Quan Nhược Ngôn vội vàng ra tiếng ngăn lại, trộm liếc một cái sắc mặt Dạ Thiên Triệt, âm thầm lo lắng hành động vừa rồi của Nhược Hi, lần này, chỉ sợ thật đi không được.

Dạ Thiên Triệt mặt âm trầm, đôi mắt yên lặng nhìn chằm chằm Thượng Quan Nhược Hi, không ai biết hắn giờ phút này suy nghĩ cái gì.

Dạ Thiên Lăng vốn còn muốn nói gì đó, bất quá nhìn đến sắc mặt Tứ ca như vậy, cũng đem lời nói nghẹn trở về.

Thượng Quan Nhược Ngôn tự nhiên biết Dạ Thiên Triệt tàn nhẫn, cẩn thận che chở Nhược Hi ở sau người.

Chỉ có Thượng Quan Nhược Hi về mặt thần nhiên nhìn chằm chằm Dạ Thiên Triệt, so về mặt to, ai sợ ai a!

Thời gian dài giống như qua nửa thế kỷ, Dạ Thiên Triệt mới lạnh lùng mở miệng, “Sự tình hôm nay dừng ở đây, Nhược Hi tạm thời ở lại Tứ vương phủ, về phần Bạch thần y cùng Thượng Quan thị lang, có thể tùy thời tới thăm, bốn vương sẽ bảo đảm an toàn của Nhược Hi trong Tứ vương phủ!”

*

Trong Lãm Nguyệt các, Thượng Quan Nhược Hi tức giận tới mức dậm chân, quả nhiên có quyền thế có thể che trời, lời của hắn người ta sẽ coi như thánh chỉ chấp hành!

Thượng Quan Nhược Ngôn cũng rất tức giận, Tứ vương phủ này cũng quá cậy thế khi dễ người, bất quá hắn vẫn nên an ủi muội muội trước, “Nhược Hi, đừng nóng giận, người đã quên lời Bạch thần y nói qua sao, người phải bảo trì tâm tình khoái trá, thân thể mới có thể nhanh tốt lên.”

Thiệt! Cái gì Bạch thần y, chính mình có bệnh hay không nàng sao có thể không biết chứ?!

”Ca, Tứ vương gia này rõ ràng khinh người quá đáng, trước kia khi ta ngu dại sao không thấy hắn đến quan tâm, nay ta tốt lắm, hắn lại giả bộ một bộ tình thâm ý trọng, ta xem chắc chắn hắn luyện tức ba vạn lượng bạc, một tên quý hạp hời!” Thật sự là tức chết nàng, làm sao có thể có người như thế a!

”Nhược Hi, người trước không nên gấp gáp, ca ca sẽ tiếp tục nghĩ biện pháp. Tứ vương gia nếu đáp ứng sẽ bảo đảm an toàn của người, kia chắc cũng không có chuyện gì.” Thượng Quan Nhược Ngôn hiện tại trong lòng cũng không hiểu gì, Dạ Thiên Triệt cho tới bây giờ không phải một người không có chủ ý, bất quá hắn rất giữ lời hứa, cho nên hắn cam đoan vẫn là đáng giá tin tưởng.

Hít sâu một hơi, Thượng Quan Nhựt Hi mới miễn cưỡng làm cho mình bình tĩnh trở lại, nàng vẫn nghĩ mãi mà không rõ, vì sao Dạ Thiên Triệt sẽ ngăn cản nàng về nhà, “Ca, người nói Tứ vương gia làm như vậy đến tột cùng là vì cái gì?”

”Có thể là bởi vì vừa rồi huynh muội chúng ta nói chuyện chọc giận hắn, bọn họ là người coi trọng mặt mũi, chờ hắn mấy ngày nữa hết giận, tự nhiên liền sẽ đồng ý cho người về nhà.” Thượng Quan Nhựt Ngôn hỏi hận, hận hận chính mình không vững vàng, ngay từ đầu nên theo ý tứ của hắn đi nói chuyện, nói không chừng hiện tại hắn sẽ phóng muội muội về nhà.

Thượng Quan Nhựt Hi tỉnh tâm suy nghĩ một chút, quả thật, chính mình lời nói cùng thái độ vừa rồi khả năng thật chọc giận vị Vương gia cao cao tại thượng kia, nhưng mà ai bảo tên Dạ Thiên Lăng nói chuyện khi dễ người.

”Ca, nghe nói ta cùng Tứ vương gia có hôn ước đúng không? Có thể hỏi hôn sao?” Trầm mặc một hồi, Thượng Quan Nhựt Hi hỏi một vấn đề đáng quan tâm, nàng bỗng nhiên cảm thấy Dạ Thiên Triệt vừa rồi cố ý làm khó dễ, khả năng còn cùng đoạn hôn ước này có liên quan, nếu như bọn họ giải trừ hôn ước, hắn sẽ không có lý do gì làm khó dễ nàng chứ!

Thượng Quan Nhựt Ngôn kinh ngạc nhìn nàng, “Nhựt Hi, người không phải thích...”

”Ai nha, ca, trước kia là đầu óc ta không quá bình thường mới sẽ thích Tứ vương gia, hiện tại đầu bình thường, cảm thấy không tất yếu đem hạnh phúc khi còn sống của mình cột vào một nam nhân căn bản không thương chính mình.” Thượng Quan Nhựt Hi có chút không được tự nhiên quay sang chỗ khác, nàng không dám đối mặt với ánh mắt xem kỹ của Thượng Quan Nhựt Ngôn, hiện tại không phải thời điểm cùng hắn giải thích.

Thượng Quan Nhựt Ngôn ánh mắt lóe ra, đối với chuyển biến của muội muội, hắn không dám nghĩ xa hơn ở chỗ sâu trong, đành phải theo ý của nàng chuyển đề tài, “Uh, ta đây ngày mai sẽ đem Tiểu Mai cùng Tiểu Hương đưa tới đây, nhiều người một nhà hầu hạ người, ta có thể yên tâm”

”Hảo, hết thấy đều nghe ca ca, mặt khác, ca ca người nếu có cơ hội liền cùng Tứ vương gia đề cập một chút chuyện giải trừ hôn ước, miễn cho hắn luôn nhìn chăm chăm ta không tha!” Thượng Quan Nhựt Hi vốn muốn tự mình đi nói, nhưng lại sợ đến lúc đó không nghĩ qua lỡ lại chọc giận tên nam nhân tự cho là đúng kia, suy đi tính lại, đề cho ca ca xuất mã có vẻ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Gặp Rác.

Hai ngày sau, Thượng Quan Nhựt Ngôn có việc không tới được, nhưng Bạch Dật còn thật sự cống cái hòm thuốc đến Tứ vương phủ “Xem bệnh” cho Nhựt Hi, kỳ quái là Tứ vương gia thể nhưng tự mình cùng hắn đến Lâm Nguyệt các, lấy lý do là quan tâm thân thể Nhựt Hi, đáng tiếc Bạch Dật cũng không lĩnh tình, tương phản, thái độ đối đãi với Tứ vương gia tương đương lạnh nhạt.

Trong Lâm Nguyệt các, Thượng Quan Nhựt Hi cùng Bạch Dật tính cách cổ quái trò chuyện với nhau thật vui, cũng không bởi vì Tứ vương gia ở mà cảm thấy câu nệ, nhưng thật ra không có người quan tâm Tứ vương gia, hắn ngồi trong chốc lát liền cảm thấy không thú vị bèn rời đi trước.

Bạch Dật với Thượng Quan Nhựt Hi phối hợp rất ăn ý, lúc Tứ vương gia đi cũng không thêm đề ý, thậm chí có thể nói là trực tiếp không nhìn!

Bạch Dật đã bắt mạch xong cũng không vội đi, sắc mặt lộ ra nụ cười thần nhiên, “Nghe nói Nhựt Hi ngày hôm qua vì Bạch mỗ đòi một phí chẩn kim hơi nhiều, cảm ơn.”

Đáng tiếc, trong miệng hắn nói cảm ơn nhưng trên mặt lại không hề có lòng biết ơn, tựa hồ muốn nói hôm nay thời tiết thế nào.

”Ai! Đáng tiếc, là Nhựt Hi vô dụng, bằng không hẳn là có thể chiếm được càng nhiều!” Thượng Quan Nhựt Hi vẻ mặt tiếc hận trả lời.

Tiểu Lan bên cạnh nghe xong ngạc nhiên há to miệng, tiểu thư thay đổi thật lớn, chẳng những trở nên “Giảo hoạt”, thậm chí ngay cả đối với tiền bạc đều “Tâm ngoan thủ lạt”, nếu như bị nhúng hồ nước một chút có thể trở nên thông minh như vậy, nàng cũng thật muốn đi thử một chút.

Bạch Dật đột nhiên quay đầu, đối với Tiểu Lan tròn mắt há hốc mồm cười xấu xa, “Tiểu Lan tỷ tỷ sao vậy, chứ không phải là đau răng đi? Bạch mỗ đối phương diện này cũng có đọc lướt qua, nếu không Bạch mỗ xem cho người?”

”A?” Tiểu Lan nháy mắt khép kín miệng, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ đến đỏ bừng, vội vàng tìm cái gì chạy ra ngoài, Bạch thần y này rất không đứng đắn!

Thượng Quan Nhựt Hi không khỏi cười khẽ một tiếng, “Bạch thần y, người đùa giỡn nha hoàn của ta là không đúng nha!”

”Ha ha, bản thân ta là muốn đùa giỡn người, bắt quá đáng tiếc không dám, đành phải tìm tiểu nha hoàn chơi đùa.” Bạch Dật cười đến vô tâm không phá.

Tiểu Đào bên cạnh nghe xong một trận ác hàn, lạnh lẽo rời khỏi phòng, chỉ mong chính mình không có chỗ nào có thể làm cho hắn “Chơi đùa”!

*

Kỳ thật hiện tại Thượng Quan Nhục Hi ở Tứ vương phủ cũng được coi là tiêu dao thật sự, cả ngày đều có Mai, Lan, Hương, Đào tứ đại nha hoàn hầu hạ, âm thầm còn có Dạ Thiên Triệt an bài người bảo hộ.

Từ ngày đó về sau, Dạ Thiên Triệt đã ra lệnh trừ bỏ bốn vị nha hoàn bên người nàng, những người còn lại không thể xuất hiện ở trước mặt nàng trong vòng một trượng, nếu không, nàng mà xảy ra chuyện gì, thì trách trên đầu người kia.

Thượng Quan Nhục Hi vốn liến đối với Dạ Thiên Triệt luôn tỏ vẻ cao cao tại thượng không có cảm tình gì, mặc dù là hấn chu đáo chặt chẽ “Bảo hộ” như thế, nàng vẫn không thay đổi ý nghĩ, ngoài mặt là bảo hộ nàng, rõ ràng chính là hại nàng!

Nghĩ mà xem, nàng từ một si nhi không người thích gặp đến bây giờ bị bảo hộ quá độ, cho nên nàng trở thành cái đinh trong mắt của tất cả nữ nhân ở tứ vương phủ, bất quá, cũng may mấy nữ nhân này không có lực công kích gì, (đương nhiên, cũng có thể có lực công kích rất mạnh, chỉ là không dám ở tứ vương phủ làm càn) nhiều lắm cũng đứng ở bên ngoài Thượng Quan Nhục Hi một trượng đối nàng lạnh nóng trào phúng, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe một phen.

Nhưng lòng dạ Thượng Quan Nhục Hi rất đại nhân đại lượng, tuyệt không sinh khí, ngẫu nhiên còn cùng các nàng “Chơi đùa”, nàng mà hưng trí hơn sẽ mang theo bốn vị nha hoàn ở tứ vương phủ nội du ngoạn, nhìn đến những người đó bộ dạng trốn tránh không kịp, nàng rất nghĩ cười.

“Ai nha, tại sao đi tới chỗ nào đều gặp rác, thật mất hứng, quay về ngủ đi!” Thượng Quan Nhục Hi về mặt tựa tiểu phi tiểu nhìn hai nữ nhân đứng ở một trượng bên ngoài mắng chửi người? Ai không biết các nàng chứ.

“Thượng Quan Nhục Hi, người chó đực ý! Người cho rằng người hiện tại bình thường, Tứ vương gia sẽ thú người? Hừ, đừng có nằm mơ! Hiện tại đối với người tốt, đó là bởi vì cho ca ca người mặt mũi!” Trần Hiểu Nguyệt bởi vì không thể gần người, chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi đứng ở một bên chửi ầm lên, khuôn mặt tức giận đến đỏ bừng!

So với Tình Nhu - tài nữ đệ nhất kinh thành bên người nàng, Trần Hiểu Nguyệt này quả thực chính đồ đàn bà chanh chua! Nhìn đi, Tình Nhu từ đầu đến cuối đều không có nói qua một câu, đối với lời nói mới vừa rồi của Thượng Quan Nhục Hi tuyệt không tức giận, mà Trần Hiểu Nguyệt nổi giận cũng không có quan hệ gì với nàng.

“Hiệu Nguyệt tiểu thư, người đừng đứng gần quá!” Tiểu Lan ôn hoà nhắc nhở, nàng chính là nhìn Trần Hiểu Nguyệt không vừa mắt, bình thường lúc thấy thiếu gia nhà mình liền giả vờ dịu dàng hiền thực, chỉ chớp mắt lại khi dễ tiểu thư!

“Không gần! Hừ, rõ ràng muốn vu oan ta!” Dù nàng nói như vậy nhưng vẫn tự giác lui về phía sau vài bước, trở mắt nhìn Thượng Quan Nhục Hi bước qua người nàng.

“Ai nha, đau quá nga!” Thượng Quan Nhục Hi chậm rì rì cố ý té lăn trên đất!

Trần Hiểu Nguyệt vừa nghe, lập tức vui sướng khi người gặp họa mắng một câu, “Xứng đáng!”

Thượng Quan Nhục Hi được Tiểu Đào cùng Tiểu Hương nâng dậy xong hô to, “Ai, vừa rồi có người đẩy ta!”

Trần Hiểu Nguyệt giật mình, nàng vừa rồi chính là từ bên cạnh mình đi qua, nhất thời mặt đều tức giận đến trắng, “Thượng Quan Nhục Hi, người đừng khinh người quá đáng!”

“Ta hôm nay thích khi dễ người, thế nào! Trừ phi người xin lỗi ta, bằng không ta liền vu oan người!” Thượng Quan Nhục Hi cao cao nâng cằm, một bộ đông đánh, con tôm, hôm nay liền khi dễ người, thế nào!

Tứ vương gia đã hạ qua mệnh lệnh, hấn nói nếu có ai dám cố ý tìm Nhục Hi phiền toái, sẽ bị tống xuất khỏi Tứ vương phủ, bị đuổi là chuyện nhỏ, làm mất mặt phụ thân mới là chuyện lớn, cho nên vô luận như thế nào cũng không thể bị Tứ vương gia đưa về nhà, Trần Hiểu Nguyệt cúi đầu, dùng thanh âm rất thấp rất thấp nói câu, “Thực xin lỗi!”

“Người nói cái gì? Ta nghe không rõ!” Thượng Quan Nhục Hi giả trang làm một động tác rất không văn nhã - ngoáy lỗ tai!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Trần Hiểu Nguyệt nghẹn đỏ bừng, còn không tình nguyện gia tăng thanh âm, “Nhục Hi tiểu thư, thực xin lỗi!”

“Quên đi, ta rất rộng lượng, sẽ không chấp nhặt với các người!” Thượng Quan Nhục Hi đắc ý cười cười, ha ha, không làm tức chết người cũng muốn hù chết người!

Ai dám khi dễ ta, ta liền hù chết nàng! Thượng Quan Nhục Hi xấu xa nghĩ, tâm tình thật khoái trá mà dẫn dắt bốn vị nha hoàn nghênh ngang rời đi.

Đáng tiếc, mới đi không xa, liền gặp được một người mà nàng không muốn gặp.

“Chúng nô tỳ gặp qua Thất vương gia.” Tiểu Đào cùng ba người còn lại vội hành lễ, Thượng Quan Nhục Hi lại đứng bất động nguyên tại chỗ, miễn cưỡng nhìn một màn này.

“Nhục Hi, nhìn thấy bốn vương, vì sao ngay cả chào hỏi cũng không nói một tiếng!” Cùng với nói là nghi vấn, không bằng nói là chất vấn, Dạ Thiên

Lăng tự nhiên là chướng mắt Nhượng Hi - mỹ nhân hảo sắc này, đương nhiên, hán cũng đồng dạng chướng mắt nữ nhân Trần Hiểu Nguyệt kia, chiếm không đến một chút tiện nghi, nói thí dụ như Trần Hiểu Nguyệt vừa rồi, kêu gào nửa ngày, trái lại bị người khác trêu đùa.

Thượng Quan Nhượng Hi ôm lấy khoe môi tràn đầy trào phúng “Nga, nói như vậy, Thất vương gia là không thể nhìn được Nhượng Hi khi dễ mỹ nhân, cho nên chuẩn bị ra tay tương trợ, anh hùng cứu mỹ nhân?”

Kỳ thật vừa rồi nàng đứng là cố ý ngã sấp xuống muốn hù dọa Trần Hiểu Nguyệt một chút, nhưng ngay tại lúc nàng sắp ngã nhào trên đất, cái chân bỗng nhiên đau xót, liền biến thành thật sự ngã sấp xuống, bây giờ nghĩ lại nhất định là hán giờ trò quỷ!

Dạ Thiên Lăng ngăn người, thật không ngờ tâm tư của nàng thật kín đáo, chỉ một câu nói đơn giản có thể nghĩ đến là mình ở sau lưng nàng làm chút chuyện nhỏ, xem ra việc không đơn giản là đầu nàng trở nên bình thường, mà cả Tứ ca cũng vậy, Thượng Quan Nhượng Hi cả ngày ở Tứ vương phủ làm trò, Tứ ca cư nhiên còn có thể dễ dàng tha thứ được!

“Nhượng Hi gặp qua Thất vương gia!” Thượng Quan Nhượng Hi vẫn như cũ đứng thẳng tắp, khoe mắt phải liếc hán một cái, ai kêu người ta là Vương gia, nhận mệnh đi!

“Ha ha, ta còn tưởng rằng người lại đột nhiên vờ ngớ ngẩn, không nhận ra bốn vương là ai thôi!” Dạ Thiên Lăng trào phúng nhìn nàng, đối với việc nàng nhìn cũng không nhìn mình một cái, hiển nhiên là có chút khó chịu trong lòng.

Thượng Quan Nhượng Hi cười khê, dùng một loại ngôn ngữ nói giỡn nói, “Có ngốc cũng không ngốc như người a.”

“A, người hiện tại thật sự là trở nên biết ăn nói, khó trách nữ nhân này đều không phải là đối thủ của người!” Chuyện xảy ra trong hai ngày nay hán biết rất rõ ràng, nữ nhân này chính là lớn tiếng chửi bậy thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dục Đồ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cũng Vậy

“Ha ha, ta nhìn người vờ khổ cực như vậy, nghĩ muốn giúp người thôi, xem ra là bốn vương nhiều chuyện.” Dạ Thiên Lăng cười haha, “Cùng lắm thì, nợ người một ân tình, về sau ta giúp người làm chuyện khác được.”

Thượng Quan Nhượng Hi thật không ngờ hán cư nhiên sẽ thừa nhận sáng khoái thể, xem ra hán coi như là người quang minh lỗi lạc, chỉ là hán vì sao muốn cùng mình đối nghịch a?

Hán sẽ giúp nàng? Thiết! Nàng lại cần hán giúp sao?

Kỳ thật chính Dạ Thiên Lăng cảm thấy hán thật không có muốn cùng Thượng Quan Nhượng Hi đối nghịch, quan hệ giữa hán với Tứ ca đúng là có vẻ tốt nhưng không đến mức phải so đo với nàng thay Tứ ca, chẳng qua hán không quen nhìn những nữ nhân trong Tứ vương phủ này vì tranh thủ tình cảm mà dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, nhớ ngày đó mẫu phi hán chính là chết do kế hoạch của người khác, cho nên hán đặc biệt chán ghét nữ nhân đùa giỡn thủ đoạn.

Nữ nhân trong Tứ vương phủ cũng chỉ là nữ nhân mà thôi, không phải Tứ Vương tẩu, cho nên, hán ước gì một đám các nàng ngã đứt cánh tay, té gãy chân thì tốt, như vậy mới nào nhiệt a!

Thượng Quan Nhượng Hi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, “Nếu Thất vương gia cố tình muốn giúp ta, vậy hãy giúp Nhượng Hi có thể sớm rời khỏi nơi Tứ vương phủ đầy thị phi này đi!”

“Chuyện này...ta thật không giúp được người, hôm đó, là huynh muội các người chọc giận Tứ ca, người hán là hiểu được ta nói cái gì đi!” Dạ Thiên Lăng thật không ngờ nàng sẽ đưa ra yêu cầu như thế, không phải hán không nghĩ giúp, mà là không giúp được, nhớ tới sắc mặt của Tứ ca hôm đó, hán còn có chút nghĩ mà sợ, đến cuối cùng, ngay cả hán đều bị đuổi ra Tứ vương phủ!

Trừ bỏ ngày đó huynh muội bọn họ hai người nói chuyện chọc giận Tứ ca, quan trọng hơn là Thượng Quan Nhượng Hi biến hóa kinh người, hán biết rõ tính cách của Dạ Thiên Triệt, không biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, hán không có khả năng dễ dàng làm cho nàng rời đi Tứ vương phủ!

Thượng Quan Nhượng Hi hơi trầm tư, liền lập tức minh bạch ý tứ của Dạ Thiên Lăng, cười cười, “Thất vương gia đa tâm, Nhượng Hi chỉ là đầu đột nhiên thanh tỉnh mà thôi.”

“Nhượng Hi, nghe nói người chủ động nguyện ý cùng Tứ ca giải trừ hôn ước? Xem ra người cũng không phải dễ làm người ghét như vậy!” Dạ Thiên Lăng ngăn đề tài.

“Hừ, tùy, người nghĩ ai cũng hiếm lạ Tứ ca người sao!” Đối với vấn đề này, Thượng Quan Nhượng Ngôn không cho là đúng, nam nhân bộ dạng suât có ích lợi gì? Tính tình kém như vậy, vẫn là ca ca tốt, bộ dạng suât, tính tình cũng tốt, ha ha.

*

Vài ngày sau, Dạ Thiên Triệt sắc mặt đen như mực trở lại Tứ vương phủ, thị vệ bên người sợ tới mức đại khí cũng không dám suyễn một chút (Linh: cái này là nói thờ cũng không dám thờ mạnh, ta thấy dễ nguyên văn hay hơn nên không sửa).

Kỳ thật, Thượng Quan Nhượng Ngôn cũng không phải đột nhiên trên triều đường đưa ra điều thỉnh cầu này, mấy ngày trước cũng đã nói với hân qua đón muội muội quay về nhà, hân không đáp ứng! Kết quả Thượng Quan Nhượng Ngôn chết tiết hôm nay cũng dám ở trong triều đình đưa ra yêu cầu này, nếu như là trước kia, hân sẽ không chút do dự đáp ứng, nhưng mà hiện tại hân không nghĩ đồng ý, nữ nhân đó treu đùa hân, làm sao có thể dễ dàng buông tha nữ nhân đó như vậy!

Hôm nay sau khi bãi triều, bị hoàng đế lưu lại răn dạy một chút, nói cái gì mà lúc trước là hân không muốn thú nàng làm Vương phi, hiện tại lại nhốt người ta không chịu thả, cũng không sợ người bên ngoài truyền miệng Tứ vương phủ hân ý thể hiếp người sao?

Nhưng mà có lẽ chính mình thật không nên cùng một nữ nhân như thế so đo, bất kể nàng trước kia là thật ngốc hay là giả ngốc? Nay cùng hân có quan hệ gì?

Có lẽ đây chính là một loại thủ đoạn mà Thượng Quan Nhượng Hi dùng để hấp dẫn chính mình... Nàng quả thật thành công, hân chú ý tới nàng, nhưng hân cũng sẽ không đối với nàng có tình ý!

Dạ Thiên Triệt đang do dự muốn hay không sớm ngày phóng Thượng Quan Nhượng Hi về nhà, dưới chân đã muốn bắt tri bắt giác đi đến cửa sân Lâm Nguyệt các, bên trong Lâm Nguyệt các một mảnh yên tĩnh, hân vẫy tay làm cho người hầu theo phía sau lui ra.

Hân lại đứng ở cửa trong chốc lát, giương mắt xem một chút mặt trời chiều phía tây, trong đầu đột nhiên hiện lên bóng dáng tinh tế xinh đẹp lần trước nhìn trộm, tim của hân nhin không được một trận hoảng hốt, giờ phút này nàng lại đang làm gì đó đâu?

*

Lúc mọi người chuẩn bị cơm chiều, Thượng Quan Nhượng Hi muốn một mình ở trong sân hít thở không khí, mấy ngày nay bị bốn vị nha hoàn hầu hạ một tác cũng không rời, nàng cảm thấy đều sắp không thở được.

Tuy nói các nàng đều là vì nàng tốt, vì bảo hộ an toàn của nàng, nhưng mà làm linh hồn của một người hiện đại người, cảm giác không có một chút không gian riêng tư thật sự rất khủng khiếp, khủng bố đến mức làm cho nàng sắp hít thở không thông!

Giờ phút này nàng đang thoải mái nằm ở trên ghế trong sân, nhắm mắt lại cảm thụ được dư quang ấm áp của mặt trời chiều, vẻ mặt có chút dầy.

Khi Dạ Thiên Triệt tiến vào vừa vặn vãn thấy được Thượng Quan Nhượng Hi đắm chìm trong ánh trời chiều, bình yên nhắm mắt lại, cùng hình ảnh tuyệt mỹ ngày đó bất đồng, giờ phút này Thượng Quan Nhượng Hi thuần khiết giống như một tiên nữ không thực nhân gian khỏi lửa, thuần khiết đến mức làm cho hân cảm thấy chính mình dầy người dơ bẩn...

Tim của hân nháy mắt sụp xuống, hân đã làm cái gì vậy? Lúc trước tùy ý nàng bị người khi dễ mà chẳng quan tâm, đau khổ kiên trì đến ở trong Tứ vương phủ, vẫn là tùy ý nàng tự sinh tự diệt, có ngốc lại si cũng không gì hơn cái này đi, chính mình khi nào thì trở nên lạnh lùng như thế? Khó trách nàng muốn cùng mình giải trừ hôn ước, nguyên lai là nàng đã thất vọng với mình rồi.

Dạ Thiên Triệt cường ngạnh dừng lại thân thể, có loại xúc động nghĩ muốn chạy trốn, nhưng đây là vương phủ của hân, hân đường đường là Tứ vương gia uy danh lẫm liệt, cho nên cũng không có thu lại hơi thở, mà là quang minh chính đại đi vào.

Lông mi Thượng Quan Nhượng Hi giật giật, nàng cũng không phải thật sự đang ngủ, chỉ là nàng cảm thấy mặt trời chiều thật sự rất ấm rất ấm, cho nên, khi có người tới gần nàng liền phát giác.

Chính là... Ai! Trong lòng nàng thở dài, rõ ràng nói tốt, cho nàng nửa canh giờ ở chỗ này, hiện tại thời gian đều còn chưa đủ đâu! Ánh mắt của nàng cũng lười mở, “Mấy cô nãi nãi, đừng làm phiền ta được không? Để cho ta im lặng trong chốc lát đi!”

Ánh mắt Dạ Thiên Triệt không kiên nhẫn gì dừng ở trên mặt của nàng, không thể không thừa nhận, bộ dáng nàng quả thật rất đẹp, mặc kệ là biểu tình đều rất đẹp, cho dù là hiện tại nhắm mắt lại cũng mỹ đến làm cho lòng người bất an, ít nhất làm cho tâm hân bất an.

Nghe nói, hai ngày này nàng cùng Thất đệ trò chuyện với nhau thật vui, giờ phút này trong lòng của nàng đã không có chính mình sao?

Trong lòng Dạ Thiên Triệt hơi hơi cảm thấy có điểm mất mát, nhưng lại không biết mất mát cái gì, “Là ta!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dục Đồ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Ngoài Cuộc Tỉnh Táo Trong Cuộc U Mê

Editor : La Mạn Vân Linh

Thượng Quan Nhục Hi vẫn như cũ nhắm mắt lại, nàng làm bộ như không có nghe thấy, thật vất vả mới được ở một mình trong chốc lát, cũng không thể bị phá hủy như vậy a!

”Bốn vương là tới thăm ngươi một chút, thân thể có tốt hơn hay không?” Hiển nhiên, Dạ Thiên Triệt biết nàng đã nghe được lời hắn nói, không để cho nàng cơ hội giả vờ ngủ.

Ha! Quan tâm thân thể của nàng? Thật đúng là mặt trời mọc từ hướng tây !

Thượng Quan Nhục Hi miễn cưỡng mở mắt, đặt móng từ trên ghế ngồi dậy, “Gặp qua Tứ vương gia, đa tạ quan tâm, đã tốt hơn nhiều.”

”Uh, vậy là tốt rồi.” Dạ Thiên Triệt gật gật đầu, “Nghe Nhục Ngôn nói, ngươi muốn cùng bốn vương giải trừ hôn ước?”

Im lặng một lát, Thượng Quan Nhục Hi cũng không cảm thấy có gì không ổn, có chút kỳ quái vấn đề hắn hỏi, cho nên đang thật sự suy nghĩ ý tứ trong lời nói của hắn, dựa vào cái gì nói là nàng muốn giải trừ hôn ước? Hắn thật đúng là cái gì cũng có thể nói, cái mũi lớn như vậy mà lại dễ dàng ném xuống dưới!

Chẳng lẽ hắn cảm thấy bị một nữ tử đưa ra việc giải trừ hôn ước trước là chuyện rất mất mặt ?

Lập tức, Thượng Quan Nhục Hi liền bày ra bộ dáng thương tâm muốn chết: “Hay là Tứ vương gia ngươi không nghĩ thế? Nếu như là như vậy thì...”

Dạ Thiên Triệt không có cấp cơ hội nàng tiếp tục phát huy, đánh gãy lời nàng, “Nhục Hi, ngươi nghĩ nhiều, dựa theo phong tục bốn quốc, nữ tử chưa gả liền từ hôn, về sau rất khó gả ra ngoài , cho nên vẫn là chờ sau khi ngươi tìm kiếm được người trong lòng lại giải trừ hôn ước đi!”

Nguy ý, chính là hiện tại không chịu giải trừ hôn ước ! Thượng Quan Nhục Hi tự hành lý giải ý tứ của hắn.

Dạ Thiên Triệt gặp Thượng Quan Nhục Hi không có thanh âm, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, chính là thái độ của nàng vì sao lạnh lùng như vậy? Chẳng lẽ ở trước mặt hắn, nàng không thể giống nữ nhân khác làm bộ như lòng tràn đầy vui mừng, trang diện dàng nhân thực một chút sao!

Ánh mắt Thượng Quan Nhục Hi nhìn chung quanh, không mở miệng nói chuyện, trên mặt nhiều vài phần chán ghét cùng không kiên nhẫn, thật vất vả có thời gian một mình một chỗ lại bị người này quấy rầy , hơn nữa, còn là một người mình không muốn gặp, buồn bực thật!

Dạ Thiên Triệt tự nhiên cũng cảm giác được chính mình không được hoan nghênh, nguyên bản ý tưởng còn muốn hảo hảo cùng nàng nói chuyện bị đập tắt, cảm thấy nàng một chút cũng không đáng yêu, khó trách sẽ bị nữ nhân khác khi dễ!

Một chính mình vừa rồi khi nhìn đến nàng còn nghĩ ngày mai cho nàng về nhà , hiện tại, xem ra nàng vẫn nên tiếp tục đứng ở Tứ vương phủ đi, muốn về nhà, không có cửa đâu!

”Bốn vương đi trước, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi!” Dạ Thiên Triệt càng nghĩ càng cảm thấy khó thở, hận mình không có việc gì làm đi tới đây tìm nàng, đây chỉ là mình tự tìm mất mặt thôi!

”Tứ vương gia đi thông thả, không tiễn!” Thượng Quan Nhục Hi không nhanh không chậm trả lời, hừ, về sau cũng không cần đến đây!

Dạ Thiên Triệt dừng lại ở sân cửa, Thượng Quan Nhục Hi thế nhưng ngay cả móng đều không có động một chút làm hắn tức giận đến mức phát tay áo mà đi!

*

Một ngày này, buổi sáng, Thượng Quan Nhục Hi vẫn chờ Bạch Dật ở Tứ vương phủ , bất quá Dạ Thiên Triệt cũng không có đi theo đến, nhưng thật ra Dạ Thiên Lăng cảm thấy hảo ngoạn nên đi theo tới.

Làm nhìn đến nha hoàn bưng đến một chén “Thuốc bổ” đen tuyền, muốn Thượng Quan Nhục Hi uống xong, tim của hắn hơi hơi trù một chút, đen được, nữ nhân này thế nhưng mấy đều không có nhăn một chút liền uống vào, nhất định thật khổ đi? Chính mình lúc trước lại cười nhạo nàng, lòng của nàng nhất định cũng rất đau đi?

Kỳ thật Bạch Dật có bỏ vào bên trong dược thêm một ít cam thảo, dược kia nhìn như khủng bố, thật ra vị lại giống nước lọc, không khổ cũng không thối, Thượng Quan Nhục Hi uống xong liền nằm xuống nghỉ ngơi , kỳ thật nàng cũng không suy yếu đến như vậy, chỉ là bọn hắn lo lắng quá nhiều thôi.

Trong viện, Dạ Thiên Lăng tiếp nhận tách trà Tiểu Mai đưa tới, nhìn thoáng qua Thượng Quan Nhục Ngôn ngồi ở đối diện, không biết vì sao bỗng nhiên liền nhìn hắn không vừa mắt, cảm thấy hắn không phải cái ca ca đạt tiêu chuẩn, bởi vì hắn không có hảo hảo chiếu cố Nhục Hi!

Có lẽ, hắn nên đi tìm Tứ ca nói chuyện, làm cho hắn sớm ngày phóng Nhục Hi về nhà, dù sao nàng đều nguyện ý chủ động giải trừ hôn ước , không cần phải khó xử một cái thiếu nữ tử.

Bạch Dật một bên thân nhiên uống trà bỗng nhiên nói chuyện, “Ta có bỏ thêm ba vị thuốc trong được của Nhựt Hi, đêm nay lúc nàng ngủ sẽ không ngừng đổ mồ hôi, Tiểu Đào, các ngươi phải chú ý một chút, trăm ngàn đừng cho nàng xuất mồ hôi lạnh, phải thường xuyên thay quần áo cho nàng.”

”Dạ.” Tiểu Đào vội trả lời, chiếu cố tiểu thư tốt là bổn phận của các nàng.

Dạ Thiên Lăng có chút không yên lòng, “Ngươi như thế nào không ở bên cạnh nhìn? Vạn nhất xảy ra chuyện gì tiểu nha hoàn xử lý không được thì làm sao bây giờ?”

”Ngà?” Bạch Dật nghe xong nhân tình sáng lên, lần đầu tiên con mắt đánh giá Thất vương gia này, cảm giác hẳn so với Tứ vương gia kia thuận mắt hơn. Nhìn một cái, lời của hắn nói rất hợp ý mình, hẳn đã sớm muốn tự mình ngày đêm không rời chiếu cố Nhựt Hi!

Thượng Quan Nhựt Ngôn bất động thanh sắc trừng mắt liếc Dạ Thiên Lăng, khuê phòng muội muội, nam nhân tại sao có thể ở bên trong nhìn đâu!

Dạ Thiên Lăng nhìn đến ánh mắt Bạch Dật tỏa sáng, bỗng nhiên cảm thấy ánh mắt của hắn thật khiến người ta ghét, lời mình mới vừa nói thật sự là rất ngốc, hẳn một người nam nhân tại sao có thể ở trong phòng Nhựt Hi ngốc một buổi tối đâu!

Không thể tiện nghi cho hắn! Nghĩ đến đây, Dạ Thiên Lăng không được tự nhiên trừng mắt nhìn Bạch Dật một cái, chạy nhanh sửa miệng, “Coi như ta chưa nói đi, có chuyện gì nha hoàn cũng sẽ đi tìm Tứ ca đến xem.”

Xế chiều hôm đó, Dạ Thiên Lăng thật sự đi tìm Tứ vương gia thảo luận chuyện thả Thượng Quan Nhựt Hi về nhà, đáng tiếc, Dạ Thiên Triệt chưa kịp tiêu hóa sự tức giận ngày hôm đó trong viện, cự tuyệt hẳn (DTL) cầu tình.

*

Thượng Quan Nhựt Hi hai ngày nay cũng thật biết điều, không có đi ra bên ngoài cùng mấy nữ nhân trang điểm xinh đẹp “Ngoan”, chỉ là im lặng ở Lâm Nguyệt các ngốc. Nhưng mà tên Dạ Thiên Lăng kia, dùng lời nói của Nhựt Hi đến nói thì là không biết dây thần kinh tên này gần sai lắm rồi, luôn hướng Lâm Nguyệt các chạy, rước lấy không ít nhàn thoại.

Đáng tiếc ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, Tiểu Đào có nhiều lần tưởng mở miệng nhắc nhở Thượng Quan Nhựt Hi đừng cùng Thất vương gia thân cận quá, nhưng bọn hắn vẫn ngay dưới mí mắt chính mình không có làm chuyện gì khác thường, nàng cũng thật sự rất khó mở miệng, không biết nhắc nhở này nên nói như thế nào mới có vẻ thỏa đáng.

Kỳ thật, Dạ Thiên Lăng là bởi vì mình không thể thuyết phục Tứ ca phóng Thượng Quan Nhựt Hi về nhà, cho nên tâm sinh áy náy, thỉnh thoảng sẽ mang đồ ăn ngon cùng trò chơi tốt đưa tới cho nàng tiêu khiển, đương nhiên, quan trọng nhất là đem mình cũng thuận tiện đưa tới cho nàng giải buồn.

Ngay từ đầu Thượng Quan Nhựt Hi cũng không tưởng quan tâm Dạ Thiên Lăng, nghĩ tới lúc trước hắn cười nhạo nàng, nàng sẽ không cho hắn sắc mặt tốt nhìn, bất quá cẩn thận giấu lại, hẳn nhiều lần cũng qua loa vài câu, lâu lâu châm gió thổi lửa, cũng không có thật sự làm gì, cho nên, nàng liền quyết định không cùng hắn so đo, nhiều bằng hữu tổng so với nhiều địch nhân hảo, nói sau, cho dù muốn so đo, người ta là Thất vương gia, chính mình chỉ là một cái đích nữ Thừa tướng, lực lượng kém cách xa, không phải đối tượng mình so đo được.

”Nhựt Hi, đây là canh lão Lưu gia quán canh làm, ta vừa kêu người xếp hàng mua, thật mới mẻ, ngươi như thế nào không nếm thử a?” Dạ Thiên Lăng giọng điệu mang điểm ủy khuất, thật vất vả mua đến cho rằng nàng sẽ thích, kết quả nàng một cái cũng không ăn!

Thượng Quan Nhựt Hi không khỏi cười khẽ, “Thất vương gia, ngươi mỗi lần đều mang nhiều đồ ăn đến, ngươi cho ta là heo sao?”

Dạ Thiên Lăng nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng không khỏi ngây ngốc, hẳn rất sớm đã biết nàng xinh đẹp, nhưng mà cũng không cần xinh đẹp đến mức làm cho người ta muốn phạm tội đi? Hai ngày nay hắn xem không ít Nhựt Hi mặt lạnh, tươi cười thiết tình thực lòng như vậy hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến, quả nhiên, nàng cười rõ lên đẹp hơn!

”Khụ khụ...” Tiểu Đào ở bên cạnh thấy lớn tiếng khụ khụ, bộ dạng này của Thất vương gia làm cho người ta thấy, thật sự sẽ bị hiểu lầm a!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạo Đồ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Thanh Dã Tự Thanh

Editor : La Mạn Văn Linh

Tiểu Đào thật sự rất quan tâm chuyện này, bởi vì đương sự (Linh: ý chỉ chị n9 á) căn bản không có lo nghĩ gì.

Thượng Quan Nhựt Hi nhìn đến Tiểu Đào vẫn ho khụ khụ, quan tâm hỏi câu: “Tiểu Đào, ngươi bị sao thế? Ho lợi hại như vậy, là bị bệnh sao?”

Bất quá mới vừa nói xong, nàng liền bỗng nhiên “Hiểu được” Tiểu Đào ho cái gì, tiểu nha đầu này phỏng chừng là bị mỵ thực (đồ ăn) Thất vương gia

mang đến mê hoặc , “Tiểu Đào, người đem mấy thứ này đến Tiểu Hương các phân cho ba người kia ăn cùng đi, trước lại đây cảm ơn Thất vương gia ban thưởng!”

“Đa tạ Thất vương gia.” Tiểu Đào thật bất đắc dĩ, mấy mỹ thực này nàng thật rất muốn ăn, nhưng mấu chốt là, nàng cũng phải trông nom tiểu thư, bắt quá, tiểu thư đã phân phó, nàng cũng chỉ phải cầm hộp đựng thức ăn trên bàn lui ra bên ngoài, lúc gần đi vẫn không quên cảnh cáo trừng mắt liếc Thất vương gia, nhưng có lực sát thương hay không liền không thể biết được.

Thượng Quan Nhược Hi gặp Dạ Thiên Lăng ngờ ngác nhìn mình, cho rằng hấn mắt húng, bữu môi, “Như thế nào , chớ không phải là Thất vương gia không đồng ý đi?”

Nghe nói trên thế giới này có một loại người, đồ đạc của mình tình nguyện tự tay hủy diệt, cũng sẽ không để cho người khác được đến, Dạ Thiên Lăng này sẽ không là người cực đoan như vậy chứ?!

Dạ Thiên Lăng như là không có nghe lời Thượng Quan Nhược Hi nói, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm mặt của nàng, lông mi nàng thật dài, thân thể không tự giác hướng chỗ nàng nghiêng nghiêng, nhìn xem lông mi nàng có bao nhiêu sợi a!

Nhìn đến bộ dạng ngốc kia của hấn, còn kém không có chảy nước miếng, Thượng Quan Nhược Hi xem như hiểu rồi, hấn đây chắc là bị tướng mạo của mình hút hồn, bắt quá nàng không có tâm tình nhắc nhở hấn, thoải mái tùy ý hấn nhìn, dù sao nhìn cũng sẽ không mất khối thịt!

Thẳng đến nàng chậm rì rì uống xong một ly trà nóng, Dạ Thiên Lăng vẫn là bộ dáng ngây ngốc, Thượng Quan Nhược Hi mới câu môi cười, “Thất vương gia, người xem đủ sao?”

“A?” Dạ Thiên Lăng thỉnh linh bị hoảng sợ, nhanh chóng muốn quay đầu, nhưng lại bởi vì động tác quá mau, đặt mông ngồi xuống trên mặt đất, bắt quá, cho dù trên mặt đất, hấn tựa hồ còn không có hoàn toàn kịp phản ứng, một bàn tay phủ ở chỗ trái tim, ngốc núc ních nhìn khuôn mặt tựa tiểu phi tiểu của Thượng Quan Nhược Hi.

Tiểu Đào bởi vì lo lắng Thất vương gia cùng tiểu thư nhà mình một chỗ, đem đồ ăn đi phân xong liền chạy nhanh trở lại, không nghĩ tới nhìn đến Thất vương gia ngây ngốc ngồi dưới đất, nàng nhin xuống xúc động muốn cười tiến lên nâng hấn dậy, “Thất vương gia, có ghé dựa sao không ngồi?”

“Ta, ta chợt nhớ tới còn có chuyện rất quan trọng cần phải xử lý, Nhược Hi, ta đi trước, lần sau trở lại thăm người!” Dạ Thiên Lăng nói xong đầu cũng không quay lui, chạy ra khỏi phòng, giống như phía sau có mãnh thú hồng thù đuổi theo hấn.

Trời ạ, hấn cư nhiên vừa rồi xem ngây ngốc, đối với một người bị mình cười nhạo qua là “Háo sắc” ngây người , hấn có thể không chạy sao!

Thượng Quan Nhược Hi hiếm có chút không rõ, nàng chỉ là hỏi một câu mà thôi, phản ứng của hấn cũng quá kỳ quái đi, có chút hồ đồ hỏi Tiểu Đào, “Hấn sao thế?”

“Tiểu thư, không phải người đẩy Thất vương gia xuống đất sao?” Tiểu Đào đồng dạng khó hiểu hỏi lại nàng.

“Đúng đúng, là ta đẩy hấn!” Thượng Quan Nhược Hi chảy mồ hôi, nàng cảm thấy trong lòng của tiểu nha hoàn này có khuynh hướng bạo lực nhỉ? Nhưng biểu hiện của nàng vẫn rất khá, thật bộ dáng tiểu thư khuê các a!

“Nga, cũng có thể là tự hấn không cẩn thận ngồi xuống trên mặt đất, ngượng ngùng quá cho nên mới chạy .” Tiểu Đào một bộ biểu tình minh bạch rồi.

Thượng Quan Nhược Hi cũng gật gật đầu, nguyên lai là như vậy a, khó trách chạy nhanh như vậy, bắt quá bộ dáng ngây ngốc của hấn vừa rồi thật đúng là buồn cười!

*

Dạ Thiên Lăng từ sau ngày đó rời khỏi vốn không có lại xuất hiện qua, Thượng Quan Nhược Hi cũng không có cảm giác gì, nhưng bốn vị nha hoàn của nàng lại nhẹ nhàng thở ra thật to.

Hiện tại chỉ cần các nàng vừa ra khỏi Lãm Nguyệt các là có thể nghe thấy người khác nói tiểu thư là hồ ly tinh, nói nàng với Tứ vương gia không được, liền cùng Thất vương gia qua lại, còn nói nàng là cố ý quyến rũ, thậm chí còn nói đến chuyện lên giường, nói giống như tận mắt thấy.

Mỗi lần nghe đến mấy cái này, Thượng Quan Nhược Hi chỉ cười cười, thanh dã tự thanh, loại chuyện bịa đặt này thường thường càng giải thích càng đen, cho nên biện Pháp giải quyết tốt nhất, trực tiếp nhất là không cần để ý, người khác nói cái gì cũng không quan tâm, dù sao đối với thanh danh, nàng tuyệt không để ý!

Bắt quá nha hoàn Tiểu Lan bên người nàng rất bốc đồng , mỗi lần nàng nghe người khác nói vậy, nàng luôn là cái thứ nhả ngửi xông lên trước chuẩn bị tìm người ta liều mạng, hôm nay Thượng Quan Nhược Hi thật vất vả đi ra dạo một vòng, trên đường đã bị bức trở về, đương nhiên, là Tiểu Lan bị ba nha hoàn khác kéo trở về.

Thượng Quan Nhược Hi không phải sợ đánh nhau mà là không muốn làm cho các nàng đi đánh nhau, các nàng đều là nữ hài tử mới mười sáu, mười bảy tuổi, cái tuổi tươi đẹp nhất cuộc đời, đánh nhau nhiều không tốt a, nói sao thì đánh một trận có thể đủ ngăn chặn miệng người khác à?

Dạ Thiên Triệt xa xa nhìn bóng lưng Thượng Quan Nhược Hi dần biến mất, nhủ mi quay đầu hỏi Dạ Thiên Lăng bên cạnh, “Người cùng Nhược Hi rốt cuộc là có chuyện gì?” Mấy lời đồn vớ vẩn kia hấn tự nhiên không tin , nhưng mà tóm lại là ảnh hưởng không tốt!

”Huynh muốn hỏi cái gì?” Dạ Thiên Lăng né tránh ánh mắt của Dạ Thiên Triệt, hắn cũng muốn biết sao lại thế này, hắn rõ ràng rất muốn đi tìm Nhưộc Hi, nhưng không dám đi, chẳng lẽ chính mình chột dạ ? Nhưng vì sao chột dạ đâu? Mình vừa rồi cũng không có làm qua cái gì!

”Vì tốt cho ngươi và nàng, ngươi về sau vẫn không nên đi gặp nàng !” Dạ Thiên Triệt thu hồi ánh mắt đánh giá Dạ Thiên Lăng, đệ đệ mình bị sao thế? Loại tính cách tránh né vấn đề này rõ ràng không phải phong cách của hắn.

”Tứ ca, ta đã lâu không có gặp nàng . Nói sao thì nữ nhân ở chỗ của ngươi ngươi cũng không phải không biết, đều là lấy có sinh sự từ việc không đâu, bịa đặt, các nàng nói như thế, có thể tin sao!” Dạ Thiên Lăng liếc mắt hướng Lâm Nguyệt các một cái, như nghĩ tới điều gì, tiếp tục nói: “Tứ ca, nữ nhân ở chỗ ngươi đều ghen tị vẻ đẹp của nàng, muốn dùng nước miếng làm nàng chết đuối đó, không bằng sớm một chút phóng Nhưộc Hi về nhà đi!”

”Ta giữ nàng ở đây tự nhiên có đạo lý của ta, việc này ngươi đừng bận tâm!” Nói tới đây, Dạ Thiên Triệt cũng không được tự nhiên quay đầu xem xa xa, trong đầu hiện lên gương mặt tuyệt mỹ của Nhưộc Hi , nhớ tới nàng không đợi thấy mình bộ dáng, hắn liền nhìn không được tưởng muốn đem nàng tiếp tục ở lại tứ vương phủ, hảo hảo dạy dỗ dạy dỗ nàng, coi như là giết giết của nàng nhuệ khí!

Dạ Thiên Lăng có chút hoài nghi nhìn thoáng qua Dạ Thiên Triệt, muốn nói cái gì đúng là vẫn còn ngậm miệng lại, này vốn chính là tứ ca gia sự, Nhưộc Hi vốn chính là hắn trên danh nghĩa vị hôn thê, đã biết dạng giáo huấn vào là không đúng .

Nhưng là, hắn nếu đã muốn giáo vào được, liền tuyệt không tương lui ra ngoài, ít nhất hiện tại hắn không nghĩ, ít nhất hắn muốn xem Nhưộc Hi rời đi tứ vương phủ.

”Nga, đúng rồi, họ Trình cái tên kia tháng sau sẽ trở lại , các ngươi lễ bộ chuẩn bị được thế nào ?” Dạ Thiên Triệt ngăn đề tài.

”Uh, đều chuẩn bị được không sai biệt lắm .” Dạ Thiên Lăng tự nhiên biết tứ ca nói họ Trình tên là chỉ Trình Phong, Trình đại tướng quân, hắn đến bây giờ cũng không rõ năm đó rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, làm cho bọn họ này hai cái từ nhỏ ngoạn đại bạn tốt trở mặt thành thù. Nói là thật cừu thôi, cũng không trở thành, ít nhất ai cũng sẽ không gắt gao nhéo đối phương nhược điểm công kích không để, chính là, bọn họ cho nhau xem không hợp nhãn, không có gì hay nói!

Kỳ thật, này vốn là tứ ca chương quản lục bộ, chỉ bất quá hắn không thích này Trình Phong, mới có thể đem nhiệm vụ này dừng ở đầu của mình thượng, may mắn, hắn cũng không cần làm cái gì, lễ bộ công tác hết thầy án chương làm việc, hắn chỉ cần ở bên cạnh nhìn là có thể .

”Tốt lắm, ta còn xử lý một việc, ngươi đi về trước đi!” Dạ Thiên Triệt không chút khách khí hạ lệnh trực khách.

”Uh, kia ta đi trước.” Dạ Thiên Lăng cũng không tức giận, tứ ca hắn chính là như vậy một cái bất cận nhân tình người, hắn sớm thói quen , nhưng là không đi ra rất xa, hắn ngạnh sinh sinh dừng bước, thay đổi cái phương hướng, hướng lâm nguyệt các đi đến.

Dạ Thiên Triệt nhìn Dạ Thiên Lăng đi đến phương hướng, hơi hơi ninh mi, bất quá cũng không có lên tiếng ngăn cản, mà là trở về thư phòng, nhìn trên bàn một đồng hồ số con, hắn chính là cặn sạch sức lực, cuối cùng hắn cầm trên tay số con quảng ra, cả người dựa vào vào ghế dựa lý, mặc cho ai cũng đoán không ra hắn giờ phút này tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạ* ở được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Tất Cả Mọi Người Bề Bộn Nhiều Việc

Giờ phút này Lâm Nguyệt các cực kỳ im lặng, lúc Dạ Thiên Lăng tới, Thượng Quan Nhưộc Hi vừa mới nằm xuống giấc ngủ trưa không lâu, Tiểu Lan đem Dạ Thiên Lăng ngăn ở bên ngoài đồng thời làm động tác chó có lên tiếng, bọn Tiểu Đào canh giữ ở ngoài, như hồ rình mồi theo dõi hắn.

Dạ Thiên Lăng ngăn người, có ngốc lại xuẩn cũng biết mình đây là không được người thích!

Thiệt! Hắn tại sao phải nhìn sắc mặt của các nàng a!

”Nhưộc Hi, mau dậy...” Hắn có ý kêu lớn, bất kể nàng có phải ngủ thật hay không, cho dù là đang ngủ, hắn cũng phải đem nàng đánh thức!

Đáng tiếc, đợi nửa ngày, trong nội thất vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì!

Dạ Thiên Lăng không khỏi nhìn nhìn bốn nha hoàn giống đề phòng cướp xem mình chăm chăm, mới giật mình phát giác, Nhưộc Hi là có ý không muốn gặp mình sao! Hắn nháy mắt âm giận tái mặt, hóa ra là hắn nóng mặt dán vào mông lạnh của người ta.

Cuối cùng, ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn chăm chăm cửa phòng Nhưộc Hi cửa trong chốc lát, lắc lắc ống tay áo xoay người chạy bỏ của!

Hừ! Không gặp thì không gặp, ai hiếm lạ chứ!

Nhưng vì sao trong lòng hấn lại không thoải mái? Xem ra là làm Vương gia lâu, đã quên cảm giác bị người cự tuyệt !

Kỳ thật, Nhực Hi bị đánh thức , phiền nhất là chuyện mới vừa ngủ đã bị đánh thức , nàng có chút hờn dỗi nên không đứng dậy, không muốn thấy hấn, hừ, cho hấn ở bên ngoài kêu hồng cổ.

*

Nhực Hi còn đang suy nghĩ làm thế nào có thể nhanh chút về nhà, Thượng Quan Nhực Ngôn lại mang đến một tin tức, khiến cho chuyện nàng về nhà tạm thời bỏ qua một bên.

Gần nhất, Giang Nam vùng Phong thành hồng thủy tràn ra, triều đình đã suy nghĩ rất nhiều biện pháp lại vẫn không thể nào đem hồng thủy đẩy lùi, xây đê cao cũng cần bản không có nhiều tác dụng, chỉ giúp kéo dài thời gian thôi, ngăn chặn nơi này, lại sẽ ở một chỗ khác chảy. Lúc trước đã phái quan viên đi xử lý, tình hình tai nạn chẳng những không có dễ khống chế, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng , Hoàng Thượng giận dữ, đã chém vài tên quan Viên trị thủy.

Thượng Quan Nhực Ngôn là Công bộ thị lang, vốn nên đứng mũi chịu sào, chẳng qua lúc trước bởi vì Nhực Hi bệnh mà không đi, nay Hoàng Thượng tự mình điểm đến tên hấn, hấn thật hy vọng Thượng Quan Nhực Ngôn lần này có thể có biểu hiện ngoài dự đoán mọi người.

"Nhực Hi, hai ngày nữa ta sẽ đi Phong thành, chuyến đi ... này khả năng sẽ rất lâu, ngươi tạm thời vẫn nên ở tại Tứ vương phủ đi!" Thời gian trước Thượng Quan Nhực Ngôn vốn còn một lòng muốn đón muội muội về nhà , nhưng nay, việc khiến hấn không yên lòng nhất đúng là Nhực Hi , tuy nói đầu nàng biến tốt nhưng vì vẻ đẹp của nàng dễ dàng làm người đổ kị, nếu như hấn không có ở nhà, nhất định sẽ có người tới cửa tìm muội muội gây phiền toái , còn không bằng để nàng tiếp tục ở lại Tứ vương phủ, như vậy ít nhất an toàn có cam đoan hơn.

Giờ phút này hấn so với lúc nào đều thấy may mắn vì Nhực Hi cùng Dạ Thiên Triệt có hôn ước, như vậy vạn nhất chính mình trị thủy không thành công, ít nhất có Dạ Thiên Triệt che chở, nàng sẽ không bị chính mình liên lụy mất đầu.

"Uh, đại ca, chính ngươi cần phải bảo trọng thân thể, ta chờ ngươi trở về đón ta về nhà ." Nhực Hi rất muốn nói cho hấn biết, làm cho hấn hảo hảo bảo vệ mình, nhưng nàng cũng biết người như bọn họ ý thức trách nhiệm quá mạnh mẽ, nói này đó bọn họ căn bản không nghe lọt tai, nói cũng không hữu dụng, còn không bằng làm trong lòng hấn không chỗ nào vướng bận đâu.

"Nhực Hi, thực xin lỗi." Thượng Quan Nhực Ngôn có chút áy náy, nếu như lúc trước hấn kiên quyết phản đối nàng vào Tứ vương phủ, ít nhất Nhực Hi cũng không bị người ta cười nhạo, nói không chừng còn không rơi xuống hồ, hơn nữa, mình lần này tới Phong thành, cũng không biết còn mạng trở về hay không.

"Ca?" Nhực Hi vươn tay cầm tay Thượng Quan Nhực Ngôn, nhìn hấn về mặt ngưng trọng, trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, hay là chuyện hấn đi Phong thành không có đơn giản như vậy?

"Nhực Hi trưởng thành thật rồi." Thượng Quan Nhực Ngôn trái lại nắm chặt tay nàng, tuy rằng muội muội như vậy làm hấn rất khó cùng Nhực Hi trước kia liên hệ lại với nhau, nhưng mà hấn thật phản thích muội muội hiện tại, nàng so với dĩ vãng càng thêm nghe lời .

Quả nhiên, sự tình thật sự rất nghiêm trọng, Nhực Hi đã đoán ra vài phần, "Ca, không bằng ngươi nói nói một chút tình hình lũ lụt của Phong thành với ta, ta cũng có thể cùng ngươi suy nghĩ biện pháp a!"

Thượng Quan Nhực Ngôn cũng không có trông cậy Nhực Hi có thể nghĩ ra biện pháp gì tốt, thấy nàng hỏi, hấn đành phải giản lược đem tình huống nói một phen.

Kết quả nghe xong Nhực Hi rất muốn cười ha ha, chần, lấp, bịt? Chần, lấp, bịt có ích lợi gì? Nay nước ở Phong thành đã tới trạng thái bão hòa, đương nhiên là chần, lấp, bịt phía đông, xả phía tây .

Nàng cười nhìn Thượng Quan Nhực Ngôn, nhẹ giọng nói, "Ca ca, ta hỏi ngươi, Phong thành có phải hay không hàng năm đều sẽ phát sinh lũ lụt? Kỳ thật chần, lấp, bịt còn không bằng thông đâu!"

Thượng Quan Nhực Ngôn sửng sốt, có chút không rõ, "Uh, Phong thành quả thật hàng năm đều sẽ phát sinh lũ lụt, chẳng qua ngươi nói chần, lấp, bịt không bằng thông là có ý gì?"

Nhực Hi chậm rãi nói, "Chần, lấp, bịt không bằng thông, ai nha, đơn giản mà nói, chính là con sông kia đã không thể chứa nhiều nước, không bằng tạo thêm một con sông để khơi thông, đương nhiên cũng có thể phát động đám người mở nhiều sông khác, đem nước tới dẫn tới địa phương thiếu nước đi, như vậy vừa có thể tưới đồng ruộng vừa có thể giảm bớt áp lực của Phong thành."

Nàng tận lực nói đơn giản dễ hiểu, lại xem nhẹ giờ phút này Thượng Quan Nhực Ngôn đã muốn mở to hai mắt, bất khả tư nghị nhìn nàng trước mắt.

Nhực Hi lại tiếp tục nói: "Lúc mở nhiều sông có thể trải qua các thành khác, như vậy có thể làm kênh đào đến dùng, bất quá, nhất định sẽ phí rất nhiều tiền tài cùng nhân lực , đến lúc đó còn phải trồng hai bên đê nhiều loại cây cối chút, như vậy có thể phòng ngừa khí hậu xói mòn."

"Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?" Thượng Quan Nhực Ngôn đột nhiên hung hăng nắm lấy bả vai của nàng, dùng sức lắc lắc.

"Ca, ta đau, ngươi buông tay đi, ta là Nhực Hi a!" Nàng cũng biết lời mình mới nói khả năng sẽ khiến cho hấn hoài nghi , chẳng qua, những lời vừa rồi đều là kiến thức cơ bản, là cô đại không ai biết cách làm thôi!

”Nga, thực xin lỗi, là ca luống cuống.” Thượng Quan Nhựt Hi vội buông tay, tâm tình phức tạp vạn phần, nàng nói nàng chính là Nhựt Hi, nhưng tại sao lại khác nhau như thế?

Chẳng qua, những lời nàng vừa nói đều có lý, đúng là con sông kia đã không thể chứa nhiều nước nữa, sao không mở một sông khác đến khơi thông này đó nguồn nước đâu?

Lập tức, cũng không có nghĩ nhiều, vội vàng ly khai Tứ vương phủ.

*

Dạ Thiên Lăng gần nhất cũng bận lên, không biết vì sao, Dạ Thiên Triệt đột nhiên đem toàn bộ công chuyện của Lễ bộ cùng Công bộ giao cho hắn xử lý, hắn luôn luôn nhân tiện quên rồi, đột nhiên hơn hai củ khoai sọ phỏng tay, hại tay chân hắn có chút luống cuống.

Trình Phong tướng quân rất nhanh quay về kinh, Lễ bộ vì hắn phải chuẩn bị Khánh công yến; Công bộ còn phải vội vàng xử lý nạn lũ ở Phong thành, hắn căn bản không hiểu việc này, đành phải đem toàn bộ việc ở Phong thành giao cho Thượng Quan Nhựt Ngôn.

Hắn cũng gần một tháng không có nhìn thấy qua Nhựt Hi, cảm thấy như vậy cũng rất tốt, chuyện loạn thất bát tao hắn làm nhiều rồi, cho nên mới không thể phản kháng nhận Công bộ cùng Lễ bộ.

Dạ Thiên Triệt nhìn Dạ Thiên Lăng nhiệt tình mười phần, cuối cùng yên tâm, có người chia sẻ sự vụ làm cho hắn cảm giác thoải mái không ít.

”Tứ ca, người đã đến rồi, người giúp ta nhìn xem cái này có vấn đề hay không?” Dạ Thiên Triệt chân trước mới bước vào Lễ bộ, Dạ Thiên Lăng đã khẩn cấp đưa lên sổ con chính mình mới phê duyệt qua cho Dạ Thiên Triệt, hắn (DTL) nghĩ nếu có Tứ ca khẳng định, chuyện hắn làm càng thêm tự tin.

Dạ Thiên Triệt tiếp nhận sổ con, nhìn quét qua một lần rồi gấp lại sổ con trả cho Dạ Thiên Lăng, gật gật đầu không có phát biểu bất cứ ý kiến gì. Dạ Thiên Lăng cũng không để ý đem sổ con quăng quay về bàn, không có ý kiến là tốt rồi!

”Tứ ca, nay Thượng Quan Nhựt Ngôn cũng đã đi Phong thành một thời gian ngắn, không bằng đem Nhựt Hi đưa về nhà đi, cũng làm hắn an tâm xử lý chuyện ở Phong thành.” Nay Thượng Quan Nhựt Ngôn coi như là thù hạ của hắn, đã biết coi như là vì thù hạ cầu tình, hắn nhìn sắc mặt Dạ Thiên Triệt cẩn thận thử thăm dò.

”Trước khi hắn đi đã từng tìm đến ta, hắn hy vọng Nhựt Hi tạm thời ở lại Tứ vương phủ, chờ hắn sau khi trở về lại tới đón Nhựt Hi, như thế nào, người có ý kiến?” Dạ Thiên Triệt liếc mắt Dạ Thiên Lăng một cái, âm thầm lo lắng hắn đối với Nhựt Hi quan tâm quá độ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lâu Rồi Chưa Ăn Thịt

Editor : La Mạn Vân Linh

Dạ Thiên Lăng thấy Dạ Thiên Triệt lạnh lùng nhìn mình chăm chăm, vội nhanh sửa miệng, “A? Nhựt Ngôn có cùng người nói qua? Cũng đúng, hắn không ở nhà, Nhựt Hi vẫn là đứng ở trong Tứ vương phủ có vẻ an toàn hơn, ha ha!”

Dạ Thiên Triệt trừng mắt liếc hắn một cái xong liền xoay người đi ra ngoài, Dạ Thiên Lăng chạy nhanh đuổi kịp, dù sao sự tình hôm nay hắn cũng đã xử lý xong, hắn đã lâu không có đi dạo quanh Tứ vương phủ, không biết nàng... Ai, không nên nghĩ loạn, khi nhìn thấy chẳng phải sẽ biết sao!

Hai người ngồi xe ngựa rất nhanh về Tứ vương phủ, Dạ Thiên Triệt trực tiếp đi thư phòng, Dạ Thiên Lăng không yên lòng đi theo phía sau hắn, câu được câu không nói chuyện, đương nhiên, toàn bộ quá trình càng giống như mình hắn tự nói tự trả lời, Dạ Thiên Triệt vẫn chui đầu vào trong đám sổ con, cũng không nói một câu nào.

Dạ Thiên Lăng ở thư phòng cọ xát trong chốc lát liền đứng dậy cáo từ, vừa ra thư phòng, chân liền hướng Lâm Nguyệt các đi. Hắn vừa rời khỏi Dạ Thiên Triệt liền từ trong sổ con ngẩng đầu nhìn chăm chăm khung cửa hồi lâu, âm thầm thở dài một hơi.

*

Bởi vì tin tức Trình Phong tướng quân khai hoàn trở về sớm truyền khắp kinh thành, giờ phút này Tứ vương phủ thật im ắng, tại do ngày hôm qua mấy nữ tử chưa lập gia đình đều tự về nhà, chuẩn bị dựa vào một ít quan hệ trong nhà, sau đó lại quang minh chính đại đến ở Tướng quân phủ.

Thân phận Trình Phong tuy rằng không tôn quý bằng Vương gia, nhưng cũng là cái tuần mỹ thiếu niên tướng quân, chỉ nghe nói hắn ở trên chiến trường như thế nào lấy một địch vạn, khiến cho những nữ nhân này xuân tâm nhộn nhạo, lại càng không kể đến chuyện hắn trước mắt vẫn là võ tướng Hoàng đế coi trọng nhất!

Kỳ thật, Đông Lăng quốc không khí coi như có vẻ rộng rãi, ít nhất có chút nữ tử có điều kiện lại chưa lập gia đình có thể lớn mật yêu cầu đến ở quý phủ nam nhân mình ngưỡng mộ trong lòng, về phần trong quá trình có sinh ra cảm tình hay không rất khó nói, phải xem nữ tử sau khi trở về, trong vòng hai tháng nam tử có hay không đi nhà nàng cầu hôn, nếu như không có, thì coi như công cốc.

Đương nhiên, nữ tử chưa lập gia đình cũng không phải đều ở một thân cây thất cô nữ tử (Linh: câu này ý bảo không phải bó buộc với một nam nhân nhất định), đại đa số nữ tử đều lựa chọn đi mấy nhà nam tử khá giả ở mấy ngày, sau đó chọn người ưu tú để xuất giá, chính cái gọi là nam tử chọn người, người cũng có quyền chọn nam tử. Chẳng qua một ít nam tử quý phủ có quyền đất tiền chưa lập gia đình cũng không phải là dễ dàng đi vào ở như vậy, giống Tứ vương phủ sẽ kéo chút quan hệ.

Hiện tại Tứ vương phủ số nữ tử chưa lập gia đình cũng chỉ còn lại mình Thượng Quan Nhục Hi, nàng cuối cùng có thể quang minh chính đại một người tự do tự tại chuyên động, không cần lo lắng mấy nữ tử kia sẽ vô duyên vô cớ xông tới đòi nàng chỉ cây dâu mà mắng cây hòe rỗng vại câu, nàng cũng lợi dụng khoảng thời gian này ra ngoài hoạt động nhiều một chút.

Dạ Thiên Lăng vẫn chưa đi đến Lãm Nguyệt các, liền nhìn đến hồ đối diện có cái nữ nhân đang làm gì đó “Động thủ động cước”, theo lời của Nhục Hi cái kia gọi là đuổi thân vận động!

Di, hôm nay bốn đại nha hoàn của nàng tại sao không có đi theo bên người nàng? Bình thường không phải đều một tác cũng không rời coi chừng nàng sao? Các nàng như thế nào yên tâm để nàng một mình một người ở trong này?

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, đám nữ nhân đó đều đi về nhà, hiện tại trong hậu viện Tứ vương phủ nàng chính là lão đại rồi.

Hừ, xem cái gọi là động tác của nàng đi? Thật sự là thô lỗ! Dạ Thiên Lăng nhớ tới chuyện lần trước nàng không muốn gặp mình liền sinh khí, tuy rằng hắn rất nhớ nàng, nhưng nhìn nàng một mình thái độ như vậy “Muốn làm quái”, hắn liền nhịn không được nghĩ muốn sinh khí!

Nhục Hi cũng thừa nhận chính mình có chút nhàm chán, nhưng mà nàng có thể làm gì đâu? Khuôn mặt, bộ dạng hại nước hại dân này nàng không dám nghênh ngang chạy ra ngoài đi dạo phố, vẫn là ngoan ngoãn ở chỗ này chờ ca ca trở về, sau đó cùng ca ca đi dạo thì tốt rồi.

Nàng cho Tiểu Lan cùng Tiểu Đào tự do hôm nay, để các nàng muốn làm gì thì làm, dù sao từ khi đến chỗ này, các nàng vẫn tận tâm tận lực chiếu cố nàng. Về phần Tiểu Mai và Tiểu Hương, giờ phút này cũng đang ở Lãm Nguyệt các vội vàng lo chuyện của mình, Nhục Hi ra lệnh, không cho phép đi theo nàng, các nàng muốn làm gì thì làm đi, hai nha hoàn không lay chuyển được nàng, nói sao đã không có mấy nữ nhân kia, Tứ vương phủ cũng an toàn, cho nên không đi theo nàng.

Đột nhiên, Nhục Hi cảm giác được mặt sau có một trận gió quái dị, theo trực giác nàng quay người lại, nhưng còn không có thấy rõ ràng người tới, ánh mắt của nàng liền bị người dùng khăn vải đen che mắt, nàng đang muốn đưa tay tháo ra, nhưng hai tay lại bị một đôi bàn tay to bắt lấy.

“Ái?” Nhục Hi bất buộc chính mình trấn định, nhất định phải bảo trì trấn định! Người trước mặt nàng không nói gì, chỉ là cúi gần mặt Nhục Hi từng chút, nàng không tự chủ được lui ra phía sau từng bước.

Đối phương cũng không có bởi vì của nàng lui về phía sau mà dừng lại, ngược lại càng cách càng gần.

Nhất thời một cổ dương khí thuộc loại nam tính xông vào mũi, đồng thời nàng cũng phát hiện tay nam nhân cùng mười ngón tay của nàng đụng vào nhau.

“Người rút cuộc là ai? Buông!” Nhục Hi rõ ràng cảm giác được người này đối với mình cũng không có ác ý, vì thế tưởng dựa dựa thoát khỏi tay nam tử, từng bước một thối lui về sau.

Nam tử đột nhiên đem nàng đẩy vào tường, mười ngón chạm nhau vừa rồi thay đổi, hắn một tay chế trụ hai tay Nhục Hi cố định ở trên đỉnh đầu nàng, tay kia thì ôm hông nàng, thân thể hắn cũng đã chiếm hữu bộ ngực tương đối đầy đặn của nàng ở tuổi này.

Nhục Hi không khỏi hô hấp căng thẳng, cho dù là đối phương không có ác ý, nhưng nàng lại biết ý đồ lúc này của nam nhân, khi ở hiện đại, nàng tốt xấu cũng trải qua vài cái bạn trai, thập phần hiểu được giờ phút này động tác ái muội có ý vị như thế nào.

“Buông, nếu vẫn không chịu mở miệng ta sẽ kêu người!” Tuy rằng nàng cũng rất thích soái ca cổ đại, nàng cũng rất muốn ăn luôn bọn họ, nhưng mấu chốt là nàng hiện tại nhìn không được a, vạn nhất bị một tên nam nhân bộ dạng đáng khinh cường hôn, đây chẳng phải là tổn thất sao, hơn nữa, nàng tuyệt đối tin tưởng chính mình khối này thân thể nhất định ngay cả nụ hôn đầu tiên đều không có thử qua!

Đột nhiên một cổ nóng rực hơi thở thơm nức xẹt qua hai má Nhục Hi, nàng đang muốn mở miệng kêu cứu, cánh môi hé ra lửa nóng nháy mắt liền che lại cái miệng khe khẽ của nàng, một chiếc đầu lưỡi ẩm ướt trơn bóng rất nhanh chui vào miệng nàng, tùy ý trở mình lăn lộn, cắn cắn, nhiều lần đều đụng phải răng Nhục Hi, đau chết!

Đầu Nhục Hi đình trệ, người này rút cuộc có biết hôn hay không a! Có kiểu hôn người như vậy sao! Bất quá trên người hắn thoang thoảng hương khí hoa đào rất dễ chịu, tuy rằng đau, nhưng nàng không ghét hương vị của người này, chẳng qua, kỹ thuật hôn của hắn thật sự là làm cho người khác không dám khen tặng!

Quên đi, dù sao cũng thật lâu không có ăn thịt, ăn, không đúng, thật là lâu không có hưởng qua tư vị nam nhân, người nam nhân này nếu khai mào khát vọng của nàng đối nam nhân... Nhưng mà nàng làm như vậy có thể hay không không tốt lắm? Có thể hay không quá mức kinh thế hãi tục? Nếu là mấy nữ tử từ cổ đại gặp được loại chuyện này phải biểu hiện ra khóc sụt sùi đi? !

Ai! Không cần nghĩ nhiều như vậy, dù sao là người nam nhân này tự đưa lên cửa, chính mình nhiều nhất cũng là thích ý phối hợp một chút mà thôi! Hừ hừ, năng hôm nay phải hảo hảo dạy dỗ tên gia hỏa dám cường hôn năng này, làm cho hắn kiến thức một chút cái gì gọi là hôn!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Người Cường Hôn Là Hắn!

Nói gì đi nữa thì nam nhân kia cũng thật lợi hại, chính mình cũng chỉ là dạy dỗ thêm một chút, hắn lập tức còn có xu hướng trở giỏi hơn thầy, đem năng hôn đến toàn thân như nhũn ra, dục hòa đều bị đốt lên.

Thời điểm Nhưộc Hi trở lại Lâm Nguyệt các, trong đầu vẫn còn nhớ về cái kia hôn nồng nhiệt vừa rồi, chắc chắn, tư vị thật đúng là không sai, ai, đáng tiếc là bị bịt mắt, cũng không biết bộ dạng người kia ra sao!

Vào lúc ban đêm, Khánh Công yển được cử hành trong hoàng cung, Trình Phong đại tướng quân ngồi ở phía dưới Hoàng thượng, vẻ mặt đạm mạc nhận các loại nịnh hót.

Tứ vương gia bọn họ tự nhiên ngồi ở đối diện hắn. Dạ Thiên Lăng ngồi bên phải Dạ Thiên Triệt, ánh mắt mê ly nhìn chăm chăm đám nữ tử vừa múa vừa hát giữa sân kia, tựa hồ nhìn xem rất háng say, lại tựa hồ cái gì cũng không thấy.

Dạ Thiên Triệt liên tục nhú lại mày nhìn về phía hắn nhưng hắn không có phản ứng chút nào, mà Trình Phong vẫn chịu mọi người nịnh hót kia cũng nhìn nhiều hắn thêm vài lần, thậm chí ngay cả Hoàng đế cao cao tại thượng cũng chú ý tới hắn.

Giờ phút này Dạ Thiên Lăng mặt phỉếm hoa đào, cùng Dạ Thiên Triệt bên cạnh vẫn lãnh nghiêm mặt đã hình thành tiên minh đối lập, bộ dạng hắn vốn yêu nghiệt, hơn nữa giờ phút này hắn chỉ im lặng ngồi, khiến cho cả người hắn thoát nhìn thật thân thiết, thật thoải mái, rước lấy một ít Công chúa nguyên bản có vẻ chán ghét hắn “Lời nói ác độc” đều liên tiếp hướng hắn phao mị nhãn.

(Linh: edit đoạn này mà ta có cảm giác Tiểu mỹ thụ DTL bị 3 Anh công chú ý quá ==)

Đáng tiếc Dạ Thiên Lăng hôn nhiên vẫn chưa phát giác chung quanh có nhiều ánh mắt đang chú ý hắn, toàn bộ tâm tư của hắn đều về tới đoạn ký ức tốt đẹp hôm nay tại Tứ vương phủ, hắn mỗi một lần lại một lần nhớ đến đó...

Kỳ thật, hắn cũng không có nghĩ tới chính mình lại thân hôn Nhưộc Hi, chẳng qua hắn thấy năng thân nhiên tự đắc như vậy, nghĩ đến năng lúc trước cự tuyệt không gặp hắn mà có chút tức giận, cho nên kỳ thật ngay từ đầu hắn thật sự chỉ là muốn che ánh mắt của năng, chơi đùa hù dọa năng một tý.

Nhưng hắn phát hiện khi nhìn gương mặt xinh đẹp của năng, tựa hồ nhìn thế nào cũng không đủ, thậm chí cả tay năng đều nhỏ nhắn mềm mại, làm cho hắn nhìn không được muốn cầm thật chặt. Càng tới gần năng liền càng có thể ngửi được cái loại hương thơm đặc hữu này của năng, làm cho hắn nhìn không được càng dựa vào càng gần, càng dựa vào càng gần.

Hắn phát hiện mình trong khoảng thời gian này cố ý áp chế tưởng niệm năng chưa từng có giống giờ phút này như vậy chân thật tồn tại qua, hắn chính là nghĩ cách năng gần một chút, gần một chút, lại gần một chút.

(Linh: Lăng ca à, huynh rơi vào lưới tình rồi đó ~_~

DTL: ns gì đó * trợn mắt, cầm dao *

Linh: * đánh trống lảng *ahaha ta đi edit tiếp đây * chạy mất dép *)

Thẳng đến khi chính mình hôn lên năng một khắc kia, hắn mới hiểu được lúc bắt đầu chính mình đối năng là cỡ nào khát vọng, môi của năng rất ngọt lại ngon, thật sự làm người ta muốn ngừng mà ngừng không được, năng cảm giác được tim của hắn vì năng nhảy lên cao.

Năng vừa mới bắt đầu không phải nói kêu người sao? Như thế nào sau này lại không hô? Kêu đi, hắn thật sự muốn lúc ấy năng lớn tiếng kêu người, đem toàn bộ người trong Tứ vương phủ đến vây xem mới tốt, như vậy bọn họ đều có thể nhìn đến trên người Nhưộc Hi đã có ấn ký của riêng mình.

Nhưng vì sao năng lại không kêu người đâu, năng nhận ra chính mình sao? Đúng, nhất định là bởi vì nhận ra chính mình, cho nên mới không kêu người, năng đối với mình cũng có cảm tình đi! ?

Về mặt của năng ngay từ đầu như thế nào cổ quái đến vậy, chính mình lần đầu tiên hôn người có kém cỏi như vậy sao? Năng vì sao càng về sau lại đảo khách thành chủ rồi? Năng hôn rất thành thạo, lại có kỹ xảo, điều này làm cho trong lòng hắn thật không thoải mái.

Nghĩ đến đây, Dạ Thiên Lăng đột nhiên về mặt trắng bệch theo chỗ ngồi đột ngột đứng lên, bởi vì động tác quá mau, còn làm đổ ly rượu trên bàn. Nhất thời, ánh mắt mọi người đều rơi xuống trên người hắn, liền ngay cả vũ cơ đều đình chỉ khiêu vũ, không rõ việc gì xảy ra cho nên nhìn.

”Người đang làm gì đó? Mau ngồi xuống!” Dạ Thiên Triệt trầm thấp quát khê Dạ Thiên Lăng, một bên kéo hần mạnh mẽ làm cho hần ngồi xuống.

”Nàng hôn vì sao thuận thực như vậy? Là ai dạy nàng?” Dạ Thiên Lăng còn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình nha nha tự hỏi.

*

Bởi vì Dạ Thiên Lăng quá mức khác thường, Dạ Thiên Triệt bắt đầu quan tâm đến chuyện hần buổi chiều ở trong phủ đã làm gì. Vì thế hần đưa ám vệ tới âm thầm bảo hộ Nhưộc Hi.

Hần vẫn cố gắng khắc chế phần nộ trong lòng cùng khiếp sợ, thẳng đến ám vệ rời đi thật lâu sau, Dạ Thiên Triệt mới phát tiết đi ra, đem toàn bộ những thứ trong phòng có thể đập nát ở trên mặt đất, đem số con trên bàn cùng tất cả mọi vật đều đẩy xuống đất, thẳng đến bàn học to như thế cũng bị hần ném đi, hần mới đứng thẳng thân ở trong đám phế tích thờ hồn hèn.

Thị vệ ngoài cửa nghe được động tĩnh, vội vàng theo khe cửa nhìn vào trong vụng trộm liếc một cái, lại nhanh chóng đứng vững, giả bộ cái gì cũng không phát hiện, sợ bị người phát hiện, chính mình cũng sẽ bị rơi vào kết cục thất điên bát đảo.

Qua một hồi lâu, Dạ Thiên Triệt mới điều chỉnh tốt hô hấp của mình, hần chỉ biết nếu để cho Dạ Thiên Lăng tiếp xúc nhiều với Thượng Quan Nhưộc Hi sẽ xảy ra chuyện, thật không nghĩ tới sự tình tiến triển nhanh như vậy!

Dạ Thiên Lăng cũng quá kỳ cục! Hần cho rằng Từ vương phủ là chỗ nào, cư nhiên dưới hoàn cảnh rõ như ban ngày liền cường hôn nữ tử, hần nghĩ nơi này là thanh lâu sao!

Được rồi, cho dù hần không quan tâm Nhưộc Hi, cũng nguyện ý cùng nàng giải trừ hôn ước, nhưng hiện tại nàng dù sao vẫn là vị hôn thê trên danh nghĩa của mình, nếu để cho người khác thấy được, sẽ nói như thế nào! Sẽ thấy thế nào!

Khó trách Thiên Lăng gần đây vẫn có chút không yên lòng, hần (DTT) còn tưởng rằng là vì công sự bận rộn, khó trách hần (DTL) gần nhất vẫn thay Nhưộc Hi nói tốt, vẫn muốn cho Nhưộc Hi về nhà, không thể tưởng được thế nhưng chuyện là như vậy!

Ha ha, Thượng Quan Nhưộc Hi, xem ra bốn vương thật đúng là coi thường người, nguyên lai này mấy tin đồn kia không phải vô căn cứ, nguyên lai người thật sự cùng Thiên Lăng thông đồng!

Vấn đề là Thiên Lăng thật sự động chân tình với Nhưộc Hi? Hần như vậy xem như đang lo lắng cho đệ đệ này sao?

Nhưng Dạ Thiên Lăng cho tới bây giờ không phải một quân cờ mặc cho người bài bố, nhìn hần nhanh như vậy liền đã hoàn toàn tiếp nhận Công bộ cùng Lễ bộ, hơn nữa còn có thể quản lý thuận buồm xuôi gió sẽ biết hần tuyệt đối không phải một người đơn giản.

Vậy phần nộ kia từ đâu mà đến?

*

Thời gian trôi qua rất nhanh, Thượng Quan Nhưộc Ngôn rời đi kinh thành đã hơn một tháng, không biết hần qua được tốt không, tình hình tai nạn có được khống chế hay không, khi nào thì mới có thể trở về?

Này hết thấy đều làm cho Nhưộc Hi quan tâm, kỳ thật so với chính mình, cuộc sống của Thượng Quan Nhưộc Ngôn từ trước cho tới bây giờ liền vẫn là một cái bi kịch, mười một tuổi phải gánh vác toàn bộ Thượng Quan phủ, trong khi những đứa nhỏ khác còn đang hưởng về cha mẹ làm nũng, hần lại nghiêm nhiên thành một cái phụ thân cùng mẫu thân, chiếu cố si nhi muội muội...

”Nhưộc Hi, người có ở đó hay không? Ai, Tiểu Lan người đừng ngăn cản ta a, ta có việc gấp muốn tìm tiểu thư nhà người!” Bên ngoài truyền đến thanh âm sốt ruột của Dạ Thiên Lăng.

Từ sau lần cường hôn đó, Dạ Thiên Lăng lại thường tìm đến Nhưộc Hi, có một lần Nhưộc Hi không cẩn thận sắp ngã sắp xuống được hần giúp đỡ kịp thời, Nhưộc Hi ngửi thấy trên người hần mùi vị thảo nhiên của hương hoa đào thì biết ngày đó người cường hôn mình chính là hần, sau vẫn đối với hần luôn tránh né không gặp.

Đương nhiên, Nhưộc Hi cũng không có tức giận, tương phản khi biết là hần còn âm thầm cao hứng, ít nhất hần bộ dạng thật thuận mắt, chẳng qua cứ như vậy tiện nghi cho hần, mặt nàng để chỗ nào a! Bất quá, thật đúng là lâu rồi không gặp hần, phòng chừng hần cũng nóng này!

Nhưộc Hi ngồi thẳng thân mình, đang muốn mở miệng làm cho Tiểu Lan để hần vào thì Dạ Thiên Lăng đã xông vào rồi, phía sau còn có Tiểu Lan gương mặt đỏ bừng đuổi theo.

Dạ Thiên Lăng đặt mông ngồi xuống bên cạnh Nhưộc Hi, hai tay nắm bả vai của nàng, vẻ mặt trịnh trọng nhìn nàng, “Nhưộc Hi, ta có việc muốn nói với người, người đáp ứng ta không thể kích động.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Không Tiếng Động An Ủi

Editor : La Mạn Vân Linh

”Thất vương gia, ta rất bình tĩnh, có chuyện gì người cứ nói thẳng đi.” Nhưộc Hi đã chuẩn bị tốt tâm lý, thấy sắc mặt lúc này của hắn ngưng trọng như vậy, chỉ biết sẽ không có chuyện gì tốt, chắc là lời đồn đãi nhảm nhí gì đó đi.

”Uh, sáng nay ta nhận được tin báo từ Phong thành nói hai ngày trước, hồng thủy Phong thành bỗng nhiên dâng lên vỡ đê... ”

Trong lòng Nhưộc Hi không khỏi lộp bộp một tiếng, tại sao có thể như vậy? Biện pháp của mình không có hữu ích sao? Vậy Thượng Quan Nhưộc Ngôn đâu?

”Ca ca ta đâu?”

”Thượng Quan thị lang vốn dẫn dắt dân chúng mở một con sông khác, nhưng lúc hồng thủy dâng lên hắn vì cứu một đứa bé bị hồng thủy cuốn đi rồi.” Khi Dạ Thiên Lăng nói tới đây có ý tạm dừng một chút, tin tức này đối với Nhưộc Hi có điểm tàn nhẫn, tự hỏi nên tiếp tục nói như thế nào mới tốt.

”Sau đó thì sao? Không tìm được ca của ta sao?” Nhưộc Hi cố gắng bảo trì trấn định, tâm lại sợ hãi phát run, hắn là người thân duy nhất ở thế giới này đối tốt với nàng a!

”Quan viên địa phương cùng dân chúng cũng đang tích cực tìm ca ca người nhưng tạm thời còn chưa có tin tức gì.” Dạ Thiên Lăng không dám nói thêm gì nữa, căn cứ vào kinh nghiệm của hắn, cơ hội còn sống của Thượng Quan Nhưộc Ngôn không lớn.

”Ca ca ta chắc chắn không có việc gì !” Nàng tin tưởng Thượng Quan Nhưộc Ngôn nhất định còn sống, chỉ là bọn họ còn chưa tìm được hắn mà thôi!

”Uh, ca người không có việc gì .” Dạ Thiên Lăng nhìn gương mặt tái nhợt của Thượng Quan Nhưộc Hi mà có chút đau lòng đem nàng ôm sát vào vào ngực, rất muốn nói cho nàng, cho dù là ca ca nàng thật sự đã xảy ra chuyện gì, nàng cũng không cần lo lắng sinh hoạt nữa đời sau, bởi vì chính hắn sẽ hảo hảo chiếu cố của nàng, chẳng qua hiện tại nói này đó không thích hợp, duy nhất có thể làm đúng là ôm nàng, lặng lẽ cùng nàng, không tiếng động an ủi nàng.

Hắn vốn không định nói cho Nhưộc Hi tin tức này , bất quá lại sợ đến lúc đó Thượng Quan Nhưộc Ngôn thật sự chết rồi, nàng sẽ bị đã kích lớn hơn nữa, còn không bằng hiện tại để nàng chuẩn bị tâm lý sớm.

--

Sau khi biết tin tức này, Lâm Nguyệt các bị một mảnh mây mù che phủ, tuy nói Thượng Quan Nhưộc Ngôn bị hồng thủy cuốn đi, tạm thời mất tích, nhưng trong lòng mọi người đều biết, nếu như thiếu gia thật sự không về được, tiểu thư Nhưộc Hi sẽ là người thừa kế tiếp theo, Thượng Quan phủ không có Thượng Quan Nhưộc Ngôn chống đỡ, khẳng định cũng sẽ tan tành.

Nếu như đến lúc đó Tử vương gia thật sự nhẫn tâm cùng tiểu thư từ hôn, tiểu thư sẽ thành một thiếu nữ không chỗ nương tựa, tiểu thư nên làm gì bây giờ? Các nàng này đó nha hoàn phải nên làm gì bây giờ?

Vào đêm, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng chiếu vào sân, Nhưộc Hi bảo bọn nha hoàn đi ngủ trước, một mình một người khoác quần áo ngơ ngác nhìn bầu trời, nàng cần cần thật suy nghĩ.

Tuy rằng lúc ban ngày nàng nói không có gì, kỳ thật trong lòng của nàng cũng vương bận, dù là hiện đại, phải đối mặt với hồng thủy tàn sát bờ bãi, đối mặt với tai họa thiên nhiên, nhân loại vừa có vẻ nhỏ bé vừa có vẻ vô lực kháng cự. Trong lòng của nàng cũng hiểu được, mấy ngày nay chưa tìm được ca ca, vậy cơ hội hắn còn sống rất nhỏ, chỉ là có chút chuyện mình nên tự hiểu, không có nghĩa là phải buông xuôi, nàng bây giờ chỉ khẩn cầu có kỳ tích xuất hiện.

Tuy rằng thời gian nàng cùng Thượng Quan Nhưộc Ngôn ở chung cũng không tính là nhiều, nhưng nàng có thể cảm giác được hắn quan tâm cùng yêu thương nàng là thật, không có gì giả dối, nếu như hắn thật sự chết, vậy mình lại vô thân vô cớ sao?

Không đúng, nghe nói nàng còn có một mẫu thân, nhưng mẫu thân nàng ở nơi nào đâu?

Không được, nếu như ca ca thật sự không trở về, nàng nhất định phải thay ca ca hảo hảo chiếu cố tốt Thượng Quan phủ, dầu gì cũng là nữ tử hiện đại đến xuyên qua, tốt xấu cũng có đọc qua doanh tiêu quản lý, nhất định không có vấn đề .

Nghĩ đến đây, Nhưộc Hi đưa tay sờ mặt một chút, xúc tua là một mảnh lạnh lẽo, vừa nãy mới bắt đầu nàng đã khóc, chỉ là nàng không rõ ràng lắm rồi cuộc là khóc vì Thượng Quan Nhưộc Ngôn hay là vì chính nàng.

Nàng dùng tay áo xoa xoa, nhưng lau như thế nào cũng lau không sạch sẽ, nước mắt vẫn cố sức chảy ra bên ngoài, thôi, cho dù là vì ca ca hay là vì chính mình, trong thời khắc đêm dài yên tĩnh thế này cứ để nàng tùy hứng một lần đi, nàng hung hăng cắn môi, không tiếng động khóc rống.

Lúc này Nhưộc Hi nếu quay đầu, nàng sẽ thấy một bóng người thanh thản trong trẻo nhưng lạnh lùng đứng sau lưng nàng cách đó không xa, nàng khóc

bao lâu, hần liền bồi nàng bao lâu, thẳng đến khi nàng ngừng khóc, thẳng đến khi nàng trở về phòng nghỉ ngơi, hần mới biến mất không thấy.

--

Nhược Hi, không, phải nói là bao gồm bốn vị nha hoàn ở Lâm Nguyệt các, đều chưa từng có mong ngóng chờ Thất vương gia đến như thế.

Đáng tiếc sau ngày đó hần đến lại qua ba ngày, hần lại chưa từng tới Lâm Nguyệt các, Nhược Hi không ngừng an ủi chính mình, Phong thành cách Kinh thành quá xa, truyền lại tin tức luôn yêu cầu thời gian.

Nhưng mà... Bực thật, đúng là tra tấn người mà!

"Tiểu Đào, Tứ vương gia hồi phủ chưa?" Nhược Hi vội vàng hỏi Tiểu Đào vừa đi ra tìm hiểu tin tức.

"Uh, tổng quản nói Tứ vương gia vừa về liền tới thư phòng." Tiểu Đào đưa tay lau mồ hôi trán.

"Tiểu Lan, ngươi theo ta đi một chuyến." Nhược Hi không có ý định đợi lát nữa, nếu Thất vương gia không đến, vậy trực tiếp đến hỏi Tứ vương gia.

"Tiểu thư?" Tiểu Lan có chút do dự, lúc trước Tứ vương gia vẫn không muốn gặp tiểu thư, sợ nàng đến tìm hần sẽ phải chịu lạnh nhạt, càng sợ sẽ nghe được tin tức xấu.

"Đi thôi!" Nhược Hi tự nhiên biết Tiểu Lan băn khoăn, bắt quá chuyện cho tới bây giờ, lo nghĩ không được nhiều như vậy.

Chủ tớ hai người rất nhanh đến cửa thư phòng, Tiểu Lan tiến lên cùng thị vệ nói: "Thị vệ đại ca, tiểu thư nhà ta muốn cầu kiến Tứ vương gia."

Tên thị vệ kia hướng Tiểu Lan gật gật đầu, xoay người vào thư phòng bẩm báo, rất nhanh liền lại lui đi ra, nói là Tứ vương gia thỉnh Nhược Hi tiểu thư vào.

Dạ Thiên Triệt ngơ ngác nhìn cửa, từ khi đầu Nhược Hi bình thường, chưa từng có chủ động đi tìm hần, càng chưa từng tới Phong uyển, lần này nàng đến, hần đã đoán được lần này nàng đến là vì chuyện gì, hần đang tự hỏi muốn hay không nói cho nàng tình hình thực tế.

Nhược Hi bảo Tiểu Lan ở bên ngoài thư phòng chờ nàng, nàng vẫn đối với Tứ vương gia không có cảm tình gì, vạn nhất đến lúc đó hần còn nói một ít lời không dễ nghe làm cho người ta khó xử, nàng không nghĩ Tiểu Lan đi theo mình chịu khổ.

Nghe đến động tĩnh từ cửa truyền đến, ánh mắt Dạ Thiên Triệt không khỏi trốn tránh, lập tức cúi đầu vào đám công văn trên bàn.

"Nhược Hi thỉnh an Tứ vương gia, Tứ vương gia vạn phúc." Nhược Hi quy củ đi lễ, không có biện pháp, có việc cầu người, hơn nữa người này cũng không phải giống Thất vương gia dễ nói chuyện như vậy, vẫn là an phận chút mới tốt.

"Uh, ngồi đi, Nhược Hi, ngươi tìm bốn vương có chuyện gì?" Dạ Thiên Triệt ngẩng đầu nhìn nàng.

"Nhược Hi mạo muội quấy rầy, còn mong Tứ vương gia không lấy làm phiền lòng. Nhược Hi chỉ là muốn Tứ vương gia báo cho biết tình hình của ca ca, tìm được hần chưa?" Nàng hiện tại chỉ quan tâm chuyện của Thượng Quan Nhược Ngôn, tận lực bày ra tư thái thấp.

"Ngạ --" Dạ Thiên Triệt trong lòng thở dài một tiếng, quả nhiên nàng là vì chuyện này, miệng không tự giác lại đem từ đang nói kéo dài, làm hại tâm Nhược Hi cũng đi theo hần vẫn kéo dài.

"Đã tìm được rồi, thân thể ca ca ngươi bị thương, phải qua một thời gian mới có thể trở về." Được rồi, hần cũng không nói chuyện gì xảy ra, tha thứ hần lần này nói dối cũng là vì thiện ý đi, hần không đành lòng nhìn bộ dáng thương tâm khổ sở của nàng.

Trên thực tế, đã tìm được Thượng Quan Nhược Ngôn rồi, đáng tiếc vẫn hôn mê bất tỉnh, sốt cao không lùi, về phần có thể qua khỏi hay không phải xem vận mệnh của hần!

Nhược Hi nghe xong thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần tìm được hần là tốt rồi, có Bạch Dật ở, ca ca nhất định sẽ rất nhanh không có chuyện.

Dạ Thiên Triệt có chút đồng tình nhìn khuôn mặt vui sướng của Nhược Hi, tuy rằng Hoàng Thượng đã phái vài tên Thái y đi xem, nhưng Thượng Quan Nhược Ngôn vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dã* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Ca Ca Không Có Việc Gì.

"Nhược Hi cảm ơn Tứ vương gia đã cho biết, vậy không làm phiền Tứ vương gia nữa, Nhược Hi cáo lui." Nhược Hi lòng tràn đầy cảm kích, cảm kích

ca ca còn sống, cảm kích Dạ Thiên Triệt nói cho nàng chuyện này, nàng đột nhiên bắt đầu cảm thấy tên Dạ Thiên Triệt này không có làm người ta chán ghét như trước kia.

Dạ Thiên Triệt thấy thế âm thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi, may mắn nàng không có gặng hỏi thêm, nếu không hẳn thật sự không biết có nên tiếp tục nói dối vì ý tốt hay không! Bất quá nàng thật đúng là tới xác nhận, nếu đổi lại hẳn là Thiên Lăng, chỉ sợ nàng nhất định sẽ hỏi thêm cho chắc chắn đi!

Hắn (DTT) đột nhiên có chút hiểu được vì sao Thiên Lăng hai ngày nay không dám tới Tứ vương phủ, không dám nói cho Nhục Hi việc đã tìm được ca ca của nàng, hẳn (DTL) chỉ sợ là rất khó không chế bản thân không đem sự thật nói cho nàng.

Nhìn bóng dáng Nhục Hi rời khỏi, suy đoán ngày đó nàng rốt cuộc có biết người cường hôn mình là Thiên Lăng không? Căn cứ miêu tả của ám vệ, ít nhất ngay từ đầu nàng không biết, về phần sau này có biết hay không thì rất khó nói! Hừ, tuy nhiên chuyện của nàng có quan hệ gì với hắn đâu, sao hắn phải bận tâm chứ! Nàng chỉ cần ở Tứ vương phủ an phận thủ thường sống là được, hắn cũng có thể thay Thượng Quan Nhục Ngôn chiếu cố nàng! Về phần mấy việc không thoải mái đó, hắn bỏ qua là được!

Nhục Hi cùng Tiểu Lan trở lại Lâm Nguyệt các, cẩn thận suy nghĩ lại, chuyện gì Dạ Thiên Triệt biết, Dạ Thiên Lăng nhất định cũng biết, nàng không rõ vì sao Dạ Thiên Lăng chưa tới nói cho nàng đã tìm được Thượng Quan Nhục Ngôn, cho dù bận việc, cũng có thể tìm người khác báo cho mình mà!

Hừ, hóa ra Dạ Thiên Lăng chỉ là con quạ đen thổi báo tin dữ không báo tin vui, một nàng còn cảm thấy hắn so với Dạ Thiên Triệt tốt hơn đâu, nguyên lai đều là giống nhau! Không đúng, thậm chí còn không bằng Dạ Thiên Triệt.

Trong khi Nhục Hi ở Lâm Nguyệt các sinh hồn dỗi thì tại Công bộ, Dạ Thiên Lăng đang cầm trên tay văn kiện khải Phong thành vừa gửi tới mà hất xì vài cái, hắn nhu nhu cái mũi, kỳ quái nhìn thời tiết nắng chói chang bên ngoài, cúi đầu vội vàng mở ra thư tín, một hơi xem hết trên mặt mới chậm rãi nở nụ cười.

Trên thư trừ bỏ nói nạn hồng thủy ở Phong thành đã được khống chế, nói không thể bỏ qua công lao mở kênh đào, còn nhắc tới Thượng Quan Nhục Ngôn, sau khi hôn mê mấy ngày mấy đêm, Thượng Quan Nhục Ngôn cuối cùng cũng tỉnh lại, tuy rằng sốt cao không lui, nhưng ít nhất vẫn tỉnh.

Vừa xem xong, Dạ Thiên Lăng liền đem văn kiện khải ném vào tay Công bộ thượng thư, vội vàng cất bước chạy Tứ vương phủ, hiện tại hắn rốt cuộc dám đối mặt Nhục Hi, rốt cuộc có thể nói cho nàng tin tức tốt! Tuy rằng, Tứ ca ra lệnh không cho phép hắn đặt chân đến Lâm Nguyệt các một lần nào nữa, bất quá mệnh lệnh chỉ là thứ vô tri vô giác, chân hắn lại là vật sống!

Nhục Hi nghe được tin tức Dạ Thiên Lăng báo đến có chút kỳ quái, nói cái gì mà Thượng Quan Nhục Ngôn tỉnh lại? Chẳng lẽ ca ca vẫn luôn hôn mê? Xem ra Dạ Thiên Triệt lúc ấy không nói cho nàng toàn bộ, bảo bị một chút thương là lừa nàng!

Nhưng nàng không dám xác định là nên trách cứ Dạ Thiên Triệt không nói cho nàng tất cả hay là nên cảm tạ hắn giấu diếm, tóm lại, này hết thảy đều đã không quan trọng, quan trọng là ca ca hắn vẫn còn sống, không có gì so với chuyện này quan trọng hơn.

*

Bạch Dật nhìn gương mặt đáng thương của Nhục Hi, hắn ở bên cạnh cũng có chuyện muốn làm được không?

Tuy rằng, hắn không có tuân thủ lời hứa lúc trước cách ba ngày sẽ tới xem mạch một lần cho nàng nhưng mà đó là bởi vì hắn thật sự bận rộn rất nhiều việc, bất quá cũng tận lực rút ra thời gian đến, nay, nàng cứ nhiên cầu chính mình đi Phong thành!

Rốt cuộc, Bạch Dật không tình nguyện lên tiếng: “Được rồi, người nhớ kỹ người nợ ta một cái ân tình, đến lúc nào đó phải trả!”

Kỳ thật, chỉ có chính hắn rõ ràng, hắn sợ dĩ đáp ứng, hoàn toàn bởi vì một nguyên nhân khác.

Nhục Hi vừa nghe, u sầu trên mặt tan hết, nhất thời nét mặt tươi cười như hoa, ngoài miệng càng nói ngọt như được thoa mật, “Trả! Nhất định trả! Từ nay về sau người chính là ân nhân của huynh muội chúng ta, cho dù phải làm trâu làm ngựa báo đáp người chúng ta cũng quyết không chối từ!”

Bạch Dật si ngốc nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, cảm thấy quyết định này rất đáng giá, bất quá hắn không cần huynh muội bọn họ làm trâu làm ngựa, hắn thậm chí muốn nàng! Nhưng hiện tại không phải thời điểm nói điều này, hắn cũng không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn mà hỏi của, nói sao thì có một số việc hắn cũng muốn mình phải cố gắng đi tranh dành, mà hắn, cũng cho rằng hắn có tư cách đó!

Bốn người Tiểu Đào liếc mắt nhìn nhau, cố ý đem đầu chuyển hướng địa phương khác, làm bộ như không có nhìn đến ánh mắt Bạch Dật cực nóng nhìn chằm chằm tiểu thư các nàng, các nàng gần nhất cũng rất ăn ý, không hề giống như gà mẹ khắp nơi che chở Nhục Hi, từ khi nghe nói thiếu gia xảy ra chuyện, bốn người các nàng đồng thời cũng ngộ ra một cái đạo lý, tiểu thư cần phải tìm một tòa núi khác trừ bỏ thiếu gia để dựa vào, tỷ như Thất vương gia, hoặc là Tứ vương gia, cũng có thể là Bạch thân y này!

“Nhớ kỹ lời người nói nga.” Bạch Dật rốt cuộc thu hồi tầm mắt, nhìn thoáng qua bốn vị nha hoàn xa xa: “Vì sao bốn nha hoàn kia đều đứng xa như vậy?”

Nhục Hi cũng nhìn bốn vị nha hoàn, thấy ánh mắt các nàng không dám dừng ở trên người Bạch Dật mà có chút buồn cười, “Nha hoàn nhà ta da mặt đều có vẻ mỏng, không hứng nổi Bạch thân y người đùa giỡn, đều sợ người.”

“Hắc hắc, ta cũng không có phá hư nhiều, nói sao ta cũng đùa giỡn người, như thế nào không thấy người sợ?” Bạch Dật miệng nói xong vui đùa, ánh mắt lại trong suốt dị thường.

”Ta cũng tưởng sợ , nhưng bệnh của ta bây giờ còn cần nhờ người, làm sao sợ được hả?” Nhược Hi giả bộ về mặt bất đắc dĩ.

”Nhược Hi, bệnh của người có phải nếu tốt lên sẽ không muốn gặp ta ?” Biểu tình của Bạch Dật vẫn là thực nhẹ nhàng, nhưng ánh mắt lại thật khắt khe nhìn chăm chăm nàng.

”Đó là điều đương nhiên! Có ai không bệnh mà thích cả ngày nhìn đến một tên phá đại phu chứ, nhìn liền xui!” Dạ Thiên Lăng không biết đứng ở cửa từ lúc nào, sắc mặt không tốt nhìn Bạch Dật, vừa rồi hấn (BD) ngắm Nhược Hi chăm chú, hấn (DTL) thấy rất rõ ràng !

”Gặp qua Thất vương gia!” Bọn nha hoàn đều tiến lên hành lễ, Tiểu Mai lại tự trách không thôi, bên trong bốn người, nàng ở gần cửa nhất, vừa rồi nàng chỉ lo nhìn bầu trời, vênh tai nghe lén cuộc trò chuyện giữa Bạch thần y và tiểu thư nên không phát hiện có người tới cửa !

”Hừ, không sai, còn có người canh chừng dùm!” Dạ Thiên Lăng không hề giận trừng mắt liếc các nàng!

Bốn người các nàng đều vội cúi thấp đầu đứng yên tại chỗ, Bạch thần y cùng Thất vương gia đến, hiện tại các nàng đều thật hoan nghênh, chỉ là các nàng không rõ vì sao bọn họ luôn đối đầu nhau.

Nhược Hi nhủ mi, cũng không có để ý thái độ của Dạ Thiên Lăng nhiều, dù sao hấn (DTL) bình thường nói chuyện đều vô tâm không phẩy , giờ nói chuyện như vậy với Bạch Dật cũng thật bình thường.

Hơn nữa, vừa rồi nàng cũng hiểu được ý tứ của Bạch Dật, đang tự hỏi không biết nên trả lời như thế nào, hiện tại lại có người giải vây, tội gì oán trách.

”Hừ! Thất vương gia người tốt nhất cầu nguyện người vĩnh viễn khỏe mạnh không sinh bệnh, bằng không mấy lão bắt từ ở Thái y viện sẽ tìm đến người gieo xui, nếu ngày nào đó người rơi vào trong tay Bạch mỗ, bảo đảm người càng xui thêm!” Bạch Dật cho tới bây giờ vốn không có chán ghét qua một người nào, bây giờ thì có rồi, không nói đến chuyện hấn (DTL) dám phá hư lần đầu tiên hấn (BD) đối với Nhược Hi gián tiếp thông báo mình sẽ theo đuổi nàng, còn cư nhiên dám vũ nhục công việc vậy thần thánh của hấn (BD), hấn (BD) thật ghét hấn (DTL)!

Nguyên rủa hấn mau sinh bệnh! Nguyên rủa cái miệng của hấn đột nhiên mất! Làm cho hấn khỏi nói những điều thiếu đạo đức như vậy!

Bạch Dật ác độc ở trong lòng nguyên rủa Dạ Thiên Lăng, hoàn toàn quên chính hấn kỳ thật cũng là một cái mở miệng không có đức, hiện tại xuất hiện một tên giống hấn, đây gọi là nòi nào úp vung này!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hôn

Editor : La Mạn Vân Linh

Dạ Thiên Lăng rõ ràng khinh thường nhìn Bạch Dật liếc mắt một cái, lạnh lùng mở miệng, “Không nhọc người lo lắng, bốn vương tin tưởng tuyệt đối sẽ không có ngày đó!”

Hừ, nếu như ngay cả đám lão già Thái y viện kia cũng trị không hết bệnh, vậy hấn trực tiếp rõ ràng chuẩn bị tâm lý chết cho rồi!

”Thất vương gia tới sao không nói một tiếng, ít nhất để Nhược Hi ra cửa nghênh đón a!” Nhược Hi nói nửa thật nửa giả, bởi vì nàng không muốn làm cho Bạch Dật hiểu lầm, cho là mình đang giúp hấn.

”Nhược Hi, cái giá của người càng lúc càng lớn , bốn vương cũng không dám để người tới cửa tiếp đón!” Rõ ràng , Dạ Thiên Lăng cho rằng nàng đang giúp đỡ Bạch Dật.

Ánh mắt của hấn dừng ở trên mặt Nhược Hi cùng Bạch Dật qua lại vòng vo mấy lần, khoảng cách giữa bọn họ trong lúc này đã muốn vượt qua quan hệ đại phu và người bệnh, hơn nữa, nội dung nói chuyện cũng rõ ràng thân thiết hơn, chỉ có Nhược Hi ngu ngốc còn ngây thơ nói tên Bạch Dật là người tốt!

”Thất vương gia thật sự là hay nói giỡn, Nhược Hi nào dám treo giá, nhiều lắm cũng chỉ ngẫu nhiên biểu hiện tâm tình không tốt thôi, chẳng lẽ tâm tình không tốt cũng là một cái tội?” Nhược Hi có chút không rõ hôm nay Dạ Thiên Lăng xảy ra chuyện gì, mùi thuốc súng sao nặng như vậy? Bình thường hấn nói chuyện tuy rằng vẫn vô tâm không phẩy, nhưng đối với nàng vẫn rất tốt.

”Uh, bốn vương cho phép người ở trước mặt ta bày ra tâm tình không tốt.” Dạ Thiên Lăng tựa hồ cảm giác được Nhược Hi tức giận, vội nhanh lấy lòng, hấn chính là xem Bạch Dật không vừa mắt, hấn không thể một cước đem hấn đá ra ngoài, “Đúng rồi, Bạch Dật, người không phải đã xem bệnh xong rồi sao, như thế nào còn ở nơi này làm trở ngại người khác?”

”Hừ, người biết cái gì? Làm một đại phu có trách nhiệm, ta đương nhiên phải lưu lại quan sát một chút bệnh nhân kế tiếp có phản ứng khác hay không nữa. Nhưng thật ra Thất vương gia người nếu không có việc gì thì đừng đứng ở chỗ này tìm xui!” Bạch Dật không chút khách khí đẩy ra Dạ Thiên Lăng đang đứng chắn ngang hấn với Nhược Hi, đứng ở chỗ này gây trở ngại hấn ngắm nàng, đáng giận!

Một Vương gia, một thần y ngay trong Lâm Nguyệt các trình diễn một trận chiến đấu bằng ánh mắt!

Tiểu Đào thật cẩn thận quan sát một chút sắc mặt âm trầm của hai người, lại sợ hai người bọn họ thật sự sẽ đánh nhau, đến lúc đó liên lụy tiểu thư sẽ không tốt, chỉ phải kiên trì tiến lên, “Thất vương gia, Bạch thần y, thỉnh ra bên ngoài dùng trà đi, tiểu thư mệt mỏi.”

Ngụ ý thật rõ ràng, tiểu thư muốn nghỉ ngơi, các người cần phải đi!

Tiểu Lan cũng thông minh từ bên ngoài bê một chậu nước vào, vắt khô khăn mặt cấp Nhục Hi lau tay. Hai người tuy rằng trong lòng không muốn, nhưng gặp tình huống như vậy cũng đành phải rời khỏi.

Dạ Thiên Lăng ở bên ngoài dạo qua một vòng xong, lại lần nữa lộn trở về Lâm Nguyệt các tìm Nhục Hi.

Mà Nhục Hi bởi vì mấy ngày hôm trước vẫn lo lắng Thượng Quan Nhục Ngôn nên không có nghỉ ngơi tốt qua, hôm nay Bạch Dật rốt cuộc đáp ứng đi Phong thành xem ca ca, giờ này có thể yên tâm về phòng ngủ.

Dạ Thiên Lăng hiếm khi nghe lời lưu ở bên ngoài, Tiểu Hương bồi hấn, sau thấy hấn thật sự thật an phận không có làm phiền tiểu thư liền cũng chạy đi làm chuyện của mình. Vừa rồi thấy bọn họ đều rời đi, Tiểu Lan cùng Tiểu Đào đều đến trên đường mua đồ, sớm biết rằng Thất vương gia sẽ quay lại đã kêu các nàng ngày mai mới đi mua, hiện ở bên ngoài chỉ có Tiểu Mai, nhất định ngăn không được hấn.

Dạ Thiên Lăng đợi sau khi Tiểu Hương rời đi trong chốc lát, nhìn bốn phía không có ai, tâm liền trở nên không an phận, hấn thu lại tiếng động vụng trộm đi vào phòng Nhục Hi, thấy Nhục Hi im lặng nhu thuận nằm ở trên giường, nhất thời đem tiểu tâm can của hấn đều mềm hoá thành kẹo đường, hấn nhẹ nhàng mà ngồi xuống cạnh mép giường tham lam nhìn dung nhan lúc ngủ của Nhục Hi, trong lòng vô cùng thỏa mãn.

Ánh mắt hấn dừng lại ở trên cánh môi đỏ hồng của nàng, phảng phất nhớ lại buổi trưa bên hồ sau kia, cái hình ảnh tình cảm hôn mãnh liệt bắn ra bốn phía... Cả người bắt đầu trở nên có chút khô nóng, hầu kết không nghe lời giật giật, hấn bắt buộc tầm mắt mình dời đi chỗ khác, nhưng rất nhanh lại nhện không được dời trở về.

Hô hấp hấn rõ ràng trầm trọng lên, thân mình lần nữa nhích về phía trước, mặt của hấn cũng không tự chủ gần sát Nhục Hi, trong lòng hấn tự nói với mình, chỉ là ngửi hương vị nàng mà thôi. Hấn ngửi được một cổ hương thơm thần nhiên, nhưng không đủ, tim của hấn còn muốn càng nhiều hơn nữa.

Ánh mắt dừng lại trên môi cánh hoa của nàng, rất tương niệm hương vị ngọt ngào trong trí nhớ kia, hấn tự nói với mình, chỉ một chút, một chút mà thôi, hoặc là lại một chút... Môi hấn nhẹ nhàng chiếm hữu cánh môi nàng, lại thật lâu không động.

Nếu Dạ Thiên Lăng lần trước là vì ngây ngô mà lỡ mạng, như vậy lúc này đây, hấn đang lẳng lặng cảm thụ được sự mềm mại trên cánh môi nàng, cuối cùng, môi hấn hé mở, ngậm vào phiến sắc vi mê người ấy, tinh tế mút vào, tinh tế trần trọc.

Của nàng mỗi lần môi động, đều làm cho tim hấn không hiểu rung rung.

Tiểu Hương đi ra ngoài làm việc còn thật sự suy nghĩ, lại cảm thấy như vậy không ổn, dù sao Thất vương gia cùng tiểu thư là nam nữ thụ thụ bất tương thân, vì thế nàng lập tức buông đồ trên tay, một lần nữa trở lại phòng Nhục Hi.

Bên ngoài không có nhìn đến bóng dáng Thất vương gia, nàng thở phào nhẹ nhõm, tưởng hấn không kịp chờ tiểu thư tỉnh lại đã muốn rời đi trước. Nàng nhẹ nhàng đến gần cửa phòng Nhục Hi, muốn nhìn một chút Nhục Hi có ngủ ngon hay không, nhưng không ngờ thấy được một màn làm cho người ta mặt đỏ tim đập, sợ tới mức nàng chạy nhanh bịt miệng, nhẹ nhàng lui ra ngoài.

Thẳng đến nàng đã hoàn toàn chạy xa khỏi viện, nàng mới dám thở phò phò từng ngum từng ngum, trời ạ, lá gan Thất vương gia cũng thật lớn, cư nhiên dám ban ngày ban mặt cưỡng hôn tiểu thư! Tiểu thư đang ngủ, hấn lại lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn mà đục nước béo cò!

Khoan đã, không đúng, tiểu thư tuy rằng tham ngủ, nhưng từ khi đầu nàng biến tốt thì tính cách rất cao, theo đạo lý mà nói, nàng sớm nên đã tỉnh lại mới đúng, nàng là cố ý giả bộ ngủ, không phản kháng?

Tiểu Hương bị ý nghĩ này của mình làm hoảng sợ!

Kỳ thật, Tiểu Hương đoán đúng, Nhục Hi quả thật sớm tỉnh, dưới ánh mắt nóng bỏng của Dạ Thiên Lăng, không tỉnh mới là lạ!

Quan trọng là nàng vẫn không có mở to mắt, mùi hương hoa đào thần nhiên trên người hấn tán ra, không cần mở mắt, nàng vẫn biết là ai. Chẳng qua, mở mắt và không mở mắt khác nhau rất lớn. Mở mắt ra, thì đại biểu nàng phải thật sự đối mặt với quan hệ cùng thái độ của Dạ Thiên Lăng, mà không mở mắt, nàng có thể làm bộ như cái gì cũng không biết...

Bất quá, nàng chợt nhớ tới Dạ Thiên Triệt từng hạ mệnh lệnh không cho phép Dạ Thiên Lăng lại tới Lâm Nguyệt các, xem ra chuyện lần trước bên hồ Dạ Thiên Triệt cũng đã biết, chẳng qua mệnh lệnh này, đối với Dạ Thiên Lăng không có tác dụng.

Không thể không thừa nhận là lúc này nàng quả thật cũng có chút hưởng thụ cái hôn nhu tình của Dạ Thiên Lăng, nhưng hưởng thụ là hưởng thụ, nàng không biết mình có thể vì một cái hôn liền làm rõ quan hệ giữa nàng và hấn, lại càng không nghĩ bởi vậy giao hạnh phúc cả đời mình cho hấn, hấn là soái ca thì sao? Ca ca cũng rất tuần tú, Bạch Dật cũng rất tuần tú, Dạ Thiên Triệt cũng rất tuần tú, nam nhân cổ đại đều rất tuần tú, tóm lại nhất định phải chậm rãi chọn lựa!

Dạ Thiên Lăng tên hỗn đản này, ý tứ gì, làm gì có người nào hôn lâu như vậy còn không buông ra , không cho họ thở nữa sao!

Nếu không nghĩ đây ra quan hệ của bọn họ, nàng cũng chỉ tự tìm cách cứu mình, nàng giật giật lông mi, hơi hơi phát ra giọng mũi muốn tỉnh lại, tựa hồ còn mang theo chút ai oán bị người đánh thức, nếu như hần thông minh, nên hiểu được cái gì gọi là có chừng mực !

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lại Là Một Soái Ca

Editor : La Mạn Văn Linh

Dạ Thiên Lăng dù sao đã làm chuyện xấu nên có chút chột dạ, thấy lông mi Nhược Hi giật giật, cơ hồ là phản xạ có điều kiện liền tự động buông lỏng ra môi Nhược Hi.

Chờ hần hiểu được kỳ thật chính mình một chút cũng không sợ Nhược Hi biết, hơn nữa thập phần chờ mong nàng biết hần hôn trộm nàng, Nhược Hi lại xoay người, lấy tư thế nằm úp sấp để ngủ, làm cho hần không thể nào hôn tiếp.

(Linh : Lăng ca dê q>_

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Tiễn Khách

Editor : La Mạn Văn Linh

”Nhược Hi, ta sẽ nhớ kỹ ngươi.” Tên Trình Phong đại tướng quân vẫn chưa cùng nàng nói chuyện nhiều kia ngay lúc nàng xoay người trong nháy mắt không có quay đầu lại đã nói một câu như vậy, hoàn toàn không để ý đến Dạ Thiên Lăng đã đen mặt bên cạnh.

Nhược Hi cũng không có quay đầu, tốc độ đi còn không kém bao nhiêu so với chạy, hoàn toàn không nhìn thấy một tia nghiêng ngắ> ý cười trên khóe miệng Trình Phong.

Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết thư phòng của Tứ ca căn bản không ở chỗ này, Trình Phong hần cũng không phải chưa từng tới Tứ vương phủ! Cho nên làm Nhược Hi vừa đi xa, Dạ Thiên Lăng lập tức liền hướng Trình Phong mở miệng, “Ngươi hỏi đường làm sao có thể đến nội viện mà hỏi?”

”Ha ha, Tứ vương phủ quá rộng, bản tướng quân nhiều năm qua cũng chưa từng tới nên muốn nhìn nhiều cảnh sắc vương phủ vài lần, không nghĩ lại lạc đường. Đang muốn tìm ai đó hỏi đường nhưng không ngờ sẽ gặp phải vị hôn thê của Tứ vương gia.” Trình Phong thoải mái đáp, tìm lý do thoái thác cho qua, còn có ý đem vài chữ “Vị hôn thê của Tứ vương gia” nhấn mạnh.

Dạ Thiên Lăng hung hăng trừng mắt nhìn Trình Phong nhưng cũng không tiện nói gì khác về thân phận của Nhược Hi. Chẳng qua, tin tưởng lời hần (TP) nói mới là kỳ quái!

Nguyên bản hần (DTL) đối với Trình Phong cũng không có bao nhiêu ý kiến, quan trọng là hôm nay nhìn hần (TP) tựa hồ có hứng thú với Nhược Hi làm hần (DTL) cảm thấy khó chịu, nhất là câu nói sau cùng của hần 'Nhược Hi, ta sẽ nhớ kỹ ngươi' là có ý gì? Bất quá hần cũng không thể biểu hiện ra ngoài, chỉ phải lạnh giọng nói: “Bốn vương gia vừa vặn muốn đi tìm Tứ ca, không bằng ngươi và bốn vương cùng đi qua đó đi!”

”Rất sẵn lòng!” Trình Phong cũng không ngại thái độ của Dạ Thiên Lăng, dù sao tên Dạ Thiên Triệt kia so với hần còn khó chơi hơn!

Chẳng qua, Thượng Quan Nhược Hi? Ta thật sự sẽ nhớ kỹ ngươi, nữ nhân có thể làm cho Dạ Thiên Lăng khản trương như vậy nhất định rất thú vị!

*

Bởi vì Thượng Quan Nhược Ngôn nghe theo đề nghị của Nhược Hi, ở Phong thành đã mở một con sông khác và cùng lúc mở rất nhiều sông nhỏ, phương pháp phân chia này khiến cho hồng thủy được khống chế, rất nhiều quan viên bị phái tới Phong thành đều đang trên đường quay về kinh. Công bộ lập tức liền an nhàn, lại trùng hợp là cuối tháng năm Lễ bộ cũng tạm thời không có chuyện gì bận, thời tiết cũng bắt đầu nóng lên.

Dạ Thiên Lăng càng thêm có cơ xuất nhập Tứ vương phủ thường xuyên, nói đúng hơn một chút là thường xuyên xuất nhập Lâm Nguyệt các trong Tứ

vuông phủ.

Nhược Hi chảy mồ hôi, mỗi lần nhìn ánh mắt hần chan chứa nhu tình nhìn mình và khi hần ở trước mặt mình lúc ẩn lúc hiện, nàng đều cảm thấy thật bất đắc dĩ, còn phải làm bộ như không biết chút gì như bình thường!

”Thất vương gia, làm quan lại rảnh rỗi như người sao? Ca ca ta trước kia sao bận rộn như vậy? Lúc hần chưa đi Phong thành cũng không thấy hần mỗi ngày đến nhìn ta đâu!” Nhược Hi chỉ đành mở miệng hỏi.

Nói thật, nàng tạm thời đối với tên Dạ Thiên Lăng này có chút hảo cảm, nhưng còn chưa đạt tới mức tình yêu nam nữ, bây giờ hần mỗi ngày chạy đến Lâm Nguyệt các, nàng thật sự có điểm ứng phó không nổi.

”A, Nhược Hi, người đây là đang ghét bỏ ta sao?” Dạ Thiên Lăng đối với cách nói của Nhược Hi tương đương miễn cưỡng, lập tức bày ra một bộ dáng ai oán.

”Không phải, người biết thân thể ta không phải được tốt lắm, khi Bạch Dật rời đi đã dặn dò qua ta phải nghỉ ngơi thật tốt. Nhưng người mỗi ngày tới chỗ của ta cấm làm ta như thế nào nghỉ ngơi a!” Nhược Hi lập tức cười tủm tỉm phủ nhận, bất quá cũng cố ý nhắc nhở hần, hần tới nơi này quấy rầy đến việc nghỉ ngơi của nàng!

Khụ khụ... Bất quá thật rõ ràng có chút người đã trải qua thói quen cao cao tại thượng, cho dù là người nào đó đã đem sự tình nói rõ ràng mình bạch rồi nhưng người ta vẫn không hiểu rõ! Huống chi, Dạ Thiên Lăng rõ ràng là nghe hiểu nhưng giờ phút này hần có nghe vậy cũng không đi, còn đùa giỡn vô lại.

”Nhược Hi, người có thể đi nghỉ ngơi, người ngủ trong nội thất (phòng trong), ta ở ngoại thất (phòng ngoài) canh chừng cho người, ta cam đoan sẽ không gây âm ỷ để người ngủ.” Dạ Thiên Lăng hoa đào mắt cười đến mị hoặc mà hơi thâm ý.

Thiệt! Nhược Hi đương nhiên không có xem nhẹ một tia tính kế dưới đáy mắt hần kia!

Đúng vậy, hần chắc chắn sẽ không gây tiếng động mà chỉ dùng miệng hần làm việc thôi! Đến lúc đó chỉ sợ chờ mình vừa ngủ, hần liền chạy vào dùng môi đánh lên nàng!

Hừ, nàng lại không ngốc, thiên hạ nào có nhiều chuyện tiện nghi thế a!

Kỳ thật nàng cũng không phải chán ghét nụ hôn của hần, tương phản còn có chút thích... Nhưng nàng đã nghe nói Bạch Dật sẽ theo nhóm quan viên đầu tiên cùng trở về. Đến lúc đó hần ca ca cũng sẽ về! Nàng nghĩ, ca ca khẳng định sẽ không thích nàng cùng Dạ Thiên Lăng thân thiết như vậy!

”Thất vương gia, ca ca ta khi nào thì trở về?” Nhược Hi ngăn cản hần nói tiếp về vấn đề nghỉ ngơi của nàng.

Dạ Thiên Lăng hơi hơi nhíu mày, ”Nga, bởi vì thân thể hần vẫn chưa hoàn toàn khôi phục nên khả năng phải chờ tới lúc đám quan viên cuối cùng trở về thì mới trở về.”

”A? Thân thể ca ca ta không tốt, không phải càng nên trở về với nhóm quan viên đầu tiên sao?” Nhược Hi nghe vậy cũng không để ý trang phục nữ, thanh âm phát ra hơi lớn.

Dạ Thiên Lăng giật mình một cái, về vấn đề này hần thật sự không biết phải trả lời nàng như thế nào, chuyện trên quan trường hần cũng không tiện tiết lộ nhiều lắm, chỉ biết đây là thánh chỉ do Hoàng đế ca ca vâng trộm ban xuống dưới lệnh cho Thượng Quan Nhược Ngôn ở lại Phong thành thêm vài ngày.

Vài năm gần đây, triều đình thông qua đại lượng tiền tài và nhân lực đến thống trị vùng hồng nạn ngập úng ở Giang Nam nhưng tình hình tai nạn hằng năm chẳng những không được khống chế mà còn càng thêm nghiêm trọng, nhất là lần tai họa xảy ra trong Phong thành vừa rồi, năm trước mới tu sửa đê đập, như thế nào đến năm nay liền dễ dàng bị hồng thủy làm sụp rồi? Rõ ràng chính là công trình bả đậu! Muốn Hoàng Thượng không nghi ngờ cũng khó, cho nên lần này vừa vận lấy lý do thân thể Thượng Quan Nhược Ngôn chưa hồi phục nên âm thầm mệnh lệnh hần điều tra việc này.

”Aiz, sao người không trả lời?” Nhược Hi khoát khoát tay áo, không rõ tên Dạ Thiên Lăng nghĩ cái gì đến nhập thần như thế.

”Nga, nghe nói chủ động muốn ở lại Phong thành là ý của ca ca người.” Dạ Thiên Lăng nhắm mắt trả lời, mỗi khi hần nhìn vào ánh mắt trong suốt của nàng thì hần liền phát hiện mình không có cách nào nói dối.

Nhược Hi âm thầm cười lạnh, Dạ Thiên Lăng này lại bắt đầu lừa dối nàng! Nàng không tin người ca ca đau nàng thương nàng như thế sẽ chủ động đưa ra yêu cầu ở lại Phong thành, hần hần là muốn mau trở về mới đúng.

”Nhược Hi, người...?” Dạ Thiên Lăng không rõ vì sao trên mặt Nhược Hi sẽ lộ vẻ cười trào phúng kia, hần không thích, phi thường không thích!

”Ta bỗng nhiên cảm thấy đề nghị của Bạch Dật rất không tệ, Thất vương gia người thật nên trở về xem nhiều sách một chút.” Nhược Hi bỗng nhiên nói.

”Đừng ở trước mặt ta nhắc tới tên Bạch thần kinh! Có lẽ y thuật hần rất cao, nhưng hần làm người thật sự quá đáng ghét! Người về sau ít cùng hần lui tới đi!” Dạ Thiên Lăng xúc động đến mức nhảy dựng lên, hần rất ghét Bạch Dật, càng chán ghét nghe tên hần phát ra từ miệng Nhược Hi, nàng cư nhiên còn học Bạch Dật bảo hần trở về xem sách nhiều!

”Nga? Bản thân ta cảm thấy Bạch Dật rất tốt, rất có cá tính á!” Nhược Hi buồn cười nhìn Dạ Thiên Lăng.

”Cái gì? Hắn như vậy mà là người tốt? Còn rất có cá tính? Nhục Hi, người sẽ không nhìn lầm chứ?” Dạ Thiên Lăng không dám gạt bừa nhìn nàng.

Nhục Hi không cho là đúng bừa môi, “Vâng, ta không có mắt, bằng không làm sao có thể có một vị bằng hữu như Thất vương gia người đâu!” Nói xong lại lười biếng ách xì 1 cái, “Ta muốn nghỉ ngơi! Tiểu Lan, tiễn khách!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Bóng Người.

Từ khi bị Nhục Hi đuổi đi, Dạ Thiên Lăng liên tục vài ngày đi Lãm Nguyệt các tìm nàng nhưng đều bị cự tuyệt, Dạ Thiên Lăng cũng chỉ đành mang bộ mặt xám xịt trở về “đọc sách”, quả thật là chuyện lạ hiếm có!

Đầu tháng sáu, nhóm quan viên đầu tiên đi chống thủy tai ở Phong thành về tới kinh thành. Buổi chiều ngày hôm sau, Bạch Dật đến tìm Nhục Hi, thuận tiện báo cho nàng tình hình của Thượng Quan Nhục Ngôn.

Vừa chán mạch xong, Bạch Dật chống lại ánh mắt Nhục Hi thì không biết tại sao hô hấp có chút dồn dập lên. Chỉ mỗi hắn biết, khoảng thời gian đi Phong thành hắn rất nhớ nàng, nay chống lại ánh mắt trong suốt của nàng, hắn muốn nói gì cũng đều trở nên không bình tĩnh.

”Rốt cuộc ca ca ta như thế nào rồi?” Nhục Hi cũng nhận thấy được Bạch Dật mất tự nhiên, nhất là khi bị hắn nhìn chăm chăm, lòng nàng không hiểu sao cũng bị biến thành khẩn trương, vì thế vội nhanh nói chuyện phân tán lực chú ý.

Nàng vừa mở miệng, Bạch Dật vốn luôn nhìn nàng cảm thấy tim mình bắt đầu đập mạnh hơn, hắn liền vội vàng ổn định tâm lý, thay một bộ mặt tươi cười bất cần đời, “Người yên tâm, có Bạch thần y ta ở, ca ca ngươi chắc chắn không có việc gì.”

”Nga, vậy thì tốt!” Nhục Hi nghe lời gật gật đầu.

”Bất quá ca ca ngươi dù sao cũng ngâm trong nước thật lâu, khả năng hai năm tới mỗi khi thời tiết lạnh lẽo sẽ có vẻ khó sở.” Bạch Dật vừa thu thập đồ đạc của mình vừa nói.

Nhục Hi đã chuẩn bị sẵn tâm lý cho nên nghe Bạch Dật nói như vậy cũng không có kinh ngạc, dù sao ca ca nàng ngâm nước lâu, lưu lại chút bệnh phong thấp cũng thật bình thường, chỉ cần chậm rãi điều trị vẫn có thể khá hơn.

Bạch Dật thấy nàng không nói lời nào, cho rằng nàng đang lo lắng, vội an ủi nói: “Người không cần lo lắng, ta sẽ nghĩ biện pháp chữa khỏi bệnh cho ca ca ngươi.”

”Uh, ta đương nhiên tin tưởng năng lực và y thuật của Bạch thần y.” Nhục Hi nửa trêu ghẹo nói, có tên Bạch Dật lợi hại này tại, trị liệu tật phong thấp của ca ca cũng không phải chuyện khó khăn.

”Nhận được lời khen ngợi của Nhục Hi tiểu thư, ta đây thật có chút đắc ý vênh váo a!” Thấy Nhục Hi cười, tâm trạng Bạch Dật cũng vui vẻ theo.

Quả nhiên, Nhục Hi bị bộ dạng hắn như thế chọc cho nở nụ cười, bất quá rất nhanh lại hỏi một vấn đề nàng quan tâm nhất, “Ca ca ta có nói khi nào trở về hay không?”

Gặp Nhục Hi hỏi chuyện này, trong lòng Bạch Dật liền không thoải mái, tên Thượng Quan Nhục Ngôn chết tiệt kia dám để Nhục Hi tiếp tục ở lại Tứ vương phủ!

Tuy rằng hắn không ủng hộ cách làm của Thượng Quan Nhục Ngôn nhưng vẫn thật thành thực nhấn dùm lời Thượng Quan Nhục Ngôn nói, “Ca ca ngươi bảo người ở lại Tứ vương phủ thêm vài ngày, đợi mấy hôm nữa hắn trở lại, đến lúc đó hắn sẽ tới đón người về nhà.”

”Uh, cảm ơn người, vất vả người rồi!” Nhục Hi nghe tin ca ca mấy ngày nữa sẽ trở về, cười đến rất vui vẻ, cũng đúng, cách cảm ơn tốt nhất với Bạch Dật chính là nói ra đa tạ và quan tâm hắn.

Bạch Dật một chút cũng không cùng Nhục Hi khách khí, thành thật nói: “Ha ha, chỉ cần trong lòng người biết là được, cũng đừng quên lần này là người nợ ta.”

Nhục Hi cười gật gật đầu, dù sao nàng không có tiền, phòng chừng Bạch Dật cũng sẽ không đòi tiền nàng. Dù sao thì chờ Thượng Quan Nhục Ngôn về, mọi chuyện có hắn lo, nàng có cái gì phải sợ!

*

Nhục Hi ở trên giường lăn qua lộn lại ngủ không được, cuối cùng lặng lẽ đứng dậy một mình ra sân ngắm ánh trăng, nàng ngơ ngác nhìn mặt trăng lấp

lánh trên bầu trời, nhớ đến mới trước đây ở cô nhi viện, nàng thích nhất chính là nghe lão viện trưởng kể chuyện cổ tích trên mặt trăng, nghe nói trên mặt trăng có nàng Hằng Nga rất xinh đẹp, mặt trên còn có một gốc cây đa, mỗi ngày Hằng Nga đều đã ngồi dưới tàng cây đa, sau đó nhìn nhân gian, nhìn người yêu của nàng... Ân, trong lòng nàng còn ôm một con thỏ trắng rất đáng yêu, nghe nói vì bộ dạng Hằng Nga có vẻ giống cà rốt, cho nên tiểu bạch thỏ mới có thể kháng kháng một mực theo nàng như vậy.

Có lẽ là nhìn ánh trăng hơi lâu, ánh mắt có chút đau, nàng vội nhanh thu hồi tầm mắt, nhẹ nhàng dụi dụi con ngươi, khi ánh mắt mở ra một lần nữa lại đột nhiên phát hiện trên mặt đất có bóng người đang đè nặng lên cái bóng của nàng, trong lòng không khỏi hoảng hốt!

Chà nhẽ là gặp được thứ gì không sạch sẽ?

Nhược Hi sợ tới mức không dám cử động, ánh mắt thẳng tắp nhìn bóng dáng trên mặt đất, kỳ quái là bóng đen trên mặt đất đè nặng bóng nàng cũng không có di động nửa phần, lại đứng thêm một lát, nàng thậm chí bắt đầu hoài nghi là nàng hoa mắt, lại bắt đầu dụi dụi con ngươi.

Không đúng, xem ra bóng đen đè nặng bóng dáng mình hẳn là một nam nhân, rốt cuộc là quý hay là người đây?

Nghĩ như vậy, Nhược Hi cảm thấy không còn sợ như vừa rồi, nàng hít sâu một hơi, sau đó đột nhiên xoay người lại, đáng tiếc phía sau không có gì cả, nàng nhìn quanh bốn phía, trong viện trừ bỏ chính nàng cũng chỉ còn lại có cái bóng của nàng.

Ai, chẳng lẽ thật sự là chính mình hoa mắt?

Bất quá nàng dầu gì cũng là người đến từ thế kỷ hai mươi mốt, không nên tin tưởng quỷ thần tồn tại, trong lòng vừa không ngừng an ủi chính mình vừa nghĩ quay về phòng ngủ, dù sao bây giờ là nửa đêm, tâm tình vẫn có chút sợ.

Nàng một bên hướng phòng đi, một bên ánh mắt lại thời khắc chú ý động tĩnh từ bốn phía, không nghĩ đến lại gặp trúng hòn đá nhỏ, lòng bàn chân nhất thời đau xót, toàn bộ thân mình theo cục đá ngã về phía trước, nàng âm thầm kêu rên không tốt, thăm ròi thăm ròi, nhất định sẽ bị ngã rất đau.

Nàng vội vàng nhắm hai mắt lại, nhưng cũng không có cảm nhận được cái gì đau đớn, thân thể nàng rơi vào trong lòng ngực kiên cố mà ấm áp của người nào đó, cả hai mũi đều tràn ngập chậm rãi hương vị nhẹ nhàng khoan khoái chỉ thuộc loại nam nhân, trong đầu không khỏi suy nghĩ, hay là mới vừa rồi không phải chính mình hoa mắt, viện này thật sự có nam nhân tồn tại?

"Ngươi không sao chứ?" Thanh âm Dạ Thiên Triệt truyền đến.

"Ngạch, không có việc gì, cảm ơn Tứ vương gia ra tay tương trợ, bằng không Nhược Hi sẽ xấu mặt." Nhược Hi lấy lại bình tĩnh, mở to mắt hỏi, "Không biết đã trễ thế này, Tứ vương gia vì sao sẽ ở đây?"

Đợi lúc nàng muốn đứng thẳng thất lưng mới hậu tri hậu giác phát hiện mình còn gất gao bị Dạ Thiên Triệt ôm.

"Nga, vừa vặn bốn vương đi ngang qua nơi này, nhìn đến một bóng đen thoát ần thoát hiện nên tới đây xem, sau đó liền trùng hợp nhìn thấy ngươi." Dạ Thiên Triệt cũng chú ý tới tay mình còn đang ôm hông nàng liền buông lỏng tay ra.

Nguyên lai hẳn là đi ngang qua!

Nàng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vì ý nghĩ vừa rồi của mình là sai, cũng vì Dạ Thiên Triệt buông tay ra. Kỳ thật nàng cho rằng chủ nhân của bóng dáng kia chính là Dạ Thiên Triệt, nhưng may mắn không phải hẳn!

Nhược Hi cúi đầu không dám nhìn Dạ Thiên Triệt, hẳn khác Dạ Thiên Lăng, cho nên nàng cũng không dám đối xử với hắn như Dạ Thiên Lăng, tuy rằng đã không còn ghét hắn như trước nhưng đối với Dạ Thiên Triệt, trong thâm tâm nàng vẫn tràn ngập ý đề phòng.

Dạ Thiên Triệt nhìn Nhược Hi, tóc nàng đen nhánh bay tùy ý tán loạn phía bên hông, tóc đằng trước bị nàng cuốn nên có vẻ không rối, nàng cúi thấp đầu, hẳn cũng chỉ có thể nhìn thấy cái gập mũi thanh tú và đôi môi đỏ mọng nhe người, giờ phút này nàng thật sự rất quyến rũ.

"Để ta đưa ngươi trở về phòng đi!" Dạ Thiên Triệt cũng biết lúc này đêm khuya yên tĩnh, cô nam quả nữ đứng chung một chỗ cũng không tốt, hướng chỉ, hẳn rõ ràng biết Nhược Hi không được tự nhiên.

"Không cần, ta tự trở về là tốt rồi!" Nhược Hi cự tuyệt.

Trời biết, cái câu "Để ta đưa ngươi trở về phòng đi" rất dễ làm người ta hiểu lầm a!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ảo Giác

Đáng tiếc, ông trời không muốn cho con người toại nguyện.

Có lẽ là có Dạ Thiên Triệt ở bên cạnh nên Nhưộc Hi bị vây trong một loại trạng thái khẩn trương khó hiểu, tóm lại nàng mới đi tới vài bước thì lại vấp phải một hòn đá nhỏ, hoàn hảo lần này nàng cũng không có xu thế muốn ngã sấp xuống, nhưng ngay khi nàng vừa lao đảo trong nháy mắt, Dạ Thiên Triệt đã đi đến cạnh nàng, vứng vàng đỡ được nàng.

“Vẫn nên để ta đưa người trở về phòng đi.” Thanh âm Dạ Thiên Triệt có sự uy nghiêm khiến người ta không thể cự tuyệt.

Nhưộc Hi gật gật đầu, nếu ý trời như thế, nàng nếu như lại cự tuyệt liền có vẻ quá mức làm kiêu, thật giống như là nàng có ý lấy lùi làm tiến muốn khiến cho hấn chú ý ấy. Dù sao cũng khó có được lúc Dạ Thiên Triệt có lòng tốt như vậy, nàng không thể ngượng ngừng cự tuyệt tiếp.

Trong phòng của nàng cũng không có đốt đèn, chỉ có ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào, mặc dù không sánh bằng ánh sáng của ngọn đèn nhưng cũng có thể thấy rõ ràng mọi thứ trong phòng.

Theo đạo lý mà nói, Dạ Thiên Triệt đưa nàng vào phòng xong liền lập tức rời đi mới đúng, nhưng mãi cho đến khi Nhưộc Hi ngồi xuống ghế, hấn vẫn không có chút ý tứ rời đi, ánh mắt của hấn quét quanh phòng nàng, đây là lần đầu tiên hấn đến phòng nàng, từ trước cho đến bây giờ hấn cũng không biết gian phòng của nàng bố trí nguyên lai đơn sơ như thế.

Khụ khụ... Nhưộc Hi thấy hấn còn đứng, đành phải ra tiếng ám chỉ, “Đa tạ Tứ vương gia đưa Nhưộc Hi trở về phòng!”

Ý là nói, người đã đưa ta về thì Tứ vương gia người cũng có thể rời đi rồi!

Dạ Thiên Triệt đối với lời nàng nói làm như mất diếc tai ngơ, ngược lại quan tâm hỏi nàng: “Muốn ta giúp người đốt đèn hay không?”

“Ngạch, không cần, như thế này cũng có thể nhìn.” Nhưộc Hi suy nghĩ nửa ngày cũng không rõ đêm nay Dạ Thiên Triệt bị sao vậy, hấn có phải kiểu người nhiệt tình như vậy đâu?

Dạ Thiên Triệt đành phải thôi, hấn nghĩ thấy trong không khí mơ hồ có chút khí nóng, ánh mắt vô tình nhìn về phía mặt sau bình phong, không khỏi có chút kỳ quái, giờ phút này đêm dài người tĩnh, nàng còn muốn tắm rửa sao?

Hậu tri hậu giác Dạ Thiên Triệt mới phát hiện, từ khi hấn tiến vào đến bây giờ cư nhiên không có nhìn đến một cái nha hoàn, tiểu thư của các nàng còn chưa có ngủ, các nàng cư nhiên dám chậm trễ không hầu hạ Nhưộc Hi, thật sự là...

Có lẽ hấn hấn là nên phải nhiều vài cái nha hoàn lại đây để nàng (Nhưộc Hi) sai sử.

Kỳ thật Dạ Thiên Triệt không biết từ sau khi Nhưộc Hi xuyên đến, nàng liền vẫn không cho mấy nha hoàn ấy hầu hạ nàng tắm rửa, càng không có thói quen bị các nàng nhìn chăm chăm mình ngủ cho nên nàng đã ra lệnh cho các nha hoàn chỉ cần chuẩn bị cho nàng nước nóng, sau đó cho các nàng tự quay về ngủ.

“Vậy ta về đây.” Ánh mắt Dạ Thiên Triệt nhìn Nhưộc Hi hơn một tia tình tứ hấn chưa phát giác được.

Nhưộc Hi nghe vậy, vội đứng dậy nói, “Nhưộc Hi cung tiễn Tứ vương gia!”

Nhưng Dạ Thiên Triệt vẫn đứng yên như trước, nàng lại ngượng ngừng mở miệng hỏi, chỉ có thể ở trong lòng đoán hấn hôm nay bị động kinh sao?

“Người cần ta gọi người đến hầu hạ người tắm rửa sao?” Dạ Thiên Triệt liếc bình phong một cái, quay đầu nhìn Nhưộc Hi.

“A? Không cần không cần, Nhưộc Hi đã quen tắm một mình.” Nàng rất không muốn có người ở bên cạnh nhìn mình tắm rửa đâu!

Bất quá, thật hiển nhiên, Dạ Thiên Triệt hiểu lầm ý tứ của nàng!

Hừ, quả thế, Nhưộc Hi nhất định là từ nhỏ đã bị mấy nha hoàn kia khi dễ, đến mức mà các nàng ta hiện tại ngay cả tôn ti trật tự cũng không thêm đề ý.

Dạ Thiên Triệt vung ống tay áo rời khỏi phòng Nhưộc Hi, hoàn toàn không ngẫm nghĩ qua chính mình tại sao lại tức giận đến thế!

Đương nhiên, Nhưộc Hi cũng là trăm tư khó giải, hình như nàng cũng không có nói sai cái gì, nhưng nhìn cách hấn phát tay áo rời đi giống như là đang tức giận?

Nàng suy nghĩ một chút, vừa rời ở trong sân đã gặp phải một ít kinh hách nhỏ, nàng quyết định tắm rửa xong đi ngủ, dù sao bây giờ là tháng sáu, thời tiết đã rất nóng, nước lạnh một chút cũng không sao.

Quay lại với Dạ Thiên Triệt, hấn vừa đi ra khỏi Lâm Nguyệt các lại vòng vèo trở về, quyết định ngày mai sẽ phải vài nha hoàn tới hầu hạ Nhưộc Hi, cho nên phải nói trước với nàng một tiếng, làm cho nàng cao hứng vui vẻ.

Nhưng lúc hấn vừa đi tới cửa lại bất chợt dừng chân suy nghĩ, không biết nàng đã ngủ chưa, nếu như nàng đã ngủ, vậy ngày mai lại nói cho nàng cũng

không muộn; nếu như nàng chưa ngủ mình mới có thể đi vào! Nghĩ xong, hần liền nhẹ nhàng dời bước đi tới phía bên ngoài cửa sổ.

Nằm mơ đều không có nghĩ tới sẽ nhìn đến một màn như thế, Nhược Hi đang cời từng cái từng cái y phục trên người, thân thể xinh đẹp, động tác tao nhã, ánh mắt của nàng như nước, da thịt như ngọc, trên mặt luôn treo nụ cười vô ý thức, nhưng nàng hoàn toàn sẽ không biết giờ phút này nàng ngây ngô mê người đến cỡ nào, càng hoàn toàn không biết giờ phút này nàng đang kích thích dây thần kinh của người ngoài cửa sổ.

Đến khi Nhược Hi đã hoàn toàn lỏa thể, Dạ Thiên Triệt cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, hầu kết càng không ngừng lăn lộn cao thấp, hần cảm thấy biểu hiện bây giờ của mình thật dọa người, cái dạng gì mỹ nữ hần chưa từng thấy qua, rất nhiều nữ nhân tranh nhau muốn đoạt lấy cơ hội cời quần áo ở trước mặt hần, hần cũng không thèm liếc mắt một cái, tại sao bây giờ...

Nghĩ nghĩ, hần liền nghiêng đầu, lặng lẽ rời khỏi Lâm Nguyệt các.

Nhược Hi nghi hoặc liếc mắt ra ngoài cửa sổ một cái, kỳ quái, tại sao lại có cảm giác bị người ta nhìn trộm? Nhưng cũng không có người mà!

Nàng chu chu cái miệng nhỏ nhắn, quay người lại liền ôm lấy quần áo sạch sẽ đã chuẩn bị sẵn trên giường, rất nhanh đi vào sau bình phong. Vươn tay thử nhiệt độ nước, tốt quá, nước còn rất ấm.

Nhược Hi nhắm mắt lại bước vào thùng tắm, ngồi xuống bên trong thùng, sắp xếp mớ lộn xộn trong đầu, đầu tiên, nàng rất thắc mắc bóng người trong viện rốt cuộc là ai? Hần vì sao muốn cùng mình gần gũi? Tiếp theo, biểu hiện đêm nay của Dạ Thiên Triệt cũng thật khác thường, hần thật sự chỉ là trùng hợp đi ngang qua sao? Đương nhiên, nàng cảm thấy kỳ thật nàng cũng rất khác thường, bởi vì nàng lại bắt đầu có cảm giác bị người ta nhìn trộm ...

Nàng tự giễu cười cười, có lẽ là chính mình quá mức mệt mỏi nên sinh ra ảo giác, quyết định không tắm nữa, nàng vươn tay chuẩn bị lấy bên cạnh làm khăn mặt, không ngờ nàng vừa vươn tay ra, khăn mặt liền tự động đưa đến trên tay nàng!

Nhược Hi kinh hãi, trái tim mạnh mẽ co rút lại, lần này tuyệt đối không phải nàng bị ảo giác, mà là chân thật tồn tại! Nàng lập tức mở to mắt, vừa nhấc đầu liền đối đầu với một ánh mắt trên tức.

”Trình... Trình...” Nhược Hi mở to hai mắt nhìn, nhìn người trước mắt xuất hiện tương đương không thích hợp.

”Trình Phong.” Trình Phong không thèm để ý mà đem tên người Nhược Hi muốn nói bổ sung đầy đủ, hoặc như là đang tự giới thiệu. Hần lập tức bắt đầu cời quần áo, rất có phong cách muốn cùng nàng tắm!

Nhược Hi thật sự rất sợ hãi, nàng thừa nhận Trình Phong này là mẫu người nàng thích, nàng cũng từng có ý tưởng muốn ăn hết mỹ nam ở cổ đại, nhưng mẫu chốt vấn đề là, nàng còn không có muốn ăn một cái nam nhân mới gặp mặt hai lần, hơn nữa còn là một người nói chuyện không vượt qua qua ba câu!

”Người muốn làm gì?” Nhược Hi nhìn thấy trong mắt hần có ý tứ châm chọc, ngẫm nghĩ, nàng và hần không quen không biết, cũng không có kết quả thù oán nha!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Nhàm Chán!

“Thấy một nam tử tuấn mỹ vô song như bản tướng quân mà người cư nhiên không chảy nước miếng, xem ra bệnh của Nhược Hi tiểu thư đúng là đã khỏi!” Trình Phong vừa nói vừa thoát quần áo.

Không biết có phải ảo giác hay không nhưng Nhược Hi cảm thấy tên Trình Phong trước mắt không giống với lời người bên ngoài nói về hần là người tốt chính trực, ở bên ngoài hần ra vẻ ôn hòa vô hại, trên thực tế thì hần tựa hồ so với Bạch Dật càng thêm ** độc hành, chẳng những không theo lễ thường mà còn không nhìn ánh mắt của thế tục, ít nhất, Bạch Dật cũng sẽ không xuất hiện lúc nàng tắm rửa, lại càng sẽ không cời quần áo ở trước mặt nàng!

Trong nháy mắt, Trình Phong đã cời toàn bộ y phục trên người, chỉ chừa lại có áo sơ mi, bất quá quần áo của cô nhân đều rất mỏng, Nhược Hi nhìn con chim to đột nhiên xông ra của hần, mặt thoáng chốc trở nên đỏ bừng, “Này, người rốt cuộc muốn làm gì?”

Trăm ngàn không cần làm những chuyện như nàng nghĩ nha!

Chắc chắn, bất quá dáng người của hần cũng không tệ nha, không biết về phương diện kia thì sẽ thế nào nha!

Nhược Hi tự YY (tưởng tượng) trong đầu.

”Nga, người không biết là hiện tại mới mặt đỏ đã có chút muộn sao? Vừa rồi nếu người trưng bộ mặt như sói đói nhìn bản tướng quân, bản tướng quân còn nghĩ rằng người không ngại tắm với ta đâu!” Trình Phong cũng không thèm liếc Nhược Hi một cái, xong lại tự nhiên mặc vào quần áo!

"Hừ, ngươi yên tâm, đối với thân thể vẫn chưa này nở hoàn toàn của ngươi, bản tướng quân không có hứng thú!" Trình Phong nói tiếp, "Bản tướng quân tìm ngươi có việc, ta ở bên ngoài chờ ngươi!"

Dựa vào! Mụ nội nó! Nàng thì bị hấn xem hết, hấn cư nhiên còn dám chê thân thể của nàng không tốt!

Mặt Nhược Hi nháy mắt lãnh xuống, nàng hung hăng nhìn chằm chằm bóng lưng Trình Phong, nguyên lai không phải nàng bị ảo giác mà hấn chính là người ở trong sân đề nặng cái bóng nàng!

Nàng vội vàng mặc quần áo tử tế, đi ra gian ngoài, lạnh lùng trừng mắt nhìn Trình Phong, nam nhân thú vị, được tiện nghi mà còn khoe mẽ, dám phê bình đáng người nàng không tốt làm cho nàng khó chịu. Thân thể của nàng ở tuổi này cũng đã xem như tốt, mới chỉ mười sáu tuổi thôi, còn nhiều thời gian để phát triển, hừ, nếu chờ thêm một năm rưỡi nữa, có bản lĩnh ngươi lại đến nhìn lên ta tắm rửa, bảo đảm ngươi nhất định sẽ chảy máu mũi!

Về mặt Trình Phong tựa tiểu phi tiểu nhìn Nhược Hi, không thể không thừa nhận, muội muội Thượng Quan Nhược Ngôn xác thực rất đẹp, dù biểu tình là kinh hoàng, giận người, đơn thuần, lạnh nhạt, thậm chí là hiện đang tức giận, đều dễ dàng có thể làm cho nam nhân yếu thương.

"Trước đây ngươi vì sao muốn giả bộ ngốc?" Trình Phong quả thật rất ngạc nhiên, nàng không phải vẫn thật thích Dạ Thiên Triệt sao? Một khi đã như vậy, vì sao muốn giả ngu? Hấn mới không thêm tin cái lí do đầu bị rút xuống hồ một chút lại đột nhiên trở nên linh quang nha!

Nhược Hi nhìn không được phiêu một cái xem thường, "Trình Đại tướng quân, ngươi không biết là ngươi thật nhầm chán sao! Hơn nửa đêm ẩn vào phòng của ta là vì hỏi cái này? Như vậy ta cho ngươi biết, ta không có làm bộ, trước kia cũng không ngốc, chính là không quá thông minh mà thôi!"

"Nga, nói như vậy, Nhược Hi tiểu thư bây giờ là biến thông minh?" Trình Phong không để ý thái độ của nàng lắm, tương phản thay một bộ biểu tình ngả ngón.

Ai nha, thật chịu không nổi, Nhược Hi cũng không muốn cùng một người xa lạ tán gẫu vào nửa đêm, đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi, "Ngươi rốt cuộc tìm ta có chuyện gì? Nói thẳng đi!"

"Không có chuyện gì thì không thể tới tìm ngươi sao? Ta thấy Dạ Thiên Lăng cũng thường xuyên tới tìm ngươi mà!" Trình Phong nói được tựa hồ là không chút để ý, trên thực tế ánh mắt nhìn chằm chằm vào Nhược Hi, trên khóe miệng còn treo nụ cười xấu xa làm người ta chán ghét.

Nhược Hi trong lòng âm thầm cười lạnh, hấn đây là có ý gì? Đang nói cho nàng, hấn biết rất nhiều chuyện sao? Dạ Thiên Lăng tìm đến nàng đùa thì như thế nào? Vừa rồi không có làm chuyện gì ám muội, cho dù là có, nàng cũng không quan tâm ánh mắt của người khác, lại càng không cần hấn cố ý chạy tới nói cho nàng!

"Trình Phong, ngươi có chuyện liền nói thẳng, đừng quanh co vòng vèo với ta, ta không có tâm tư ngồi nghe ngươi nói lời vô nghĩa!" Nhược Hi không khách khí, dù sao người trước mắt này giao hoạt như hồ ly, chính mình cũng không cần phải ở trước mặt hấn trang phục nữ.

"Bản tướng quân đúng là có rất nhiều lời muốn nói, bất quá giờ không nghĩ nói cho ngươi biết." Trình Phong thập phần vô si nói mập mờ, lại thập phần thẳng thắn cự tuyệt trả lời câu hỏi của Nhược Hi.

"Cũng là như thế, giờ phút này đêm dài yên tĩnh, Nhược Hi không tiện giữ ngươi ở lại, ngươi xin cứ tự nhiên đi đi!" Nhược Hi không nghĩ lại trò chuyện với hấn, hấn thật nhầm chán, nàng còn đang buồn ngủ đâu!

"Nga, thế hả, vậy Nhược Hi tiểu thư cũng không cần đưa bản tướng quân đi ra ngoài." Trình Phong nói năng hùng hồn, giống như là bị Nhược Hi mời đến chơi ấy.

Nhược Hi cố nén ý nghĩ muốn cầm cái ly trà trong tay hất qua, Trình Phong lại long trời lở đất nói một câu, "Nhược Hi, ngươi rất thú vị, bản tướng quân còn có thể tiếp tục tới tìm ngươi ngoạn."

"Ngươi bị bệnh thần kinh à!" Nhược Hi nhìn không được mắng một câu, lại chỉ đưa tới tiếng cười khó hiểu sâu xa của Trình Phong.

*

Lại nói tới Dạ Thiên Triệt, hấn càng ngày càng hoài nghi mình gần nhất có phải hay không đụng quấy, cái chân như có ý thức, đi tới đi lui đều 'Không cần thận' bước đến Lâm Nguyệt các.

Thiên Lăng gần nhất càng không ngừng ra vào Lâm Nguyệt các, Nhược Hi nàng hấn là sẽ không rất buồn mới đúng.

Biết Thượng Quan Nhược Ngôn không có việc gì, Nhược Hi nàng nhất định rất vui vẻ đi.

Gần đây rất ít thấy nàng ra ngoài đi dạo, nàng có phải chán ghét cảnh sắc hậu viện của Tứ vương phủ hay không?

Vài nha hoàn mình phái đi qua đều bị nàng đuổi trở về, đại khái là hoài nghi hấn dụng tâm, nói vậy ẩn tượng về hấn của nàng nhất định rất kém cỏi, khó có lúc đối đãi với nàng tốt, nàng lại còn không lĩnh tình, ngẫm lại đều cảm thấy mình thật nhầm chán.

Bạch Dật hôm nay lại đến khám cho nàng, không biết tình trạng thân thể của nàng như thế nào, nếu nàng ở tại Tứ vương phủ, kia mình hấn nên làm tròn chức trách của chủ nhà một chút nhỉ, tới thăm được không?

Ân, hẳn là đi thăm một chút !

Chẳng qua, hôm nay tựa hồ hơi muộn.

Dạ Thiên Triệt ngẩng đầu nhìn ánh trăng, trong lòng nói thầm có lẽ còn không xem như quá muộn, nàng thật thích một mình ngắm người trong sân, có lẽ giờ phút này nàng còn chưa ngủ cũng nói không chừng.

Nghĩ đến khả năng ấy, chân Dạ Thiên Triệt liền tự động hướng Lâm Nguyệt các đi đến. Từ nhỏ cho tới bây giờ, hẳn chưa từng trải qua cảm giác bức thiết muốn nhìn thấy một người qua như hôm nay, hẳn không muốn cũng không nghĩ sẽ tìm hiểu nguyên nhân, cảm thấy chỉ cần làm theo tâm ý của mình là tốt rồi.

Thật đáng tiếc, trong viện im ắng , cũng không có người, hẳn đi vào, chặt chẽ nhìn chăm chăm cửa phòng Nhưộc Hi, nhìn hồi lâu, xác định Nhưộc Hi sẽ không từ trong phòng đi ra, hẳn mới thất vọng xoay người trở về.

Nhưng chưa đi đến sân cửa, hẳn lại quay đầu đi đến trước cửa phòng Nhưộc Hi, hẳn không biết rốt cuộc bản thân bị làm sao vậy, chỉ biết nếu đã đến đây, cũng không thể chưa gặp nàng liền rời đi!?

Nghĩ như vậy , hẳn hành tẩu nhẹ nhàng, không tiếng động đẩy cửa đi vào. Đến khi nhìn nàng nằm trên giường, hẳn chợt dừng bước lại, hồi tưởng chuyện buổi tối hôm đó, cái hình ảnh tuyệt vời ấy làm cho hẳn nhiệt huyết sôi trào, giống như nếu hẳn tới gần một chút, hình ảnh lại tự động hiện lên.

Rốt cục, Dạ Thiên Triệt lại động chưa nói tới thất vọng, trong phòng đồng dạng im ắng , mạn giường buông xuống, chỉ có tiếng hô hấp nhẹ nhàng đều đều biểu hiện sự đang sau tấm màn che có người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Ta Tối Đón Người Về Nhà

Editor : La Mạn Vân Linh

Dạ Thiên Triệt lặng lẽ nhấc lên màn giường, nhìn Nhưộc Hi đang ngủ say, một lát sau, hẳn phát hiện mình còn chưa muốn rời đi, vì thế liền tới gần mép giường ngồi xuống.

Tư thế ngủ của Nhưộc Hi thật không kém, vừa im lặng vừa quy củ nằm ngửa, một tay ôm bạc bị, ngủ say giống tiểu trư (heo nhỏ), mặt cũng đỏ bừng vô cùng đáng yêu.

Dạ Thiên Triệt không chút suy nghĩ, trực tiếp liền cúi đầu hôn lên hai má nàng, sau đó là cái trán, cuối cùng dừng lại trên đôi môi cánh hoa của nàng, hô hấp ấm áp của nàng liền vang lên bên tai hẳn, hẳn nhắm trướng môi nàng mà hôn xuống, hẳn giống như bị điện giật vội vàng đứng dậy trốn ra khỏi phòng Nhưộc Hi.

Bình tĩnh qua hai ngày, Dạ Thiên Lăng rốt cục được đến sự “tha thứ” của Nhưộc Hi, lâm triều xong, hẳn liền về phủ đem mình sửa soạn từ đầu đến chân một phen, sau đó chạy đến Lâm Nguyệt các Tử vương phủ.

Vừa vặn Bạch Dật đã ở đó, hẳn theo lịch tới bắt mạch cho Nhưộc Hi, kỳ thật hẳn cũng biết thân thể Nhưộc Hi không có bệnh, về phần hẳn vì sao hai ngày ba bữa liền chạy đến tìm Nhưộc Hi bắt mạch, nguyên nhân chỉ sợ cũng chỉ có chính hẳn mới biết được.

Lần trước Dạ Thiên Lăng nói Nhưộc Hi không có mất chộc nàng tức giận, cho nên lần này nhất định phải hảo hảo biểu hiện, đương nhiên, hẳn sẽ không để ý dùng mỹ nam kế, bất quá đáng tiếc, hẳn cũng không có từ trong mắt Nhưộc Hi nhìn đến cái gì nhiệt tình, nhất thời bị đá kích lớn.

Dạ Thiên Lăng cãi vả với Bạch Dật một trận xong, lại lấy lòng nói với Nhưộc Hi tin tức Thượng Quan Nhưộc Ngôn sắp quay về kinh thành, Nhưộc Hi thế này mới đem ánh mắt dừng ở trên người hẳn, làm hại tim hẳn lập tức đập gia tốc, rước lấy sự trào phúng nóng lạnh của Bạch Dật.

Hai nam nhân đều nhìn đôi phương không vừa mắt, chỉ mình Nhưộc Hi bởi vì có bọn họ tự tiếp lẫn nhau mà thỉnh thoảng phát ra tiếng cười khanh khách.

--

Những ngày hao hức chờ mong luôn trôi qua thật nhanh, đêm ấy có một đám quan viên trở lại kinh thành, Thượng Quan Nhưộc Ngôn rốt cục cũng đã trở lại, đương nhiên hẳn vừa về đến đã lập tức bị triệu kiến tiến cung.

Bởi vì chuyện chống lũ cứu tế, Thượng Quan Nhưộc Ngôn lập công lớn, hơn nữa lại lấy tốc độ nhanh nhất điều tra ra một đám quan viên tham ô tiền bạc cứu tế nên được phá cách tấn chức làm Thừa tướng trẻ tuổi nhất từ xưa đến nay.

Nhưộc Hi sớm liền thu thập xong tất cả, chỉ chờ tý nữa đi chào từ biệt Dạ Thiên Triệt là nàng có thể về nhà, nàng đã muốn không kịp đợi Thượng Quan

Nhược Ngôn tới đón , dù sao có bốn vị nha hoàn Đào Lan Mai Hương ở, nàng cùng các nàng trở về cũng giống nhau.

Mắt thấy đã sắp đến giữa trưa, Dạ Thiên Triệt hẳn là đã trở về đi? Nàng đang muốn đi tìm Dạ Thiên Triệt chào từ biệt, chợt nghe bên ngoài có một trận thanh âm ầm ỹ, mơ hồ còn nghe được tiếng khóc của nha hoàn, xảy ra chuyện gì sao?

Nhược Hi trong lòng căng thẳng, liền vọt ra, trong viện đã đứng rất nhiều người, hai huynh đệ Dạ Thiên Triệt và Dạ Thiên Lăng đều ở đó, bốn cái nha hoàn của nàng cũng ở, quan trọng là Tiểu Mai cùng Tiểu Hương đều đang vụng trộm lau nước mắt.

Dạ Thiên Lăng thấy Nhược Hi đi ra, liền lập tức tiến lên vài bước, trong giọng nói có hương vị lấy lòng khó có thể che giấu, “Nhược Hi, người xem ai đã trở lại này!?”

Nhược Hi tựa hồ giống như không có nhìn thấy Dạ Thiên Lăng, ánh mắt nàng từ đầu đến cuối vẫn ngắm Thượng Quan Nhược Ngôn, hần gầy, làn da cũng bị phơi nắng thành đen, bất quá vẫn khó nén khí chất dịu dàng như ngọc của hắn.

“Nhược Hi, ta tới đón người về nhà.” Thượng Quan Nhược Ngôn không hề động, chỉ dịu dàng như nước nhìn nàng.

“Ca ca!” Không biết vì sao cái mũi đau xót, Nhược Hi trực tiếp chạy vội tới, nhào vào trong lòng Thượng Quan Nhược Ngôn.

Nàng nhào tới rất mạnh, thân mình Thượng Quan Nhược Ngôn đứng không vững lao đảo lui về phía sau vài bước.

“Ca ca, người như thế nào?” Nhược Hi hoảng sợ, vội vàng lấy tay ôm lấy thắt lưng Thượng Quan Nhược Ngôn muốn đem hắn kéo trở về, nhưng khí lực của nàng làm sao kéo được Thượng Quan Nhược Ngôn cao hơn nàng một cái đầu, nhưng nàng lại không buông tay, cuối cùng thế nhưng theo Thượng Quan Nhược Ngôn ngã về sau.

May mắn, Dạ Thiên Triệt vốn đứng ở bên cạnh Thượng Quan Nhược Ngôn, hắn duỗi tay ra liền đỡ được Thượng Quan Nhược Ngôn và Nhược Hi, sau đó ba người lấy một loại tư thế cực kỳ quái dị ôm nhau.

“Cẩn thận một chút.” Một đạo thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên bên tai Nhược Hi.

Nhược Hi nâng mắt, vừa vận vọng vào đôi mắt thâm thúy của Dạ Thiên Triệt, mặt của hắn quá cứng nhắc chặt chẽ, làm cho người ta cảm giác lạnh như băng, nàng thật không thích.

“Nhược Hi, người làm cái gì vậy? Ca ca người vẫn chưa khôi phục hết toàn bộ, người dùng sức phác qua như thế, hắn có thể không ngã xuống sao ?!” Cũng không biết vì sao, Dạ Thiên Lăng cảm thấy hình ảnh bọn họ ôm nhau cực kỳ chói mắt, hắn tiến lên trước kéo Nhược Hi từ trong lòng Thượng Quan Nhược Ngôn ra, sau đó, lại hô một câu, “Còn không mau đi chuyển ghế dựa đến!”

Nhược Hi lúc này mới nhìn đến nguyên lai rất nhiều người đang đứng trong viện, lập tức đã có người đưa đến ghế dựa, có chút ngượng ngùng cười cười với Thượng Quan Nhược Ngôn, sau đó lại hướng Dạ Thiên Lăng phun ra phần lưỡi, nhu thuận đứng.

Dạ Thiên Lăng trực tiếp không nhìn ánh mắt giết người của Dạ Thiên Triệt và Thượng Quan Nhược Ngôn, từ khi hắn tiến lên lôi Nhược Hi ra, tay hắn vẫn không có rời khỏi bả vai Nhược Hi, như là có ý tuyên bố cho mọi người cái gì đó.

Nhược Hi tâm tình tốt, cũng không có phát hiện động tác nhỏ cùng tâm tư của Dạ Thiên Lăng, thẳng đến trong lúc vô ý giao nhau với ánh mắt lạnh như băng của Dạ Thiên Triệt, nàng mới hậu tri hậu giác phát hiện tay Dạ Thiên Lăng đặt ở trên vai nàng.

Trong viện rất nhiều quan viên đều đến nhìn bệ Vương gia cùng Thượng Quan Thừa tướng mới nhậm chức, cuối cùng ăn cơm trưa ở Tứ vương phủ vô cùng náo nhiệt, xong Thượng Quan Nhược Ngôn mới dùng cỗ kiệu đưa Nhược Hi về nhà.

Dọc theo đường đi, Thượng Quan Nhược Ngôn đều mỉm cười nhìn Nhược Hi lú lú, từ biệt bốn tháng, hắn phát hiện muội muội càng hấp dẫn hơn so với trước kia, cũng càng thêm sáng sủa hoạt bát như lúc nhỏ.

Thượng Quan phủ vốn tẻ nhạt buồn hiu cũng bởi vì Thượng Quan Nhược Ngôn thăng chức mà trở nên náo nhiệt hơn, vô luận là hư tình giả ý ân cần thăm hỏi vẫn là đến tặng lễ, tóm lại, có không ít quan viên đều đến chúc mừng Thượng Quan Nhược Ngôn.

Lúc đầu, Thượng Quan Nhược Ngôn còn có tâm tình cảm tạ bọn họ, sau thì rõ ràng đóng cửa từ chối tiếp khách, nói là muốn tĩnh dưỡng thân thể thật tốt, dù sao Hoàng Thượng cũng đã hạ ý chỉ chấp thuận Thượng Quan Nhược Ngôn hoàn toàn khôi phục thân thể mới vào triều.

Nhược Hi giống lúc nhỏ làm cho Thượng Quan Nhược Ngôn cảm thấy thật vui mừng, hơn nữa hắn lại lên làm Thừa tướng, cho nên hắn phải ra nhiều người tìm nể thân Nhược Hi hơn so với trước, bất quá vẫn không có tin tức gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dục Đồ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Không Khí Quái Dị

Editor : La Mạn Văn Linh

Gần cuối tháng sáu, thời tiết đã thật nóng bức.

Trong Di Nhã Uyển, Thượng Quan Nhựt Ngôn không ngừng dùng khăn mặt lau mồ hôi, thời tiết vốn rất nóng, hơn nữa vừa rồi lại còn dùng nước nóng ngâm chân, kết quả ai cũng biết. Bất quá, đây là phương pháp mới nhất Bạch Dật nghiên cứu ra, nghe nói mỗi ngày đều ngâm thì thân thể hẳn (TQNN) sẽ tốt nhanh hơn, Nhựt Hi nghe xong liền mỗi ngày đêm một chậu nước ấm tới cho hẳn(TQNN) phao.

Tiểu Hương đứng bên cạnh thấy thế liền lấy cây quạt muốn quạt cho Thượng Quan Nhựt Ngôn mát thì lại bị Nhựt Hi ngăn trở.

”Tiểu Hương, ngươi đừng quạt, ca của ta vừa mới chảy mồ hôi đầy người, hiện tại ngươi quạt gió cho hẳn, hẳn sẽ bị cảm lạnh !” Nhựt Hi vừa chỉ huy Tiểu Mai đem toàn bộ cửa sổ trong phòng mở ra vừa cười hi hi nói, “Tiểu Hương, hay ngươi quạt cho ta đi, ta nóng.”

”Tiểu thư a, thiếu gia mỗi ngày đều chảy nhiều mồ hôi như vậy, có thể tổn thương thân thể hay không a?” Tiểu Hương nghe lời cầm cây quạt quạt cho Nhựt Hi, đồng thời hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

”Yên tâm đi, sẽ không, ngươi đã quên Bạch thần y nói gì sao, ca của ta hẳn do ngâm trong nước lâu, chảy mồ hôi nhiều rất tốt đối với thân thể hẳn, có thể đem bệnh trong cơ thể hẳn mau chóng bài xuất ra ngoài.” Nhựt Hi nói xong lại bảo Thượng Quan Nhựt Ngôn đem chân đặt ở trên ghế.

”Nhựt Hi, ta không yếu ớt như thế!” Thượng Quan Nhựt Ngôn bắt đầu lau mồ hôi, thật sự nóng quá a!

”Thiết, không yếu ớt thì sẽ không dễ mình muốn biến thành như vậy!” Nhựt Hi một bên thầm oán , một bên sẵn quần Thượng Quan Nhựt Ngôn lên.

”Đừng, Nhựt Hi, việc này giao cho nha hoàn làm là được.” Thượng Quan Nhựt Ngôn nhìn Nhựt Hi ngồi ngay ngắn ở trên ghế, bàn tay trắng nõn đang nắm chân của hẳn, trong lòng thật có một loại cảm giác quái dị nói không nên lời.

”Ca, đây là do Bạch Dật nói, mỗi ngày phải ỉn như vậy, đến lúc thời tiết chuyển lạnh ngươi sẽ không đau nhức khổ cực. Còn nữa, nha hoàn có thể làm được tốt như ta sao!” Nhựt Hi tự mình không cảm thấy không có cái gì không ổn, tương phản, nằng vì mát xa cho hẳn đã phải cắt hết móng tay, hy sinh rất lớn luôn!

Nhìn trên trán Nhựt Hi không ngừng toát mồ hôi, Thượng Quan Nhựt Ngôn đau lòng không thôi, “Nhựt Hi, hại ngươi lo lắng.”

Nhựt Hi dùng tay áo lau mồ hôi trên trán, cười nói: “Ai nha, ca, trước kia đều là ngươi lo lắng cho ta, hiện tại khó có được một lần ta có thể vì ngươi làm chút chuyện, ta rất vui vẻ.”

Từ sau khi trở về Thượng Quan phủ, Nhựt Hi dùng phần lớn thời gian đều đứng ở Di Nhã Uyển cùng Thượng Quan Nhựt Ngôn, thậm chí ngay cả ăn cơm cũng ăn ở đây, bởi vì trong phủ không có trường bối (người lớn), bọn họ lại là huynh muội, cho nên cũng không thấy có gì không ổn, bọn nha hoàn cũng không cảm thấy có gì không ổn.

Bình thường, các nàng đều nhìn Nhựt Hi mát xa cho Thượng Quan Nhựt Ngôn xong sẽ nằm trên nhuyễn tháp một bên ngủ, thậm chí khoa trương hơn là nằng một bên mát xa cho Thượng Quan Nhựt Ngôn một bên đem đầu gối gả gối gác trên đùi hẳn, không có biện pháp, trời nóng rất dễ dàng khiến người ta mệt rã rời, khi đó Thượng Quan Nhựt Ngôn luôn thật cẩn thận ấm nằng lên giường ngủ.

Từ khi Nhựt Hi trở lại Thượng Quan phủ, Dạ Thiên Lăng liền dùng thời gian đi Tứ vương phủ chuyển qua Thượng Quan phủ, về công về tư, hẳn đường đường là Thất vương gia, Thượng Quan phủ không ai dám ngăn đón hẳn.

Đương nhiên, hẳn cũng không phải tới thăm Thượng Quan Nhựt Ngôn , mỗi lần đều lấy có công chuyện, thực tế là gặp Nhựt Hi.

Đêm nay, Thiên Lăng né tránh Tiểu Đào và Tiểu Lan ngủ gả gối gác cạnh giữ bên ngoài, trực tiếp xông vào phòng Thượng Quan Nhựt Ngôn thì vừa vặn nhìn đến cảnh tượng Nhựt Hi ôm chân Thượng Quan Nhựt Ngôn ngủ mơ mơ màng màng, Thượng Quan Nhựt Ngôn vẻ mặt sùng nịch nhìn Nhựt Hi, còn sử dụng ngón tay đem mấy sợi tóc có chút hỗn độn của Nhựt Hi vén đến sau tai.

Dạ Thiên Lăng như là bị sét đánh trúng, ngực giống như bị người ta đánh một quyền, loại cảm giác vừa buồn vừa đau này hẳn không có cách nào khác để hình dung, chỉ cảm thấy hình ảnh trước mắt thật quý dị, hiển nhiên là đối với động tác vô cùng thân thiết của huynh muội bọn họ không thể lý giải, cũng thấp phẫn chán ghét!

Thượng Quan Nhựt Ngôn ngẩng đầu nhìn thấy Dạ Thiên Lăng đột nhiên xâm nhập, ngón tay đặt ở bên môi làm động tác chó có lên tiếng.

”Sao không cho nằng ngủ thoải mái chút?!” Dạ Thiên Lăng rất nhanh tiến lên, đem Nhựt Hi tựa vào trên đùi Thượng Quan Nhựt Ngôn ngủ ôm lên, trực tiếp muốn đem Nhựt Hi ôm trở về Di Thúy Uyển của nằng, bởi vì hẳn sợ hãi ở lâu 1 phút, hẳn sẽ nhịn không được đấm Thượng Quan Nhựt Ngôn.

Nhựt Hi động dậy, hai mắt lại chuẩn bị tiếp tục ngủ.

Một bên Thượng Quan Nhựt Ngôn nhìn xem khóe miệng run rẩy , nhìn thật lâu mới không có cười đi ra.

”Xi!” Nhưng Tiểu Hương từ bên ngoài bung trà vào cũng không có định lực nhẩn tốt như thiếu gia, thấy một màn như vậy cười lớn ra tiếng.

Dạ Thiên Lăng nhìn gương mặt nhẩn cười của Thượng Quan Nhược Ngôn, lại nhìn nhìn Tiểu Hương đang cười, có chút xấu hổ, hình như mặt mũi của Thất vương gia hấn trước mặt Nhược Hi tựa hồ càng ngày càng không đáng giá tiền, về sau còn như thế nào duy trì uy nghiêm trước mặt người ngoài a!

Nghe được tiếng cười của Tiểu Hương, Nhược Hi mới phát hiện nguyên lai không phải nằm mơ, vội ngồi dậy, nhưng do vì bị người đánh thức, tâm tình cực độ khó chịu, mở miệng liền hỏi: “Dạ Thiên Lăng, ngươi tại sao lại đến đây?”

Dạ Thiên Lăng xấu hổ đứng thẳng thân thể, tùy tiện lấy lý do, “Ta đến xem thân thể Thượng Quan Thừa tướng có tốt lên hay không, khi nào thì có thể vào triều, Hoàng Thượng rất quan tâm hấn.”

Nhược Hi khinh thường nhìn hấn (DTL), cũng biết hấn đang bịa chuyện, không kiên nhẫn nói: “Không phải ngày hôm qua ngươi mới đến xem qua sao!”

”Kệ ta, ngươi mỗi ngày vất vả giúp hấn mát xa như vậy, ta chẳng qua chỉ là đến xem có tiến triển gì không thôi!” Dạ Thiên Lăng bây giờ đã đạt đến trình độ nói dối mặt không đỏ khí không suyễn, thuận miệng có thể xả ra một đồng lý do.

Nhược Hi dụi dụi mắt, muốn tận lực làm cho đầu thanh tỉnh chút, rõ ràng ngồi vào bàn bên cạnh uống trà.

Dạ Thiên Lăng không để ý đến thái độ của nàng, si ngốc nhìn mặt nghiêng của Nhược Hi, ngay cả mặt nghiêng đều mê người như vậy, khó trách hấn luôn luôn quên không được cái chân mình, mỗi ngày chạy tới Thượng Quan phủ báo danh.

Thượng Quan Nhược Ngôn thấy ánh mắt Dạ Thiên Lăng nhìn Nhược Hi quá mức nóng cháy trong lòng không hồn giận, muối muối rất đẹp, hấn đã sớm biết, nhưng Dạ Thiên Lăng này cũng không thể tưởng một ngum nuốt rặng Nhược Hi đi! Lại nói hiện tại Nhược Hi vẫn là vị hôn thê trên danh nghĩa của Dạ Thiên Triệt, Tứ vương tử tương lai của hấn, hơn nữa, tốt xấu cũng còn có người làm ca ca là hấn ở bên cạnh nhìn đầu!

Tiểu Hương thật biết sát ngôn quan sắc, lập tức liền đã phát hiện không khí quái dị trong phòng, ra tiếng nhắc nhở nói: “Thất vương gia, thỉnh dùng trà.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Câu Dẫn Nàng?

Editor: La Mạn Vân Linh

Cũng không biết do da mặt Dạ Thiên Lăng đặc biệt dày hay là vì hấn căn bản nghe không rõ thâm ý trong lời nói, cũng hoặc là đối với những điều hấn không muốn nghe đến đều được tự động xem nhẹ, càng hoặc là hấn nhìn Nhược Hi rất chuyên chú, căn bản nghe không được lời Tiểu Hương nói, tóm lại, hấn vẫn ngồi không nhúc nhích si ngốc nhìn.

Thượng Quan Nhược Ngôn nổi giận, hấn đi đến trước mặt Dạ Thiên Lăng cản trở ánh mắt hấn nhìn Nhược Hi, lạnh lùng nói câu: “Thất vương gia, thỉnh dùng trà!”

”Nga, hảo!” Dạ Thiên Lăng thế này mới bỏ được thu hồi ánh mắt, có chút lấy lòng hỏi: “Nhược Ngôn, nghe nói ngươi gần nhất luôn luôn phái người đi tìm mẫu thân Nhược Hi, căn bản vương hồ trợ sao?”

Dạ Thiên Lăng trong lời nói thành công hấp dẫn Nhược Hi, nàng tò mò nhìn Thượng Quan Nhược Ngôn, hấn luôn luôn phái người tìm mẫu thân?

”Đây là việc nhà hạ quan, không nhọc Vương gia lo lắng!” Thượng Quan Nhược Ngôn bày ra một bộ cự người ngàn dặm, Nhược Hi cũng không hứng thú dời ánh mắt đi chỗ khác.

Dạ Thiên Lăng âm thầm phẫn nộ, hừ, nếu như không phải vì Nhược Hi là muối muối của ngươi, ta mới mặc kệ ngươi! Bất quá, kỳ thật hiện tại vấn đề Dạ Thiên Lăng quan tâm nhất là Nhược Hi khi nào thì có thể giải trừ hôn ước với Tứ vương tử huynh, hấn đang cân nhắc nếu Nhược Hi giải trừ hôn ước thì hấn liền lập tức đến Thượng Quan phủ cầu hôn, giờ khắc này hấn rõ ràng hiểu được, hấn tưởng muốn nàng, chỉ cần nàng!

Nhưng Thượng Quan Nhược Ngôn đã trở về nhiều ngày, chuyện giải trừ hôn ước vẫn chậm chạp không nói, trong lòng hấn thực vội, nhưng lại không tốt thúc giục, càng ngưng ngưng hỏi cái loại vấn đề này, y theo lập trường hiện tại của hấn là không có tư cách hỏi vấn đề đó.

Kỳ thật, không phải Thượng Quan Nhược Ngôn không đi tìm Dạ Thiên Triệt nói mà là mỗi lần đều bị Dạ Thiên Triệt tìm có bỏ qua đề tài, cho nên sự tình đến bây giờ vẫn không giải quyết được gì, mẫu thân Nhược Hi không ở, người làm đại ca như hấn cũng không thể hoàn toàn nắm trong tay chuyện hôn nhân đại sự của Nhược Hi, cho nên hấn mới sẽ phái ra nhiều người hơn so với dĩ vãng tìm kiếm mẫu thân Nhược Hi, nếu như mẫu thân Nhược Hi ra mặt muốn giải trừ hôn ước, cho dù hấn (DTT) có là Tứ vương tử đi nữa cũng không tới phiên hấn (DTT) không đáp ứng.

Mới đó đã vào đầu tháng bảy, thân thể Thượng Quan Nhược Ngôn cũng khôi phục rất nhiều, mỗi ngày đều đi vào triều sớm, lại vừa mới tấn chức, một đống lớn công việc cần giải quyết, Nhược Hi cũng không thể lại đi kè cận hần.

Hôm nay Nhược Hi không có việc gì, kêu nha hoàn cho nàng đưa đến một chuỗi đàn cổ, nàng trước kia cũng học qua đàn cổ, khi đó trường học mở cuộc thi, người đạt giải nhất sẽ nhận có một ngàn nhân dân tệ làm tiền thưởng khi đó nàng thực chăm chỉ đi học, kết quả đương nhiên là như nguyện lấy được giải quán quân.

Lúc cầm đàn đến, nàng lại phát hiện kỳ thật chính mình cũng không muốn đàn, bất quá nếu cũng đã đưa đến, dù sao cũng nhàn rồi nên nàng đặt mười ngón tùy ý lên trên cầm huyền đánh ra tạp âm, dù sao trong viện này chỉ có bốn nha hoàn, nàng cũng không quan tâm các nàng chê cười nàng.

Ha ha, từng trận ma âm lọt vào tai, Nhược Hi cảm giác tâm tình tốt hơn nhiều, càng thêm ra sức chế tạo tạp âm, trong lòng âm thầm may mắn ca ca phải tới thư phòng, không có ở Di Nhã uyển, bằng không nhất định là nghe được vì Di Nhã uyển chỉ cách viện của nàng 1 bức tường.

“Tiểu thư, đừng đàn nữa, Tứ vương gia đến thăm người.” Tiểu Đào chạy từ bên ngoài vào nói.

“Uh, đã biết.” Nhược Hi cũng không ngẩng đầu lên, lá gan của tên Dạ Thiên Lăng này càng lúc càng lớn, mỗi ngày đều chạy đến tìm nàng chơi, cho dù nàng mặt lạnh đối với hần, nhiều lắm cũng chỉ cách một ngày, sau đó hần lại tới đây tìm nàng, tục ngữ nói không nên đánh khuôn mặt người đang cười, lời này không sai, nàng phát hiện càng ngày nàng càng thói quen có sự tồn tại của Dạ Thiên Lăng, nếu như không có hần, nàng ở trong này thật đúng là buồn chết!

Bất quá nàng hôm nay tâm tình không tốt, nếu Dạ Thiên Lăng chủ động đưa lên cửa cho nàng tiêu khiển, nàng kia cũng không cần khách khí mới được, bỗng nhiên 1 ý nghĩ chợt loé qua, đúng rồi, chính là bài hát đó, bảo đảm hần nghe xong trong vòng mười giây sau dư âm vẫn còn bên tai! Nhược Hi sửa đổi cách đàn, ngồi thật ngay ngắn đàn lên thủ thần khúc kia, vừa nghĩ đến sắc mặt của Dạ Thiên Lăng, khóe miệng tà ác loan lên, sau đó bắt đầu màn biểu diễn miễn phí: Aaaaaa aaaaaa oooooooooo ~~~~~ ~

Tiểu Đào che lỗ tai mang Dạ Thiên Triệt tiến vào, “Tiểu thư, Tứ vương gia đến đây!” Nàng mắt nhìn Nhược Hi đầu cũng chưa nâng mà há miệng thờ dốt, kỳ thật nàng rất muốn nhắc nhở tiểu thư không cần hát nữa.

Tuy rằng bởi vì lúc trước ở Tứ vương phủ tiểu thư không được chào đón, nàng từng ghi hận qua Tứ vương gia không biết quý trọng tiểu thư, nhưng nay Tứ vương gia không đồng ý giải trừ hôn ước, vậy hần hiện tại chính là cô gia tương lai, tiểu thư như thế nào còn không chịu dừng lại, chẳng lẽ nàng (TQNH) thật sự không biết nàng (TQNH) hát rất khó nghe sao?

Kỳ thật Dạ Thiên Triệt mới tiến sân cũng đã nghe được tiếng “quỷ kêu” phát ra từ viện Nhược Hi, nay đứng ở cửa phòng nhìn nàng đang biểu diễn vui vẻ hần không khỏi nhẹ nhàng nhúm mi, cái dạng này Nhược Hi, hần thật sự rất không thích!

Nhược Hi hát xong, vừa lòng ngẩng đầu nhìn bóng dáng cao lớn ở cửa, cũng không tệ lắm a, cư nhiên không bị thủ thần khúc này dọa chạy, nhưng không ngờ nhìn đến là gương mặt lạnh lùng của Dạ Thiên Triệt.

“Di, tại sao là người a!” Nhược Hi trăm triệu thật không ngờ đứng ở cửa dĩ nhiên là Dạ Thiên Triệt, bình thường đều là Dạ Thiên Lăng chạy tới chỗ nàng, cho nên vừa rồi Tiểu Đào nói cái gì một vị Vương gia đến đây, nàng liền trực tiếp cho rằng là Dạ Thiên Lăng.

Chẳng qua, Dạ Thiên Triệt tại sao tới nơi này? Nghĩ đến chính mình vừa rồi khoa trương xướng pháp, Nhược Hi trong lòng có chút ngượng ngùng, này thật sự không thể trách nàng, người nàng muốn hù dọa là Dạ Thiên Lăng, không phải hần! Nếu như biết là hần, nàng nhất định sẽ không như vậy! Cũng không biết vì sao, cứ việc cho dù nàng không thích hần, nhưng cũng không muốn làm cho hần ở trong lòng khinh thường chính mình.

“Bằng không, Hi Hi cho rằng là ai?” Dạ Thiên Triệt hướng bên trong đi vài bước, trong lòng dâng lên một tia không hòa giận, hần chỉ biết nàng vừa rồi nhất định cho rằng hần là Thiên Lăng, cho nên mới sẽ không kiêng nể gì “Khuyên tình biểu diễn” như vậy, chẳng nhẽ hai người bọn họ (TQNH + DTL) thân đến thế sao? Nói như thế nào thì nàng bây giờ còn là người có hôn ước nha!

“Nhược Hi gặp qua Tứ vương gia!” Nhược Hi tự động xem nhẹ câu hỏi của Dạ Thiên Triệt, càng tự động xem nhẹ cách gọi vô cùng thân thiết từ hần, cái gì Hi Hi, làm như nàng với hần rất thân mật hay sao á!

Tiểu Đào bưng trà vào xong liền đi ra ngoài, nhìn về mặt Tứ vương gia gần như lãnh khốc vô tình, nàng 1 phút cũng không muốn đứng ở trong phòng tiểu thư.

Nhược Hi rót một chén trà cho Dạ Thiên Triệt, không biết vì sao, ở trước mặt của hần, nàng cũng không cách nào xử sự tùy ý được giống như đối với Dạ Thiên Lăng, nếu là Dạ Thiên Lăng ở, nàng cũng không cần tự mình rót trà!

Nàng thật không rõ tại sao Dạ Thiên Triệt đến Thượng Quan phủ không đi thư phòng gặp ca ca mà tới phòng làm cái gì, hại nàng còn phải tiếp đón hần!

Dạ Thiên Triệt nhìn về mặt Nhược Hi không vui vẻ, bỗng nhiên tâm tình tốt hơn nhiều, hừ, nàng làm cho hần không vui, vậy hần cũng muốn làm cho nàng không vừa lòng đẹp ý, “Hi Hi, người vừa rồi là chuẩn bị trêu cợt ai đó?”

“Tứ vương gia vẫn nên gọi ta là Nhược Hi đi, dễ nghe hơn.” Nhược Hi kỳ thật rất muốn nói chúng ta không quen không biết, người uống trà nhanh rồi biến đi!

“Ta cảm thấy kêu Hi Hi rất thích hợp, tỏ rõ quan hệ thân mật giữa chúng ta, người nghĩ đúng không?” Dạ Thiên Triệt bỗng nhiên đề sát mặt vào nàng, hơi

thở cực nóng phun lên trên mặt nàng.

”A?” Nhưộc Hi có chút phản ứng không kịp, nàng không rõ hôm nay Dạ Thiên Triệt làm sao có thể có một loại lưu manh khí chất, tầm mắt không tự chủ được dời về phía mặt Dạ Thiên Triệt, kết quả vọng vào một đôi con ngươi thâm như hàn đàm trong, không giống lạnh như băng bình thường mà tựa hồ... như đang quyến rũ nàng?!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Người Nói Ta Muốn Làm Gì?!

Editor: La Mạn Vân Linh

Nhìn biểu tình của Nhưộc Hi, Dạ Thiên Triệt thật vừa lòng, còn nói thêm: “Hi Hi, ngươi rót trà quá chén rồi kia.”

”Nga, ngượng ngùng a!” Nhưộc Hi lấy lại tinh thần, chút không vì biểu hiện háo sắc vừa rồi của mình mà cảm giác ngượng ngùng, càng nghe không rõ ý tứ trong lời nói của Dạ Thiên Triệt.

Dạ Thiên Triệt nhìn Nhưộc Hi không có động tác khác, không khỏi có chút tròn tròn mắt. Thời tiết nóng bức, hân vừa rồi đi dạo bên ngoài một vòng mới đến Thượng Quan phủ thăm nàng, miệng đúng thật vô cùng khát nước, hân cho rằng hân nhắc nhở nàng rót trà đồ, nàng sẽ rót chén khác cho hân a!

Nhưng hôm nay hân nhìn chằm chằm cái chén trước mặt, muốn uống lại không biết uống như thế nào, rót đầy như vậy hân làm sao uống? Lấy tay cảm nhất định sẽ đổ ra ngoài, chẳng lẽ hân đường đường một cái Vương gia trực tiếp thâu miệng đi uống sao?

Nhưộc Hi kỳ quái nhìn hân, theo ánh mắt của hân nhìn đến cái chén tràn đầy nước trà, phát hiện nguyên lai hân rất muốn uống nước nhưng bộ dáng lại thập phần khó xử, giờ nàng mới ý thức tới có lẽ hân là đòi một cái chén cho hân, bất quá, vì không lãng phí tài nguyên, vẫn là thôi đi, hân cúi đầu xuống uống là được, còn cần làm ra vẻ biểu tình như vậy sao?

Nàng quyết định làm bộ như nhìn không tới nghe không hiểu ý tứ của Dạ Thiên Triệt, mở miệng nói chuyện, “Kỳ thật, vừa rồi Nhưộc Hi cũng không có ý trêu cợt Tứ vương gia, nhưng mà Nhưộc Hi tư chất bình thường, hơn nữa học nghệ không tinh, nếu vừa rồi làm bẩn lỗ tai Tứ vương gia, Nhưộc Hi cảm thấy thực hổ thẹn.” Nói xong, nàng cố ý giả bộ đáng vẻ thật ảo não, thật áy náy.

Dạ Thiên Triệt khóe miệng run rẩy một chút, nàng cái dạng này cũng dám nói là học nghệ không tinh? Quả thực là muốn mạng người! Bất quá thấy nàng bộ dáng áy náy như thế bèn thốt lên, “Kỳ thật Hi Hi đàn hát rất khá, lại huệ chất lan tâm, chỉ cần về sau luyện tập nhiều hơn, nhất định sẽ trở thành tài nữ đa tài đa nghệ.”

”Thật vậy chẳng? Tứ vương gia cảm thấy Nhưộc Hi lan tâm huệ chất sao? Ta chưa từng có nghe qua đánh giá cao như thế đâu!” Nhưộc Hi thụ sủng nhược kinh nhìn hân, một bộ ngày thơ đem lời của hân tưởng thật, làm hại Dạ Thiên Triệt khóe miệng lại là một trận run rẩy mãnh liệt.

Thật sợ nàng đột nhiên nói muốn lại đàn hát một ca khúc để diễn tả lòng biết ơn của nàng, vì lỗ tai và vì trái tim suy nghĩ, Dạ Thiên Triệt vội nhanh thay đổi một đề tài khác, “Hi Hi, gần đây thân thể của ngươi thế nào?”

Hân vừa rồi tùy ý đánh giá gian phòng của nàng vài lần, thấy được cuốn sách thuốc đặt ở trên đầu giường, nguyên lai lời đồn bên ngoài đều là thật nàng thực quan tâm thân thể ca ca nàng. Không biết về sau nàng còn có thể quan tâm ai, là Thiên Lăng sao?

”Đa tạ Tứ vương gia quan tâm, ta rất tốt.” Nhưộc Hiễm có chút kinh ngạc, bất quá nàng cũng không quan tâm hân vì sao đột nhiên biểu hiện khác thường như vậy, chỉ hy vọng hân uống xong chén trà này liền rời đi, bằng không cùng hân mất to từng mất nhỏ có chút xấu hổ nha!

Rốt cuộc vì sao hân đến đây a?

”Khụ khụ, chuyện hôn ước giữa chúng ta, ý của bốn vương là...” Dạ Thiên Triệt ho nhẹ hai tiếng, biểu tình muốn nói lại thôi.

Nga! Nhưộc Hi bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, khó trách hân hôm nay sẽ chạy tới thăm nàng, nguyên lai là muốn thương lượng việc giải trừ hôn ước a!

Nàng lập tức biểu hiện ra một bộ thâm minh đại nghĩa, “Tứ vương gia không cần lo lắng, nam nhân tốt rất khó tìm, bất quá nam nhân bình thường vẫn còn rất nhiều, Nhưộc Hi tin tưởng nhất định sẽ tìm được một người không chê, ghét bỏ ta.”

Bất quá kỳ thật trong lòng Nhưộc Hi vẫn có chút buồn bực, từ hôn liền từ hôn, vậy sao hân lúc ấy không trực tiếp đáp ứng luôn, hiện tại tới cửa từ hôn, thật sự là buồn cười, hơn nữa hân không đi tìm ca ca nàng thương lượng, trực tiếp đến nói với nàng, đầu gì cũng là từ hôn a, trong lòng nàng vẫn có chút để ý.

Dạ Thiên Triệt biết Nhưộc Hi hiểu lầm ý tứ của hân, hân nguyên bản muốn nói đúng vậy, không cần giải trừ hôn ước, hân có thể thú nàng làm Tứ Vương phi. Nhưng nàng nói là có ý gì, nhất định tìm được người không chê nàng, là chỉ Thiên Lăng sao?

Nghĩ đến đây, Dạ Thiên Triệt trầm mặt xuống, “Hi Hi, ngươi muốn gả tiến Thất vương phủ như thế sao? Muốn làm Lăng Vương phi sao?”

”Cái gì?” Nhược Hi nhất thời không có kịp phản ứng, chuyện này thì liên quan gì tới Thất vương phủ? Nàng chăm chăm nhìn Dạ Thiên Triệt, nhưng rất nhanh liền hiểu rõ ý tứ của hắn, không khỏi buồn cười, đừng nói không phải vì Dạ Thiên Lăng, cho dù phải thì mắc mớ gì đến hắn! Giải trừ hôn ước không phải là ý tưởng của hắn sao, chẳng lẽ sau khi giải trừ hôn ước, mình thích ai còn cần hắn quan tâm sao?

Nhược Hi lạnh lùng cười, “Đa tạ Tứ vương gia nhắc nhở, Thất vương phủ quả thật không tốt bằng Tứ vương phủ nhưng ít nhất ta sẽ không bị người khác ghét bỏ, lại càng không bị mấy nữ nhân kia khi dễ!”

Dạ Thiên Triệt vừa nghe, trong lòng liền hận, còn kém không có hung hăng tát miệng mình vài cái, rõ ràng là nghĩ đến trao đổi tình cảm với Nhược Hi, rõ ràng là nghĩ đến cùng nàng thương lượng hôn sự, nay bởi vì miệng mình tiện biến thành loại cục diện này nhưng hắn lại không có mặt mũi giải thích, chỉ đành quay đầu nói câu, “Bổn vương khát nước!”

Nhược Hi bị Dạ Thiên Triệt đột nhiên chuyển hoán trong lời nói đề muốn làm mộng, nửa ngày cũng chưa kịp phản ứng hắn nói khát nước là có ý gì.

Gặp Nhược Hi sững sờ bộ dáng, Dạ Thiên Triệt lại đề cao thanh âm, “Bổn vương là nói, bổn vương khát nước!”

”Cái kia, ngươi không thấy chén trà trước mặt ngươi sao? Vì sao ngươi không uống?” Nhược Hi vẻ mặt biểu tình ngươi nhìn không tới sao, tổng cảm giác tên Dạ Thiên Triệt này hôm nay là lạ, nhưng lại nói không nên lời là lạ chỗ nào.

”Ngu ngốc!” Dạ Thiên Triệt thấp giọng mắng một câu, đưa tay đã cầm chén trà của Nhược Hi uống một hơi cạn sạch, cho dù hành vi của hắn thoát nhìn rất đột ngột rất vô lễ nhưng động tác lại như cũ thật tao nhã.

”Cái kia là chén của ta!” Hắn khát đến choáng váng sao?

Dạ Thiên Triệt làm như không nghe thấy lời Nhược Hi nói, đem chén cầm trong tay đẩy tới trước mặt Nhược Hi, hắn phát hiện nguyên lai cùng nữ nhân ngốc này câu thông không thể dựa theo lẽ thường, muốn làm cái gì trực tiếp làm là được, nhìn xem, bộ dáng trợn mắt há hốc mồm hiện tại của nàng so với vừa rồi đáng yêu hơn nhiều!

Môi của nàng thật mê người, Dạ Thiên Triệt tự dưng nhớ đến đêm hôm đó, nụ hôn nhẹ nhàng kia, lại nhìn bộ dáng nàng, bỗng nhiên một phen lao qua chỗ nàng, ôm nàng ngồi ở trên đùi hắn.

”Này, ngươi... Ngươi... ngươi muốn làm gì?” Nhược Hi bị hành động bất ngờ của hắn làm sợ tới mức nhảy dựng, tâm suyết nửa nhảy ra ngoài, vội giấy dựa.

Bất đắc dĩ, cánh tay của nàng gắt gao bị Dạ Thiên Triệt kiềm chế, lực đạo không lớn không nhỏ, vừa đủ độ mạnh yếu làm cho nàng không thể lộn xộn.

Đầu ngón tay Dạ Thiên Triệt đầu nhẹ nhàng xẹt qua đôi môi đỏ mọng của Nhược Hi, trong tròng mắt ba quang ly hợp như rượu, đáng vẻ kinh hoàng của nàng thật đáng yêu, làm cho tâm tình của hắn tốt, khỏe môi gọi lên một chút cái lơ phất phơ cười, “Tiểu Hi Hi, ngươi ta hiện tại ở cái dạng này, ngươi nói ta muốn làm gì?”

”Ngươi... Ngươi...” Ngươi không phải là muốn hôn ta đi? Nhược Hi gian nan nuốt một ngụm nước bọt, tim đập nhanh không giống như của mình.

Cũng hoặc là, giữa ban ngày ban mặt, hắn... hắn đột nhiên sắc dám che trời (ý nói tình dục lén át lí trí), tưởng ở trong này muốn nàng?!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Dạ Thiên Triệt, Tên Hồn Đản!

Editor: La Mạn Vân Linh

”Dạ Thiên Triệt, ngươi không cần nói giỡn, ngươi mau thả... Ngô...” Câu nói kế tiếp của Nhược Hi câu bị hắn dùng môi ngăn chặn...

Nhược Hi chưa từng có hưởng qua nụ hôn như thế này!

Dạ Thiên Triệt dễ dàng liền cạy mở hàm răng nàng, tiến quân thần tốc hút cái lưỡi thom tho, hương bạc hà thần nhiên tràn ngập tất cả các giác quan của nàng.

Đầu óc của nàng trống rỗng, mọi thứ trước mắt đều trở nên mơ hồ, lưỡi nàng bị hắn hút đến phát đau, lại từ trong con đầu phát sinh ra một loại khát vọng khoonng hiểu rõ... Một loại khát vọng tưởng muốn được đến càng nhiều.

”Ngô... Ngươi...” Nhược Hi bị hấn hôn có chút ý loạn tinh mê, tay chiến chân nhuyển.

Không biết tay của nàng được thả ra từ lúc nào, bàn tay nhỏ bé nguyên bản muốn chống đẩy lại không biết từ khi nào đã ôm lấy cổ Dạ Thiên Triệt... Quần áo của nàng bị mở ra, vừa cảm giác được một chút mát mẻ liền bị cái lưỡi hấn bao trùm. Da thịt nàng nguyên bản trắng nõn mềm mại giống viên ngọc đẹp quý giá nhất như trên thế giới này, giờ phút này lại nổi lên một chút phấn hồng ái muội, da thịt nàng trơn mềm như đậu hủ làm cho người ta nhìn không được tưởng muốn chà đạp.

Dạ Thiên Triệt hôn càng ngày càng xuống phía dưới, dần dần xâm nhập đến hai con thỏ ngọc mẫn cảm trước ngực nàng..

Nhược Hi chưa từng nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ cùng một người mình không yêu làm chuyện này, trên người vừa nóng vừa lạnh, vừa tê dại vừa ngứa... Nàng biết mình bị kích khởi dục vọng.

Nguyên lai cho dù là không muốn lại dưới tay dạng cao thủ thế này, thân thể cũng sẽ có phản ứng.

Gửi thanks, like và comment ủng hộ Linh đi :(

La Mạn Vân Linh đđlqđ.

Thân thể nàng và hấn gắt gao dán cùng một chỗ, Nhược Hi thậm chí có thể rõ ràng nhận thấy được thân thể hấn lặng yên biến hóa, có cái địa phương chọt chọt làm nàng đau...

Người hiện đại thường thường chơi một đêm tình, đáng tiếc nàng chưa từng thử, nay xuyên về cổ đại có lẽ cũng nên đáng giá thử xem. Dù sao vị Dạ Thiên Triệt này đẹp trai đến nghiêng nước nghiêng thành, sự trong sạch của mình cho dù bị hủy ở trên người hấn tựa hồ cũng không sai...

Di! Không đúng!

Mình hiện tại không phải người hiện đại, không thể chơi vui vẻ, không thể ngoạn một đêm tình, hơn nữa bây giờ là ban ngày a!

Huống chi, hấn còn là một người sắp giải trừ hôn ước với mình, chuẩn bị vứt bỏ mình nha!

Đầu óc Nhược Hi thoáng chốc trở nên thanh tỉnh, cố gắng sử dụng chiêu “Tuyệt hậu hoạn”, đột nhiên hướng hạ thể của Dạ Thiên Triệt đá một phát!

”A!” Một tiếng rống to. Dạ Thiên Triệt như thế nào cũng thật không ngờ nàng sẽ ở thời điểm ý loạn tinh mê tập kích hấn, bất ngờ không kịp đề phòng bị nàng hung hăng đạp trúng chỗ hiểm!

Cú đá của Nhược Hi không nhẹ, đau đến Dạ Thiên Triệt lập tức buông nàng ra, có chút hé răng nhếch miệng trừng mắt nhìn Nhược Hi!

Nhược Hi đứng lên sửa sang lại y phục của mình, ngón tay ngọc cơ hồ chỉ vào cái mũi Dạ Thiên Triệt mà mắng: “Dạ Thiên Triệt, tên hỗn đản! Dám chiếm tiện nghi của ta!”

Người này bình thường luôn biểu hiện bộ dáng thanh cao lạnh như băng, khi nào thì biến thành đáng đồ tử? Ham thích chiếm tiện nghi nàng như vậy...

Nhược Hi tức giận nói tiếp: “Hừ, ta chỉ coi ngươi là bằng hữu bình thường, ngươi cái dạng này thì về sau chúng ta ngay cả bằng hữu cũng đừng làm!”

Dạ Thiên Triệt chậm rãi nâng tay lên cầm ngón tay hùng hổ của nàng: “Bằng hữu bình thường? Ngươi đến bây giờ còn nói như vậy sao?!” Nói xong, cánh tay hấn quay hình vòng tròn, Nhược Hi thân bất do kỷ lại ngã vào trong ngực hấn.

Lần này hấn dùng khí lực mạnh làm cho nàng không thể giãy dụa.

Dạ Thiên Triệt nhìn nàng, trong tròng mắt ám quang lưu chuyển, phức tạp khó phân biệt: “Ngươi và ta cũng đã như vậy, ngươi thật sự tuyệt không để ý trong sạch của mình sao?”

Đôi môi mòng của hấn mím gắt gao, hình như giống tức giận lại giống đang ỉn nhẫn.

Dựa vào! Đã muốn cái gì? Không phải là hôn sao! Nói như là mình đã cùng hấn ăn nằm chung giường với nhau!

Nhược Hi thấy giãy dụa không ra, đột nhiên há mồm cắn ngực hấn!

Đồng thời dùng sức đẩy!

Dạ Thiên Triệt lại bất ngờ không đề phòng bị nàng cắn một cái, thiếu chút nữa bị đẩy ngã!

Hấn rút lui từng bước, nhưng còn không có buông tay, vẫn như cũ ôm nàng thật chặt, trong đôi mắt còn lưu lại lửa nóng, “Hi Hi, ngươi...”

Nha đầu (TQNH) này là cầu (chó) sao! Nói cắn người liền cắn người!

Chỗ bị cắn trúng ỉn ỉn đau, hiển nhiên cái cắn vừa rồi của Nhược Hi thật sự rất nặng, không phải giả bộ, vì sao vậy? Nàng thật sự thích Thiên Lăng như vậy sao! Vì hấn (DTL) mà không muốn cùng vị hôn phu là hấn (DTT) thân thiết sao!

Nhược Hi hai má ửng hồng, cố gắng ổn định tim đập, nghĩ đến hành động vừa rồi của mình không khỏi lại có chút xấu hổ, bất quá tuyệt đối không chịu nhận sai, “Dạ Thiên Triệt, ta đối với ngươi thật không có cảm giác, ngươi đường đường là Tứ vương gia, thân phận tôn quý như ngươi không đến mức muốn Bá Vương Ngạnh Thượng Cung đi!”

Dù sao sức lực nhất định không mạnh bằng hắn, dùng võ lực khẳng định không phải là đối thủ của hắn, Nhược Hi đành phải dùng ngôn ngữ sắc bén công kích.

Quả nhiên, thân thể Dạ Thiên Triệt hơi hơi cứng đờ, mâu quang nháy mắt lạnh xuống.

Cánh tay hơi hơi buông lỏng, Nhược Hi nhân cơ hội gãy ra, lòng của nàng giống cái tiểu bạch thỏ, trái tim đập bang bang, nàng vội lùi lại vài bước.

May mắn, chính mình lần nữa kiên trì, bằng không trong sạch thật sự khó giữ được, hình như cũng đã thành công làm hắn mất dục vọng, tạm thời hắn hẳn là sẽ không lại hóa thân làm sói chứ?!

Dạ Thiên Triệt mâu quang thâm trầm, đem động tác nhỏ của nàng đều xem ở trong mắt, khoe môi bỗng nhiên hơi hơi nhếch, mân ra độ cong mỉm cười.

Chẳng qua, ý cười này thấy thế nào cũng giống như là trào phúng: “Được, tốt lắm! Ngươi đã không quan tâm, ta cần gì phải tự mình đa tình? Ngươi yên tâm, loại chuyện này chú ý ngươi tình ta nguyện, miễn cưỡng vô ý, ta còn không đến mức để ý như vậy!” Vừa nói xong xoay người liền đi.

Tốc độ của hắn rất nhanh, đi thật quyết tuyệt, cũng không thèm quay đầu lại, rất nhanh biến mất khỏi Di Thuý uyển.

Nhược Hi sững sốt, trơ mắt nhìn hắn đi xa, hình như hắn thương tâm?!

Mở miệng giống như muốn nói cái gì, lại ngậm miệng, chung quy cái gì cũng không có nói.

Quên đi, nếu chính mình không nghĩ thích hắn, vậy vẫn nên tận lực ít tiếp xúc, mau chóng giải trừ hôn ước là được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiếu Dạy Dỗ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Chỉ Sợ Người Khác Không Nhìn Thấy

Editor: La Mạn Vân Linh

Ngày hôm sau, Nhược Hi ăn xong cơm trưa liền ngủ trong phòng, vừa mới tỉnh ngủ thì thấy Dạ Thiên Lăng như một trận gió lùa vào, không để nàng kịp phản ứng, bà vai của mình đã bị hắn gắt gao nắm, cả người thoát nhìn có chút vội vàng dao động, giọng điệu nói chuyện cũng đặc biệt nhanh, “Nhược Hi, hôm qua Tứ ca ta tới thăm ngươi?”

Nhược Hi không rõ cho nên theo bản năng đáp: “Uh, đúng vậy!”

“Vậy hắn nói gì với ngươi?” Dạ Thiên Lăng vội vàng nhìn mặt Nhược Hi.

Nhược Hi nhú nhú mày, nàng phi thường không thích cách thức hỏi của Dạ Thiên Lăng: “Ta không cho là ta phải báo tất cả mọi chuyện của ta cho Thất vương gia biết, thư phòng ca ta ở bên kia, nếu như Thất vương không biết đường thì ta có thể kêu Tiểu Đào dẫn đường!”

Huỳnh đệ bọn họ có còn để yên cho nàng không? Một tên thì hôn trộm nàng, tên còn lại quá đáng hơn, mình mục trương đảm chiếm tiện nghi của nàng! Nghĩ đến đây, mặt Nhược Hi trở nên băng lãnh.

“Nhược Hi, ngươi đang giả ngốc đúng không?” Dạ Thiên Lăng bình tĩnh nhìn Nhược Hi trong chốc lát, xác định nàng là thật tức giận, biểu tình cũng thật sự lên.

Nhược Hi lạnh lùng cười, “Haha, ta cần giả bộ sao? Ai không biết đích nữ Thượng Quan Nhược Hi của Thừa tướng tiền nhiệm là một nữ tử ngốc nghếch ngu si? Thất vương gia sẽ không cho rằng Nhược Hi huệ chất lan tâm đi!”

“Nhược Hi, ngươi rõ ràng biết ta không phải có ý này!” Dạ Thiên Lăng cảm thấy bị tổn thương, tâm ý của hắn cho tới nay tính là cái gì đâu?

“Ta không biết gì cả!” Nàng quả thật không rõ hôm nay Dạ Thiên Lăng làm trò quỷ gì.

“Đáng giận, ta không tin ngươi không biết tình cảm của ta dành cho ngươi...”

Bị hắn nói như vậy, Nhược Hi nhớ tới lời hôm qua Dạ Thiên Triệt nói, nói nàng khẩn cấp muốn làm Lăng Vương phi, vì thế nàng quả quyết đánh gãy lời Dạ Thiên Lăng: “Thất vương gia, đồ ăn có thể ăn bậy nhưng nói thì không thể nói lung tung, bản thân ta thì không sao cả nhưng sẽ làm hỏng thanh danh

của Thất vương gia người, hơn nữa chúng ta cũng không có bất cứ quan hệ nào!”

”Không có bất cứ quan hệ nào sao?” Dạ Thiên Lăng oán hận nhìn chằm chằm Nhược Hi, nàng thế nhưng phủ nhận hết thảy, hắn trong khoảng thời gian này mỗi ngày đều đến Thượng Quan phủ, hắn không tin nàng ngốc thật, chỉ cần không phải người ngốc thì sẽ nhìn ra được hắn căn bản không phải đến thăm Thượng Quan Nhược Ngôn mà là để gặp nàng!

”Vậy có cần xác định quan hệ của chúng ta không?” Dạ Thiên Lăng giận điên lên, hai tay đột nhiên kéo Nhược Hi vào trong ngực hắn, cúi đầu không hề dè dặt chiếm hữu đôi môi nàng, giống như trừng phạt trần trọc căn căn.

”Ngô, đau...” Nhược Hi cảm giác được trên môi truyền đến độ mạnh yếu, tên này đang cắn nàng sao?!

Dạ Thiên Lăng lại thừa dịp nàng há mồm nói chuyện thối mà tiến quân vào mút cái lưỡi của nàng.

Dạ Thiên Lăng đem Nhược Hi gắt gao ôm vào trong ngực, cùng phía trước dịu dàng hoàn toàn bất đồng, hắn điên cuồng mà mút nước bọt trong miệng Nhược Hi, thẳng đến khi nàng không có khí lực phản kháng... Nhược Hi ghé vào vai Dạ Thiên Lăng thở hổn hển, đau đớn truyền từ trên môi và đầu lưỡi làm cho nàng ý thức được Dạ Thiên Lăng vừa rồi thô bạo cùng phần nộ.

Dạ Thiên Lăng không có buông nàng ra, ngược lại gắt gao đem Nhược Hi ôm vào trong ngực, sau khi tỉnh táo lại, hắn bắt đầu tự hỏi đứng, phản ứng của Nhược Hi rất kỳ quái, hắn nâng mặt Nhược Hi lên, ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú vào ánh mắt của nàng, “Nhược Hi, người sớm

biết người lúc trước hôn trộm người chính là ta đúng không?”

Nhược Hi gật gật đầu, không nói được một lời, bởi vì nàng không thể tưởng được lúc này nên nói cái gì.

”Người biết là ta? Vẫn luôn biết đúng hay không?” Dạ Thiên Lăng đột nhiên cảm thấy chính mình giống một tên ngốc, uống công hân vẫn lấy chuyện hôn trộm được nàng mà mừng thầm trong lòng, không thể tưởng được nguyên lai nàng sớm đã biết nhưng không có vạch trần.

Nhược Hi đột nhiên nghĩ đến Dạ Thiên Lăng vì sao sẽ hỏi như vậy, nàng nhanh chóng đẩy tay hân ra, không được tự nhiên dời mắt sang chỗ khác, nàng trước kia vẫn giả trang không biết chính là không muốn đem tăng quan hệ này đem, lại càng không muốn rước lấy phiền toái không tất yếu, nhưng nay nàng muốn tiếp tục giả bộ đã là không có khả năng.

”Dạ Thiên Lăng, người không cần đối với ta có kỳ vọng gì, ở trong quan niệm của ta, chuyện như vậy thật bình thường, mà ta cũng không quan tâm!” Nhược Hi ngẩng đầu nhìn hân một cái, mở miệng chống chế, miễn cho lát nữa hân lại nói cái gì thành thân phụ trách, nàng đang tuổi trẻ, cũng không muốn treo cổ trên một thân cây.

Dạ Thiên Lăng rũ mắt xuống, kỳ thật hân vừa rồi liền nghĩ tới nàng nếu biết rõ hân làm gì thì nàng cũng có thể làm như hoàn toàn không biết đối xử với hân, hân cho dù có ngốc cũng biết rõ trong lòng Nhược Hi hiện tại không có hân, bất quá hân vẫn chưa từ bỏ ý định, “Là vì Tứ ca ta sao? Người còn chưa hết hi vọng với hân?”

Nhược Hi thấy bộ dáng đau lòng của Dạ Thiên Lăng, không đành lòng mà an ủi, “Người nói cái gì đó? Hân chỉ tùy tiện đến thăm ta, trên thực tế, ta cho rằng người tốt hơn Tứ ca người nhiều!”

Đương nhiên, đây cũng là suy nghĩ chân chính trong lòng nàng!

Dạ Thiên Lăng uể oải một trận, nghe xong lời Nhược Hi nói lại như thêm sức lực, “Thật sự? Người thật sự cho rằng ta tốt hơn so với Tứ ca sao?”

Nhược Hi rút trều khóe miệng, hân có phải hay không hiểu lầm cái gì a?!

”Đúng rồi, ngày mai là Thất tịch, chúng ta cùng đi rước đèn đi, được không?” Dạ Thiên Lăng bỏ qua sự khó chịu, trong mắt hoa đào hiện lên quang mang tính kế.

Nhân tình Nhược Hi không khỏi sáng lên, từ khi nàng đến đây nơi này, đừng nói là đi rước đèn, ngay cả đường phố cổ đại nàng cũng chưa đi lần nào đâu, trước kia, khi Thượng Quan Nhược Ngôn chưa trở về, với gương mặt hại nước hại dân này nàng cũng không dám đi ra ngoài, hiện tại hân đã trở lại, nhưng thân thể có bệnh, thật vất vả mới khôi phục thì lại bận rộn nhiều chuyện!

Nhưng thật sự phải cùng tên Dạ Thiên Lăng này đi ra ngoài sao? Nàng không xác định, phi thường không xác định.

”Nhược Hi, ta biết người muốn đi ra ngoài thăm quan, người cũng không thể cả ngày quần quít lấy ca ca người đi!” Dạ Thiên Lăng giống như xem thấu tâm tư của Nhược Hi.

”Thiệt, ta có thể tự mình đi, người tưởng không có người đi cùng thì ta cũng không dám đi sao?!” Nhược Hi bĩu môi, một bộ lộn chết không sợ nước sôi.

Dạ Thiên Lăng trêu đùa nhìn nàng, bỗng nhiên ái muội bu lại, “Hi Hi, không có ta, người xác định người có thể toàn thân mà quay về sao?”

Hi Hi?! Nhược Hi hoảng sợ, tiểu tâm can đều thiếu chút nữa nhảy ra ngoài!

Dựa vào! Thật không hổ là huynh đệ, kêu tên người khác dĩ nhiên giống nhau!

Chỉ trong nháy mắt, nhìn môi Dạ Thiên Lăng bao trùm chiếm hữu môi nàng..

Dạ Thiên Lăng tà mị hôn nàng, một bên cười xấu xa cúi đầu thì thầm, “Hi Hi, bây giờ người hẳn là phải nhắm mắt lại.”

”A!” Bỗng nhiên Tiểu Lan tiến vào hét lên một tiếng, như thế nào cũng không nghĩ ra cư nhiên nhìn đến hình ảnh mặt đỏ tim đập như vậy, càng không nghĩ đến Thất vương gia này cư nhiên dám mình mặc trưng đảm đùa giỡn tiểu thư nhà nàng.

”Xảy ra chuyện gì?” Ba nha hoàn còn lại nghe thấy tiếng thét chói tai cũng nhanh chóng vọt vào.

Dạ Thiên Lăng nhíu mày, vừa rồi hẳn nghe được tiếng bước chân ngoài cửa mới đích thân hôn Nhượng Hi, tâm tình cực độ sung sướng, nhất là vừa rồi nhìn bộ dạng sững sốt của Nhượng Hi, trong tim của hắn liền một trận rung động.

Hắn một chút cũng không sợ người khác thấy hắn và Nhượng Hi thân thiết, chỉ sợ người khác nhìn không thấy!

Nếu nhìn thấy, vậy hắn về sau liền càng có thể không kiêng nể gì thân mật với Nhượng Hi, tương đương hướng người ngoài tuyên bố Nhượng Hi là nữ nhân của hắn!

Nghĩ đến đó, Dạ Thiên Lăng một trận vui mừng..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phong Lưu Thiểu Dạ Đồ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.